Klub Sportowy „WARTA" T. z.
w Poznaniu
Rok założ. 1912

SPRAWOZDANIE

ZA ROK
1957

Klub Sportowy „WARTA“ T. z.
w Poznaniu
Rok założ. 1912

SPRAWOZDANIE

ZA ROK

1 9 5 7

Poz. Zakł. Graf. 2 — 146 — 1 58 — R-5 — 2000 - druk. VII/60 A1

Sprawozdanie Zarządu

„Od nowa więc do pracy nad sobą. Ćwicz ciało i ducha. Trenuj pilnie i myśl zespołowo. Jeden za wszystkich, wszyscy za jednego!" — oto słowa, którymi w historycznym dniu 29 grudnia 1956 r. założyciel i Prezes honorowy, kol. Edmund Szyc, zakończył Walne Zgromadzenie Klubu Sportowego „Warta".

Zgromadzenie to otworzyło nową, wspólną odtąd kartę dziejów dwu zjednoczonych pod jedną nazwą „K. S. Warta" Klubów Sportowych: „Warty" i „H. C. P.", których chlubne i piękne tradycje oraz zasługi nad rozwojem ruchu sportowego nie tylko w Wielkopolsce, znajdą swe istotne i wierne odbicie na kartach historii lat porzednich. Okazją do tego będzie rok 1962 w którym obchodzić będziemy półwiekowy jubileusz Klubu.

Myśl reaktywowania Klubu zrodziła się w gronie działaczy byłego Koła Sportowego „Stal-Warta" po historycznych dniach Października, a realizowana była również z ich inicjatywy na dwóch wspólnych spotkaniach działaczy „nowej" i „starej" Warty w okresie niemal bezpośrednim przed Walnym Zgromadzeniem.

Byliśmy pierwszym Kołem Sportowym w kraju, które dokonało reaktywowania Klubu i podało dłoń odsuniętym przed laty, na skutek przemian i reorganizacji w ruchu sportowym, doświadczonym na tym odcinku a chętnym do podjęcia współpracy działaczom.

Walne Zgromadzenie Klubu, przeprowadzone w oparciu o opracowany na prędce przez wyłonioną poprzednio wspólną Komisję Porozumiewawczą nowy „statut" Klubu, wybrało następujące jego władze na okres dwuletniej kadencji:

Zarząd:

Inż. Bernatowicz Witold	—	prezes
Mec. Seydlitz Bogusław	—	zastępca
Marcinkowski Józef	—	wiceprezes
Szymański Czesław	—	wiceprezes
Osiński Dobromir	—	wiceprezes
Piechocki Tadeusz	—	wiceprezes
Dąbrowski Leon	—	wiceprezes
Strugarek Antoni	—	sekretarz gen.
Mazurek Władysław	—	skarbnik
Michałek Czesław	—	gospodarz

Wojciechowski Marian	—	zast. sekret. gen.
Walczak Jan	—	zast. skarbnika
Kołaczyk Karol	—	zast. gospodarza
Tuszewski Leon	—	kronikarz
Kaczmarek Henryk	—	ref. prasowy
Średziński Jarosław	—	ref. kulturalny
Bilewicz Stanisław	—	radny
Hurnik Albin	—	radny
Zieliński Florian	—	radny
Kolat Kazimierz	—	radny
Wojciechowski Jan	—	radny
Ślebioda Władysław	—	radny

Kierownicy Sekcji:

Knak Józef	—	bokserskiej
Smoczyński Mieczysław	—	gimnastycznej
Bednarek Benedykt	—	hokeja na trawie
Sobkiewicz Władysław	—	hokeja na lodzie
Książkiewicz Mieczysław	—	kajakowej
Wierkiewicz Mieczysław	—	kolarskiej
Jędrzejczak Henryk p. o.	—	koszykówki
Korcz Antoni	—	kręglarskiej
Stawiński Henryk	—	lekkoatletycznej
Wojtkowiak Florian	—	łuczniczej
Gruszczyński Bolesław	—	motorowej
Nowak Zdzisław	—	piłki nożnej
Krajczewski Henryk	—	pływackiej
Płużek Franciszek	—	szachowej
Klimecki Zbigniew	—	szermierczej
Kłosowski Marian	—	tenisowej
Thomas Leon	—	tenisa stołowego
Barański Zygmunt	—	zapaśniczej
inż. Konca Edmund	—	żeglarskiej

Komisja Rewizyjna:

Czaplicki Czesław	—	przewodniczący
Błażczak Ludwik	—	członek
Kortylewicz Wiktor	—	członek
Więckowski Józef	—	zastępca
Pawłowski Bolesław	—	zastępca

Sąd Honorowy:

Knioła Witold	—	przewodniczący
Kosicki Zygfryd	—	członek
inż. Konca Edmund	—	członek

Na pierwszym posiedzeniu Zarządu w dniu 2 stycznia 1957 r. dokonano wśród jego członków podziału funkcji oraz opieki nad poszczególnymi sekcjami Klubu: I tak: kol. Seydlitz objął zastępstwo Prezesa oraz wziął pod opiekę sekcję kajakową; kol. Marcinkowskiemu powierzono sprawy organizacyjne; kol. Szymański przyjął obowiązki wiceprezesa finansowego i wziął w opiekę sekcję motorową; kol. Osińskiemu przypadła opieka nad sekcją bokserską i pływacką; kol.: Piechockiemu i Bilewiczowi — nad pił-

Jubileusz 35-letniej pracy na niwie sportowej obchodził w tym roku wiceprezes klubu kol. Józef Marcinkowski

karską i lekkoatletyczną, Dąbrowskiemu — koszykówki i zapasów, Średzińskiemu — kręglarską, tenisową i tenisa stołowego, Tuszewskiemu — szachową, Zielińskiemu — hokeja na trawie, Wojciechowskiemu — szermierczą oraz Ślebiodzie — nad sekcją żeglarską i hokeja na lodzie.

W pierwszych miesiącach ubiegłego roku kol. Szymański zrzekł się sprawowania opieki i kontroli gospodarki finansowej Klubu. Funkcję tę zlecił Zarząd kol. Osińskiemu, Kol. Szymański natomiast objął dodatkową opiekę nad sekcją piłki nożnej. W miejsce kol.: Wojciechowskiego Mariana, Kaczmarka Henryka i Kolata Kazimierza, którzy złożyli swe mandaty, dokooptowano kol.: Nowickiego Stanisława, Kanikowskiego Czesława i Polowczyka Mariana, przy czym pierwszy z nich, poza zastępstwem sekretarza gen., objął opiekę nad sekcją kolarską, a ostatni nad sekcją lekkoatletyczną (tę przejął z kolei, na skutek długotrwałej choroby kol. Polowczyka, kol. Marcinkowski). W miesiącu lipcu dokooptowano na radnego kol. Leracza Tadeusza.

Posiedzenia Zarządu odbywały się raz w tygodniu (w okresie wyjątkowego nasilenia nawet dwa razy) z wyjątkiem dwóch ostatnich miesięcy roku, w których zbierał się on raz na dwa tygodnie. Ogółem w ciągu roku sprawozdawczego odbyło się 55 posiedzeń, w tym 13 z kierownikami sekcji, 2 z przedstawicielami Prasy i Radia oraz jedno z kierowniczymi czynnikami Zakładów „H.C.P.". W posiedzeniach tych uczestniczyli również z głosem doradczym etatowi pracownicy Klubu: kierownik odbudowy Stadionu —

kol. Łysy Jerzy, kierownik sekretariatu — kol. Mosiński Stefan oraz do czasu zawieszenia działalności Młodzieżowej Szkoły Sportowej jej kierownik kol. Smoczyński Mieczysław.

Różna była aktywność członków Zarządu. Jednym — w pełnym oddaniu się sprawom Klubu — przeszkadzały specyficzne warunki pracy zawodowej; drugim — dodatkowe funkcje społeczne w innych organizacjach lub przewlekła choroba; innym wreszcie zabrakło po prostu serca do pracy.

Kol. Feliks Krystkowiak rozegrał w barwach klubu 450 zawodów. Prezes klubu inż. Bernatowicz wręcza zasłużonemu bramkarzowi upominek

Pierwszy rok wspólnych, zjednoczonych dziejów, zamknął jednocześnie historię chlubnych 45 lat życia „Warty". W nawale pracy organizacyjnej i sportowej, w nieprzerwanym borykaniu się z trudnościami finansowymi, jubileusz ten minął bez echa. Było to zresztą zgodne z początkowymi założeniami władz Klubu, które postanowiły uroczyście obchodzić dopiero 50-letni jubileusz jego istnienia w 1962 roku.

Mimo wspomnianych trudności finansowych, które omówimy oddzielnie na dalszych stronach niniejszego sprawozdania, rok sprawozdawczy zakończyliśmy dużym sukcesem organizacyjnym a nawet sportowym. Za taki bowiem możemy uznać w pełni utrzymania — poza sekcją strzelecką — stanu 19 czynnych sekcji z roku 1956, co w okresie przestawienia się na sa-

modzielną jednostkę organizacyjną nie było sprawą łatwą. Dowodem tego było nagminne likwidowanie „zbytecznych", przede wszystkim deficytowych dyscyplin w wielu innych klubach. Cel naszej pracy był wyraźny: utrzymać dotychczasowy, olbrzymi dorobek Koła Sportowego i przywrócić Klubowi w okresie możliwie najkrótszym należne miejsce w sporcie polskim.

Konsekwentnie i w ramach możliwości finansowych wprowadzaliśmy do naszego Klubu najbardziej wartościowych trenerów i instruktorów, rezygnując równocześnie z tych, których dotychczasowa praca nie dawała zadowalających wyników sportowych. I tak: zaangażowaliśmy dla piłkarzy znanego i cenionego trenera węgierskiego, p. Lászlo Fenyvesi, dla sekcji koszykówki pozyskaliśmy zasłużonego dla naszego Klubu trenera Eugeniusza Dylewicza, dla sekcji boksu — trenera Michała Janowczyka a dla kajakarzy — trenera Rumieja. Po blisko 10-letniej przerwie wznowiliśmy sportowe kontakty międzynarodowe, szczególnie z bratnimi Węgrami. Podkreślić musimy, że z budapeszteńskim „Vasutasem" zakontraktowaliśmy na rok 1958 na prawach rewanżu spotkania towarzyskie w następujących dyscyplinach: piłce nożnej, lekkiej atletyce, koszykówce męskiej, kajakarswie, szermierce, pływaniu, piłce wodnej oraz zapasach.

Do sukcesów sportowych możemy zaliczyć awans naszych tenisistów do I ligi, zdobycie wicemistrzostwa I ligi przez hokeistów na trawie, czołowe pozycje: piłkarzy w lidze, zapaśników w I lidze i lekkoatletów w kraju; zwycięski pochód naszych koszykarzy w rozgrywkach mistrzowskich II ligi, udział florecistów i szablistów w finałach drużynowych mistrzostw szermierczych Polski oraz przełamanie kryzysu przez drużynę bokserską, nie licząc szeregu indywidualnych osiągnięć naszych lekkoatletów, pływaczek i kajakarzy, o czym szczegółowo piszemy w sprawozdaniach poszczególnych sekcji. Kilku czołowym naszym sekcjom daliśmy możność rozszerzenia ich dotychczasowej działalności sportowej, w następstwie czego zdopingowaliśmy je do zwiększenia własnej aktywności, co uwidacznia się m. in. w sekcjach: lekkoatletycznej, szermierczej, pływackiej i kolarskiej.

Niewątpliwego postępu dokonaliśmy w życiu organizacyjnym Klubu. Choć tu i ówdzie nie ustrzegliśmy się błędów i niedociągnięć, zmniejszyliśmy wyraźnie liczbę „martwych dusz" w Klubie i w jego sekcjach poprzez zaprowadzenie nowej kartoteki członków, zastąpienie biernych działaczy nowymi, bardziej aktywnymi i chętnymi do pracy. Poprawiliśmy w poważnym stopniu, choć wciąż jeszcze nie wystarczającym, sytuację na odcinku składek członkowskich, w czym wyróżniły się takie sekcje, jak: kajakowa, kolarska, kręglarska, szermiercza, pływacka i żeglarska.

W roku sprawozdawczym wpłynęło do Klubu 2086 pism, sami wysłaliśmy ich 3491, nie licząc korespondencji wewnątrzklubowej.

Duży zasięg pracy wymagał dużego wysiłku personelu administrcayjnego. Poza 142 członkami, pracującymi społecznie w Zarządzie Klubu oraz w kierownictwach sekcji, obejmował on na początku roku sprawozdawczego 65 osób porsonelu płatnego, a mianowicie na pełnym etacie: 6 osób sekre-

tariatu Klubu, 2 Odbudowy Stadionu (licząc tylko kierownika i maszynistkę), 1 Młodzieżowej Szkoły Sportowej, 6 gospodarzy obiektów, 1 praczki i 11 trenerów względnie instruktorów; na wynagrodzeniu ryczałtowym: 5 gospodarzy sekcji, 1 masażysty, 1 lekarza, 1 tłumacza i 30 dalszych trenerów względnie instruktorów.

W ciągu roku 1956 personel sekretariatu Klubu zmniejszono o dwie osoby. Wobec likwidacji Młodziekowej Szkoły Sportowej przeniesiono jej kierownika, kol. Smoczyńskiego Mieczysława do Wydziału K. F. przy Zarządzie Okręgowym Zw. Zaw. Metalowców, zwolniono lekarza i 5 instruktorów. Zwolnienie lekarza uzasadnia fakt, że wszyscy zawodnicy muszą poddawać się obowiązkowym, okresowym badaniom w Wojewódzkiej Przychodni Sportowo-Lekarskiej. Kadrę trenersko-instruktorską Klubu zmniejszono do 30 osób.

Stan kadry trenersko-instruktorskiej Klubu na dzień 31. 12. 1957 r.

L. p.	Nazwisko i imię	Sekcja	Stopień
1	Fenyvesi Laszlo	piłka nożna	trener zagraniczny
2	Dylewicz Eugeniusz	koszykówka	trener I klasy
3	Klemiński Florian	pływanie	"
4	Radojewski Bernard	gimnastyka	"
5	Pieczyński Jan	szermierka	"
6	Janowczyk Michał	boks	trener II klasy
7	Rumiej Tadeusz	kajakarstwo	"
8	Orwał Zbigniew	lekka atletyka	"
9	Noszczyński Zbigniew	" "	"
10	Bartecki Tadeusz	" "	"
11	Wiktor Stanisław	gimnastyka	"
12	Lesiński Zdzisław	"	"
13	Kasse Oskar	hokej na tr.	"
14	Szymański Zygmunt	kolarstwo	"
15	Żyjewski Kazimierz	koszykówka	"
16	Nowicki Edward	piłka nożna	"
17	Tomczak Zygmunt	tenis stołowy	"
18	Mąka Wincenty	zapasy	"
19	Franek Czesław	boks	instruktor
20	Jarecki Władysław	"	"
21	Machrzak Stefania	gimnastyka	"
22	Łuczak Tadeusz	"	"
23	Jaskowiak Jerzy	koszykówka	"
24	Dutkiewicz Józef	lekka atletyka	"
25	Kaźmierczak Stanisław	piłka nożna	"
26	Gorada Leon	" "	"
27	Klemińska Władysława	pływanie	"
28	Szmyt Jerzy	szermierka	"
29	Klorek Marian	zapasy	"
30	. . . .	gimnastyka	pianistka

Z dniem 15 marca zrezygnował z pracy instruktorskiej w sekcji piłkarskiej kol. Jakubowski Leonard, 15 sierpnia poszedł w jego ślady trener

Smoczyński Romuald z sekcji zapaśniczej, z dniem 31 października zrezygnowano z dalszej współpracy trenera Majchrzyckiego Waltera z sekcji boksu, a dalej — z trenerem Niemczykiem Jerzym i instruktorem Kozierasem Leonem z sekcji kajakowej oraz z instruktorem sekcji tenisowej, Tuszyńskim Romanem.

Duże trudności napotkaliśmy w zapewnieniu niektórym naszym sekcjom, przede wszystkim zaś koszykarzom drużyny ligowej, warunków treningowych w okresie bieżącej zimy. Wyposażona w nasz sprzęt, a mianowicie: podłogę, ring i składane trybuny, hala MTP nr 14, z której — zgodnie z umową — mieli oni w zamian za to korzystać na treningi i mecze, z powodu niewykończenia na czas urządzeń ogrzewniczych, udostępniona została nieomal w przeddzień rozgrywek mistrzowskich, a zamknięta, na skutek przystosowania jej do występów cyrkowych, już w pierwszej dekadzie stycznia.

Osobny problem stanowiły warunki materialne Klubu. Przyznanie nam dotacji w wysokości z 1956 r., to jest 570.000,— zł plus 40.000,— zł na działalność Młodzieżowej Szkoły Sportowej w pierwszym kwartale roku sprawozdawczego, wystarczyło zaledwie na pokrycie kosztów utrzymania personelu administracyjnego i kadry trenersko-instruktorskiej.

W 1956 r. Rada Główna Z. S. „Stal", poza wyżej wspomnianą dotacją, pokryła z własnych funduszów całkowity koszt udziału naszych sekcji niedochodowych w centralnych mistrzostwach Polski i przydzieliła dla nich bezpłatnie pewną część sprzętu wyczynowego.

Zmalał bardzo poważnie, bo o 230.000,— zł (w r. 1956 wynosił on 300 000,— zł a w r. 1957 tylko 70.000,— zł) tzw. „fundusz zakładowy", przydzielony Klubowi przez Zakłady „H. C. P.", nie licząc ograniczenia dalszych ich usług na rzecz Klubu wypływających z tzw. „Zakładowej Umowy Zbiorowej". Wzrosły natomiast niepomiernie wydatki Klubu, m. in. na pokrycie utraconych zarobków z tytułu udziału naszych sportowców w imprezach wyjazdowych, które w r. 1956 i w latach poprzednich pokrywały w olbrzymiej większości Zakłady HCP. Dodawszy do powyższego nowe obciążenia Klubu z tytułu opłat na rzecz reaktywowanych Związków Sportowych, stwierdzić możemy, że sytuacja finansowa Klubu w roku sprawozdawczym, w stosunku do r. 1956, uległa znacznemu pogorszeniu i przetrwanie jej należy uznać za duży sukces.

Aby móc kontynuować naszą pracę po linii wytyczonego celu, musi na tym odcinku nastąpić radykalna poprawa sytuacji, zarówno ze strony Federacji Zw. Zaw. Metalowców „Stal", do której zgłosiliśmy jako jedni z pierwszych swój akces, jak również ze strony naszych macierzystych Zakładów „HCP".

W celu spopularyzowania Klubu wśród załogi naszych Zakładów udostępniliśmy jej, za wykupieniem jedynie dwuzłotowego losu loteryjnego, bezpłatne oglądanie pięciu ligowych spotkań naszej drużyny piłkarskiej. Identyczne zadania miały zorganizowane przez nas: transmitowany przez Rozgłośnię Polskiego Radia „Podwieczorek przy mikrofonie" w Klubie Fabrycznym oraz „Podkoziołek" i „Koncert Warty" w lokalu „W—Z", w których udział brali czołowi artyści naszego miasta z Barbarą Sypniewską, Włady-

sławem Chomiakiem, Józefem Katinem, Stanisławem Strugarkiem oraz... Szwajcerem na czele a z naszej strony Kol.: Marcinkowski, Zugehoer i Godek.

Nasze stosunki z władzami sportowymi układały się na ogół jak najlepiej i współpraca z nimi była harmonijna.

Z dużym zadowoleniem i uznaniem stwierdzamy życzliwość, z jaką odnoszą się do naszych poczynań czynniki miejskie, miejskie władze sportowe, władze wojskowe, władze Zakładów HCP i ci wszyscy, z którymi wypadało nam kontaktować się z racji naszej pracy sportowej, a przede wszystkim nasi liczni Sympatycy Niech nam będzie wolno złożyć im za to na tym miejscu serdeczne podziękowanie i zapewnienie, że dołożymy wszelkich wysiłków w celu dalszego podniesienia poziomu naszego Klubu.

Również prasie miejscowej wyrażamy wdzięczność za bezinteresowne i chętne stawianie nam do dyspozycji swych łamów oraz za bezstronną ocenę naszych wyników. Niemniej serdecznie dziękujemy Dyrekcji Polskiego Radia za okazane poparcie w ogłaszaniu komunikatów i sprawozdań oraz licznych bezpośrednich transmisji z naszych imprez.

Na tym miejscu również serdecznie dziękujemy dr. Jędruskowi, który w nader licznych wypadkach otaczał naszych zawodników bezinteresowną i troskliwą opieką lekarską.

Na zakończenie kilka słów o Kole Seniorów Klubu. Powstało ono w dniu 30 stycznia 1957 r. podczas wspólnej konferencji z Prezydium Klubu. Na jego czele stanął jako przewodniczący Prezes honorowy Klubu, kol. Edmund

Zestawienie członków Klubu

L. p.	Sekcja	Stan 1. 1. 57	w 1957 r. wstąp.	w 1957 r. zwoln.	Stan 31. 12. 57
1	bokserska	38	27		65
2	gimnastyczna	25	50		75
3	hokeja na tr. i lodzie	32	37		69
4	kajakowa	54	80		134
5	kolarska	35	24	1	58
6	koszykówki	29	59	4	83
7	kręglarska	32	6	2	36
8	lekkoatletyczna	55	66		121
9	łucznicza	26	9		35
10	motorowa	22	52		74
11	piłki nożnej	60	168	5	223
12	pływacka i piłki wodnej	40	140		180
13	szachowa	16	8		24
14	szermiercza	34	38	1	71
15	tenisowa	33	30	1	62
16	tenisa stołowego	11	19	2	28
17	zapasów	27	22	1	48
18	żeglarska	71	17	4	84
	członk. wspierający	1683	694	1	2376
	Razem:	2323	1546	22	3846

Szyc. Poza tym w skład jego kierownictwa weszli jako członkowie Kol.: Suszczyński Tadeusz, Kosicki Zygfryd, Pisarski Jan i Saturna Maksymilian.

Celem Koła Seniorów, działającego samodzielnie bez wiążącego regulaminu, jest: 1) zrzeszenie byłych starszych działaczy lub zawodników zarówno „Warty” jak i byłego „HCP” w wieku od lat 40 (w wyjątkowych wypadkach od lat 35); 2) wytwarzanie jak najlepszej atmosfery wokół Klubu

Wpływy ze składek członkowskich 1957 r.

Miesiąc	Składki członków		Razem
	HCP	pozazakł.	
styczeń	1 023,—	3 034,—	4 057,—
luty	3 171,—	2 065,—	5 236,—
marzec	4 183,—	3 230,—	7 413,—
kwiecień	4 588,—	2 379,—	6 967,—
maj	4 800,—	1 964,—	6 764,—
czerwiec	4 950,—	1 438,—	6 388,—
lipiec	5 046,—	893,—	5 939,—
sierpień	5 122,—	1 286,—	6 408,—
wrzesień	5 059,—	1 364,—	6 423,—
październik	5 093,—	1 218,—	6 311,—
listopad	5 035,—	428,—	5 463,—
grudzień	5 035,—	500,—	5 535,—
Razem	53 105,—	19 799,—	72 904,—

W ujęciu wykresowym:

oraz 3) udzielanie mu rad, wskazówek oraz pomocy organizacyjnej i materialnej.

Mimo trudności lokalowych, seniorzy zapoczątkowali w roku sprawozdawczym towarzyskie schadzki czwartkowe, utrzymywali kontakt z Zarządem Klubu i w trudnych sytuacjach służyli mu pomocą.

Stadion Klubu

W roku 1957 otrzymaliśmy 2.000.000,— zł na wykończenie stadionu im. „22 Lipca" oraz 4.000.000,— zł z Państwowego Przedsiębiorstwa „Totalizator Sportowy" na rozpoczęcie budowy krytego zespołu urządzeń sportowych.

Pierwsza z wyżej wymienionych kwot była przeznaczona na: a) wykończenie widowni zachodniej łącznie z zakończeniem sypania skarp ziemnych, b) budowę tunelu wjazdowego oraz c) budowę loży honorowej.

Z uwagi na niekorzystne warunki atmosferyczne nie wykończono pozycji „b" i „c". Oddanie ich do użyktu przewidziane jest w miesiącu kwietniu 1958 r. Prace te wykonywało Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych.

W skład krytego zespołu urządzeń sportowych wchodzą następujące elementy:

a) kryty basen pływacki 25×12,5 m z fińską „sauną",
b) duża sala gimnastyczna,
c) mały basen pływacki z małą salą gimnastyczną,
d) budynek administracyjny z internatem, poradnią lekarską i szatniami.

Za kwotę 4.000.000,— zł, którą wykorzystano w całości, wykonano wszystkie fundamenty pod kryty zespół, sale gimnastyczne do wysokości pierwszego stropu oraz kryty basen do wysokości trzeciego stropu. Prace wykonywało Poznańskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane.

Przy budowie krytego zespołu urządzeń sportowych napotkano w początkowej fazie na duże trudności w otrzymaniu materiałów budowlanych jak drzewo i żelazo zbrojeniowe. Zahamowało to niemal całkowicie tok prac budowlanych w pierwszych miesiącach rozpoczęcia robót. Po otrzymaniu odpowiednich materiałów, dzięki zrozumieniu i ofiarności załogi, wykonującej prace budowlane, zostały one wykonane zgodnie z pierwotnym harmonogramem.

Kontakty międzynarodowe

Nadanie klubom sportowym osobowości prawnej umożliwiło im m. in. bezpośrednie nawiązanie kontaktów z klubami zagranicznymi.

Po ośmioletniej przerwie wznowiliśmy i my te kontakty, przy czym inicjatorem ich był wiceprezes kol. Piechocki, który za pośrednictwem zamieszkującego w Budapeszcie red. Witolda Wieromieja nawiązał je z klubami węgierskimi. W rezultacie już w marcu gościliśmy u siebie pięściarzy „Csepel", których na dwa dalsze mecze w Polsce odstąpiliśmy Włókniarzowi Kalisz i Sparcie Bielsko, a którzy w zamian zaprosili nas również na trzy spotkania na Węgrzech w sierpniu.

Po pięściarzach przyszła kolej na piłkarzy. Podczas Świąt Wielkanocnych gościliśmy u siebie budapeszteński zespół beniaminka I ligi Vasas Diosgyöri, który drugie spotkanie rozegrał z Chrobrym w Szczecinie. Goście zachwyceni serdeczną gościnnością z naszej strony, zrewanżowali się nam w pełni podczas zorganizowanego dla naszej drużyny tournee na Węgrzech w miesiącu lipcu.

W maju gościliśmy w Poznaniu drugą z kolei drużynę węgierską, Miskolc, odstępując ją na drugi mecz Lechowi.

W międzyczasie nawiązaliśmy kontakt z czołowym zespołem NRD w hokeju na trawie, BSC „Motor" Köthen. Pierwsze spotkanie rozegraliśmy w Niemczech w czerwcu, drugie w październiku w Poznaniu, przy czym zakontraktowaliśmy naszym gościom również mecz ze Stellą w Gnieźnie.

W czerwcu rozegraliśmy u siebie trzecie międzynarodowe spotkanie piłkarskie. I znowu gośćmi byli Węgrzy — I-ligowa drużyna budapeszteńskiego Törekvesu.

Wreszcie w ostatnich dniach roku gościliśmy w Poznaniu jedną z czołowych drużyn jugosłowiańskich w koszykówce, B.S.C. (Belgrad), którą odstąpił nam wrocławksi WKS „Śląsk".

Kontakty te dały naszym zespołom niewątpliwą korzyść sportową, a przy wyjazdach — atrakcyjną nagrodę. Gorzej było natomiast ze stroną materialną, bowiem koszt sprowadzanych drużyn piłkarskich był bardzo wysoki, zwłaszcza Vasasu Diosgyöri.

Podczas pobytu naszych pięściarzy na Węgrzech, obecni z nimi członkowie Zarządu Klubu Kol.: wiceprezes Seydlitz i sekretarz Nowicki zawarli umowę z Budapesti Vasutas Sport Club o nawiązaniu ścisłej wymiany różnych dyscyplin sportu. W wyniku powyższego rok 1958 zapowiada się znacznie atrakcyjniej i kalendarz naszych imprez międzynarodowych obejmie szereg sekcji nowych, jak lekkoatletyczną, szermierczą, kajakową, zapaśniczą czy kolarską. Kontakty tegoroczne nie ograniczą się zresztą do wyżej wymienionego klubu węgierskiego.

Lp.	Data	Miejscowość	Dysc. sportu	Przeciwnik	Wynik
1	10. 3.	Poznań	boks	Csepel — Budapeszt	9:11
2	21. 4.	"	piłka nożna	Vasas Diosgyöri	0:0
3	18. 5.	"	" "	Miskolci VSC	0:3
4	16. 6.	Köthen - NRD	hokej na tr.	BSC Motor	1:0
5	22. 6.	Poznań	piłka nożna	Törekves — Budapeszt	3:2
6	14. 7.	"	" "	Vasas Diosgyöri	0:2
7	17 7.	Özd	" "	SCÖzdy	1:2
8	21. 7.	Gyögvös	" "	Reprez. miasta	2:0
9	25. 8.	Budapeszt	boks	Csepel	9:11
10	29. 8.	Stalinvarös	"	Epitök	11:9
11	31. 8.	Budapeszt	"	team Honved — MTK	13:7
12	6. 10.	Poznań	hokej na tr.	Motor Köthen	0:0
13	21. 12.	"	koszykówka	Beogradski S. C.	57:60

Sekcja piłki nożnej

Nie ulega wątpliwości, że mimo doniosłych przemian, jakie dokonały się w naszym Klubie, mimo entuzjazmu i zapału, z jakim wkroczyliśmy w rok 1957, niepewna perspektywa losów naszej drużyny piłkarskiej jak nieodstępny cień towarzyszyła nam przez kilka długich tygodni. I powiedzmy dziś sobie otwarcie, że tylko wyjątkowej atmosferze, jaka ogarnęła po historycznych dniach Października cały nasz kraj w ogóle, zawdzięczamy powrót naszych piłkarzy do II ligi państwowej, z której spadli w roku poprzednim. Ta właśnie atmosfera odwilży i rehabilitacji zrodziła wśród naszych dzia-

Prezes inż. Witold Bernatowicz wita przedstawiciela drużyny węgierskiej Terekves. Obok wiceprezes Tadeusz Piechocki i trener piłkarzy Laszlo Fenyvesi

łaczy myśl ubiegania się o ich rehabilitację. Akcja, podjęta przez wiceprezesów Klubu, Kol.: mec. Seydlitza Bogusława, Marcinkowskiego Józefa, Szymańskiego Czesława i Piechockiego Tadeusza, znalazła podatny grunt również w kilku innych ośrodkach kraju.

W dniu 13 stycznia, na Walnym Zgromadzeniu, które reaktywowało Poznański Okręgowy Związek Piłki Nożnej, przechodzi wniosek o powiększenie II ligi oraz, jako dezyderat, wniosek naszego Klubu o przywrócenie mu pozycji w I lidze. W Poznaniu i w Gliwicach odbywają się w dniu 2 lutego równoległe narady delegatów klubów i okręgów zainteresowanych akcją powiększenia II ligi. W Gliwicach reprezentował nas kierownik Sekcji,

Nasza drużyna piłkarska zajęła 3 miejsce w rozgrywkach II ligi w grupie półn.
Od lewej: Kierownik sekcji p. n. Nowak Zdzisław, Osuch Mieczysław, Samolczyk Seweryn, Anioła Jan, Książkiewicz Edmund, Godek Jerzy, Zielewicz Wiesław, Witczak Zenon, Łuczak Tadeusz, Gabrysiak Kazimierz, Wieczorek Zenon

Nowak Zdzisław. I wreszcie na Walnym Zjeździe reaktywowanego PZPN, odbytym w dniach 16 i 17 lutego w Warszawie, na którym nasz Klub reprezentowali wiceprezesi: Seydlitz, Piechocki i Szymański oraz z ramienia POZPN, wiceprezes Marcinkowski, zapada decyzja, która rozproszyła ostatecznie nasz cichy niepokój... Powiększenie II ligi do 24 drużyn, wśród których znalazła się również nasza drużyna, jest przesądzone.

W dniu, w którym został wyjaśniony los naszych piłkarzy, przybył do Poznania, zaangażowany przez Zarząd Klubu już w styczniu, trener węgierski, Lâszlo Fenyvesi. Trzeba tu podkreślić, że starania w celu pozyskania wyżej wymienionego przeprowadził kol. Piechocki za pośrednictwem zamieszkałego w Budapeszcie Polaka, red. Wieromieja Witolda, który okazał nam w ub. roku życzliwej i bezinteresownej pomocy w nawiązaniu kontaktów z klubami węgierskimi.

Trener Lâszlo Fenyvesi, były zawodowy piłkarz słynnego przed wojną zespołu budapeszteńskiego, MTK i wielokrotny reprezentant barw swego kraju, to jeden z czołowych trenerów węgierskiego piłkarstwa. W okresie powojennym brał on czynny udział w przygotowaniu narodowej „jedenastki" Węgier.

Późny przyjazd trenera nie pozwolił mu oczywiście na właściwe przygotowanie naszego zespołu do zbliżających się rozgrywek mistrzowskich. Rozpoczęte bowiem w połowie stycznia treningi pod kierownictwem zaangażowanego instruktora Kaźmierczaka Stanisława, byłego reprezentacyjnego zawodnika naszego mistrzowskiego zespołu Polski z 1947 r., ograniczały się do zaprawy gimnastycznej na sali.

Od poprzedniego sezonu nie wzmocniliśmy drużyny żadnym nowym zawodnikiem, co wobec odczuwanego braku napastników nie stwarzało obiektywnej perspektywy.

Okres przedmistrzowski poświęcił trener próbom zestawienia aktualnie najlepszego składu. W tym celu w przeciągu jednego miesiąca, od 24 lutego do 24 marca, rozegrano osiem spotkań sparingowych i towarzyskich, w których drużyna nasza wykazała duże wahania formy. Mówią zresztą o tym same wyniki: z poznańską Legią 5:0 i Polonią 4:2, z Polonią w Bydgoszczy 2:2, z poznańskim AZS-em 2:0, z CWKS Wrocław w Poznaniu 0:3, z Polonią w Lesznie 4:1, z CWKS we Wrocławiu 2:3 i z Chrobrym w Szczecinie 1:2. „Czarną" niedzielą naszych piłkarzy była zwłaszcza niedziela 10 marca, w której wszystkie trzy drużyny poniosły porażki: obok I z CWKS Wrocław 0:3 również II z Unią w Chodzieży 2:5 i III ze Zjednoczonymi we Wrześni 0:2.

W międzyczasie na łamach „Przeglądu Sportowego" i „Sportu" ukazały się artykuły, krytykujące powiększenie II ligi oraz nierówny poziomem podział drużyn na dwie grupy, uznające naszą, drugą, za wyraźnie słabszą. W skład grupy I wchodziły: Cracovia, CWKS Kraków, Garbarnia, AKS, Naprzód, Szombierki, Stal Mielec, Stal Radom, Stal Rzeszów, Concordia Knurów, Piast Gliwice i Włókniarz Chełmek, natomiast II: Polonia i CWKS Bydgoszcz, Pomorzanin, Górnik Wałbrzych, CWKS Wrocław, Stal Gdańsk, Marymont, Sparta Lubań, Chrobry, Bzura Chodaków, Calisia i Warta.

Pierwszym naszym przeciwnikiem w rozgrywkach mistrzowskich jest Warszawski Marymont. Wygrywamy z nim w Poznaniu 1:0 grając w składzie: Konieczka — Anioła, Osuch, Samolczyk — Cybiński, Książkiewicz E. — Gensler, Zielewicz Fr., Gogulski, Łuczak, Zielewicz W. Jedyna bramka padła już w 2 minucie meczu a zdobył ją Gogulski.

Konieczka w akcji podbramkowej

W tydzień później spotkało nas, niestety, pierwsze rozczarowanie. Przegrywamy ze słabą Bzurą w Chodakowie 0:1, mimo iż mamy w polu zdecydowaną przewagę nad gospodarzami. Zawiódł tu kompletnie atak, którego skład był bardzo eksperymentalny: Gabrysiak K., Wieczorek, Sadłowski, Witczak K. i Zielewicz W. Z drugiej pozycji spadamy w tabeli na piątą.

„Achillesowa pięta" drużyny — atak — nie daje spokoju trenerowi, Kierownictwu Sekcji i Zarządowi Klubu. Podjęte starania o przeniesienie do Poznania, odsługujących czynną służbę wojskową, zawodników Woźniaka Henryka i Witczaka Zenona, dały pozytywne rezultaty.

14 kwietnia uzyskujemy u siebie bezbramkowy wynik z wałbrzyskim Górnikiem.

Z kolei, 21 tego miesiąca rozgrywamy pierwsze od szeregu lat spotkanie międzynarodowe. Gościmy mianowicie beniaminka I ligi węgierskiej, budapeszteński „Vasas" — Diosgyöri. W meczu tym, połączonym z imprezą oficjalnego otwarcia sezonu naszego Klubu, wystąpili po raz pierwszy Woźniak i Witczak Z. Ich debiut udany, a gra całej drużyny, na tle zaawansowanego technicznie zespołu gości jak i wynik 0:0, podniosły wyraźnie nastroje w Klubie oraz wśród rosnących szeregów kibiców. W okresie tym poważnym osłabieniem ataku naszej drużyny był brak Łuczaka Tadeusza, który reprezentował barwy państwowe na mistrzostwach świata juniorów w Hiszpanii.

Wyjazdowy mecz czwartej kolejki mistrzostw w Szczecinie zakończył się ponownie rezultatem bezbramkowym.

5 maja przegrywamy towarzyskie spotkanie z Lechem 0:1, a 12 maja ulegamy w piątej kolejce ligowej bydgoskiej Polonii 0:2, spadając w tabeli na 10 miejsce.

19 maja gościmy u siebie drugą węgierską drużynę VSC Miskolc, której ulegamy 0:3. Kontakty z węgierskimi zespołami, choć niezbyt rentowne finansowo, dają naszej drużynie duże korzyści sportowe. W czterech kolejnych meczach mistrzowskich zdobywamy 6 punktów: wygrywamy ze Spartą w Lubaniu 1:0, remisujemy 0:0 ze Śląskiem we Wrocławiu, zwyciężamy u siebie pewnie 3:0 Polonię Gdańsk i remisujemy 0:0 z Zawiszą (dawny CWKS Bydgoszcz) w Poznaniu. Dzięki temu awansujemy w tabeli na czwartą pozycję.

Dobrą „passę" przerywa nam w Toruniu Pomorzanin. Porażka 1:3 okazała się jednak w tym wypadku jednorazowym obniżeniem lotów drużyny. W tydzień potem zagrała ona chyba swój mecz sezonu, wygrywając z trzecim gościem węgierskim „Törekvesem" z Budapesztu 3:2.

Rundę rozgrywek wiosennych kończymy wysokim zwycięstwem nad Calisią w Poznaniu 4:0. Zajmujemy w tabeli piąte miejsce 12 pkt za Polonią Bydgoszcz — 16, Śląskiem Wrocław i Calisią — po 15 oraz Marymontem — 13 pkt.

Nagrodą za dobrą postawę zespołu jest dwutygodniowy pobyt na Węgrzech, dokąd zaprosił nas wdzięczny za gościnne przyjęcie w Poznaniu, Vasas Diosgyöri. Tournee to zachowa się niewątpliwie na całe życie w pamięci naszej ekipy. Bilans jego, choć wynikowo ujemny, gdyż na trzy rozegrane mecze: z Vasasem Diosgyöri 0:2, z OVSK 1:2 i z Gyongyes 2:0, dwa przegraliśmy, nie kompromitował nas, a gra, jaką zademonstrowaliśmy w pierwszym spotkaniu, spotkała się z ogólnym uznaniem gospodarzy.

Przerwę letnią wypełnił nam obóz, zorganizowany w okresie od 1 sierpnia w Chodzieży, skąd bezpośrednio udaliśmy się na rozpoczęcie drugiej rundy mistrzowskiej do Warszawy, gdzie pokonaliśmy Marymont 3:0, zajmując jednocześnie jego pozycję w grupie.

Rewanż z Bzurą w Poznaniu, mimo zwycięstwa 2:0, nie wypadł zadawalająco. W ataku dawał się odczuć brak Gogulskiego. Osłabieniem drużyny

była również dyskwalifikacja Osucha. Udana próba z młodym Błaszykiem, przeprowadzona zresztą już w pierwszej części rozgrywek (na Törekves) okazała się, z uwagi na jego strukturę fizyczną, krótkofalową.

25 sierpnia przegrywamy 1:2 z Górnikiem w Wałbrzychu. 1 września remisujemy u siebie z Chrobrym 2:2, a w trzy dni potem w Bydgoszczy, gdzie wystąpił znowu Osuch, z Polonią 0:0. Niespodzianką w ujemnym znaczeniu jest analogiczny wynik w Poznaniu z lubońską Spartą w dniu 8 września.

Dobrą formą błysnęliśmy w meczu ze Śląskiem, do którego wystąpiliśmy w ataku z: Wieczorkiem, Łuczakiem, Błaszykiem, Woźniakiem i Gabrysiakiem K. Spotkanie to omal że nie zakończyło się awanturą, którą mógł swym krzywdzącym nas sędziowaniem wywołać główny arbiter meczu. Na szczęście interwencja naszej służby porządkowej zdała egzamin i nie dopuściła do wypadków w obrębie stadionu. Wygrana 2:1 wysunęła nas po raz drugi w rozgrywkach na 2-gie miejsce w tabeli, które zresztą po remisie w Gdańsku znowu straciliśmy, zachowując jednak, mimo następnych: przegranej z Pomorzaninem 0:1, wygranej z Zawiszą 3:2 i przegranej w Kaliszu 0:1, do końca trzecią lokatę.

Bzura w Chodakowie, Pomorzanin w Toruniu i Poznaniu, Sparta Lubań w Poznaniu — oto mecze, które zaważyły i zamknęły nam drogę do I ligi. Awans — podkreślamy to — był w ubiegłym roku zupełnie realny.

Poziom naszej grupy, pozą dwoma ostatnimi w tabeli drużynami: Spartą i Bzurą, był bardzo wyrównany. Dowodzi o tym choćby uzyskanie przez pięć zespołów, zajmujących miejsca od 3-go do 7-go tej samej ilości punktów. Pierwszeństwo wśród nich dała nam tylko przewaga dodatniego stosunku bramkowego, a przede wszystkim zaledwie 17 straconych (mniej utracił jedynie Śląsk), co wystawia bardzo pochlebną notę naszej defensywie.

Meczem z Calisią w dniu 10 listopada zamknęliśmy sezon imprezowy sekcji w roku sprawozdawczym.

W przerwach rozgrywek mistrzowskich stoczyliśmy szereg dalszych, poza ujętymi powyżej, spotkań towarzyskich, z których najważniejsze to: 25 września z Kadrą „B" Polski 1:5; 13 października ze Stalą Mielec 3:0 i 3 listopada z Lechem 0:3. A oto pozostałe, przeważnie sparingowe pojedynki: 24 kwietnia z AZS Poznań 2:1, 8 maja z szamotulską Spartą 7:0, 22 maja z Polonią Nowy Tomyśl 1:0, 6 lipca z Legią Poznań 3:2, 7 sierpnia w Chodzieży z Polonią 2:1, 21 sierpnia z Admirą 8:0, 28 sierpnia z Polonią Nowy Tomyśl 8:0, 18 września z Budowlanymi Poznań 8:1, 28 września z oldboy'ami Klubu (mistrzem Polski z 1947 r.) 3:1, 16 października z Budowlanymi Poznań 4:0 oraz 6 listopada z WKS Grunwald 2:2.

Podobnie jak I, również II nasza drużyna zaprzepaściła w minionym sezonie szanse na awans. Zaważyła tu słaba pierwsza runda rozgrywek w klasie A, w której utraciliśmy aż 11 pkt: z Obrą w Kościania 0:3, z RKKS Rawicz w Poznaniu 2:2, z Promieniem w Opalenicy 0:1, ze Śremskim K.S. w Śremie 1:2, z Mosińskim K.S. u siebie 3:4 i z Polonią w Nowym Tomyślu 1:4. Rundę tą zakończyliśmy ostatecznie na 6-tej pozycji.

W drugiej rundzie nie obeszło się również bez przykrych niespodzianek, jak np. przegrana w Stęszewie z Lipnem 0:1 czy remis w Fabianowie z Or-

kanem, jednak 17 zdobytych przy 5 straconych punktach mówi samo za siebie. Nie ulega wątpliwości, że rezerwy nasze były najlepszym zespołem A-klasy, o czym dowodzi choćby rewanż na wicemistrzu grupy, nowotomyskiej Polonii 7:0. Trzecie miejsce w tabeli za Obrą i wyżej wspomnianą Polonią nie zadawala naszych ambicji.

Poza rozgrywkami mistrzowskimi, drużyna ta reprezentowała nasze Zakłady w turnieju międzyzakładowym o puchar Dyrektora Naczelnego „Tasko”, w którym uczestniczyły III-ligowe zespoły: Polonii Świdnica, Lechii Zielona Góra, Pafawagu Wrocław, Fabloku Chrzanów i Polonii Poznań. Prowadząc w nim od początku, dzięki przegranej 0:1 w ostatnim meczu w dniu 3 listopada z Lechią w Poznaniu, zajęła po I rundzie drugie miejsce za świdnicką Polonią. W pozostałych spotkaniach uzyskała następujące wyniki: 5 października z Pafawagiem 6:0, 13 października z Polonią Świdnica 2:0, 19 października z Fablokiem w Chrzanowie 2:2 i 29 października z poznańską Polonią 2:0.

Poza tym rozegrała ona 11 spotkań towarzyskich: 23. II. z Jedn. Wojsk. 5:3, 3. III. z Pogonią w Barlinku 2:1, 10. III. z Polonią w Chodzieży 2:5, 17. III. z GWKS Poznań 2:0, 24 III. z Polonią w Nowym Tomyślu 3:4, 1. V. z Unią w Chodzieży 0:1, 12. VI. z repr. juniorów województwa 5:1, 16. VI. z III-ligową Stalą z Bobrka 1,0, 20. VII. z Sanem 1,0, 21. VIII. i 28. VIII. z Budowlanymi Poznań 8:4 i 2:1.

O wiele gorzej wypadła w mistrzostwach klasy B drużyna III seniorów. Odpadła ona już w eliminacyjnych rozgrywkach grupowych.

Najlepszymi strzelcami Sekcji w ogóle byli w sezonie sprawozdawczym: Błaszyk i Witczak Kazimierz — po 24, Wieczorek Zenon — 20 (wszystkie bramki zdobył w drużynie I), Woźniak Henryk — 18, Łuczak i Gensler — 17, Chlebowski Romuald — 16, Adamski J. — 15, Staniszewski Kazimierz, Antkowiak Stanisław i Kowalski Zbigniew — po 13, Witczak Zenon — 12, Głowski — 10, Zielewicz Wiesław i Wesoły — po 9, Kiszka — 8, Datko, Nackowski Waldemar, Przybył Zbigniew, Nowacki Mariusz i Gostyński — po 7, Siadak i Golak — po 6, Gabrysiak Kazimierz, Cybiński i Kaźmierczak R. — po 5, Gogulski, Zielewicz Franciszek, Chlebowski Jan, Frydryczak, Walczak, Pawlak Roman i Mazurkiewicz — po 4, Osuch, Nackowski Grzegorz, Katz i Korach — po 3, Mazur, Kulas, Kuśnierek, Ćwikliński i Ciemnoczołowski — po 2 oraz Krystkowiak Feliks, Schneider, Kaczmarek J., Warciarek, Gwizdała, Nowakowski Wł., Gaszkowiak, Musielak, Kędziora, Woźniak II i Łeszyk — po 1.

W skład Kierownictwa Sekcji, poza kierownikiem Nowakiem Zdzisławem, którego wyboru dokonało Walne Zgromadzenie Klubu, weszli w dniu 11 stycznia na Walnym Zebraniu Sekcji kol.: Leracz Tadeusz, Groński Kazimierz i Ćwiertnia Henryk — jako zastępcy, Ratajczak Aleksander — sekretarz, Dolata Jerzy — zastępca, Sobociński Marian — kronikarz, Rasz Hieronim — gospodarz, Warczyński Tadeusz — zastępca, Włodarczyk Józef, Bilski Kazimierz, Polewicz Witold, Zawal Bolesław, Zugehoer Sylwester, Gabryelewicz, Hoedt Bernard, Motała Roman.

W ciągu roku ustąpili kol.: Grońskl, Leracz, Polewicz, Gabryelewicz. Kol. Zawal przejął agendy II zastępcy kierownika, a kol. Bilski opiekuna oddziału młodzieżowego. Ponadto dokooptowano kol. Cierniaka Aleksandra.

Oceniając ubiegłoroczną działalność Kierownictwa Sekcji należy stwierdzić w niej przede wszystkim duże niedociągnięcia organizacyjne. Ich źródłem był przede wszystkim brak kolektywnej współpracy.

Oddział młodzieżowy

W oddziale młodzieżowym czynne były w 1957 r. dwie drużyny juniorów i trzy trampkarzy.

Drużyna I juniorów, uczestnicząca w mistrzostwach ligi wojewódzkiej, w rozgrywkach wiosennych drugiej rundy spotkań 1956/57, mimo że nie przegrała żadnego meczu, remisując jedynie dwukrotnie na wyjazdach, zajęła w nich, niestety, tylko drugie miejsce w grupie i po raz pierwszy od kilku lat nie zakwalifikowała się do gier finałowych.

Rozgrywki ligi juniorów na r. 1957/58 przyniosły nam w pierwszej, jesiennej rundzie, również drugie miejsce przy trzech utraconych punktach w spotkaniach wyjazdowych. Przykrym epilogiem tych rozgrywek był nie notowany dotychczas w dziejach sekcji fakt zweryfikowania spotkań w. o. dla przeciwników za nieuprawnioną grę Gostyńskiego Kazimierza, którego na skutek niedbalstwa jednego z członków Kierownictwa nie zgłoszono do POZPN.

II drużyna juniorów walczyła ze zmiennym szczęściem w rundzie wiosennej mistrzostw wojewódzkich, w pierwszej serii rozgrywek na r. 1957/58 podciągnęła się jednak wyraźnie dzięki uzupełnieniu jej przez dorastających trampkarzy, jak: Ciemnoczołowski, Kmiećkowiak Jerzy, Głowacki, Zeidler i inni.

Osobny rozdział należy się trampkarzom. Mimo, że POZPN nie rozpisał na rok sprawozdawczy mistrzostw w tej kategorii, drużyny nasze rozegrały szereg spotkań towarzyskich, uzyskując, częstokroć ze znacznie silniejszymi fizycznie zespołami, dobre wyniki. Pozyskanie dla trzech drużyn sparingpartnerów natrafiło jednak na duże trudności z uwagi na fakt, że przeważająca ilość klubów posiada najwyżej jedną drużynę trampkarzy.

Nasi trampkarze swoim zachowaniem się i postawą, zarówno na boisku jak w świetlicy, poza nielicznymi wypadkami, zasłużyli na pochwałę.

Powracając do juniorów dodać należy, że na centralnym obozie szkoleniowym, zorganizowanym przez PZPN we Wrocławiu, uczestniczyli: Kmiećkowiak, Przybylski, Nowacki, Kowalski i Witczak K., natomiast w Chodzieży, na obozie zorganizowanym przez POZPN: Golak, Wesoły, Łeszyk, Gaszkowiak, Pawlak i Walczak. Reprezentantami Poznania w spotkaniach międzyokręgowych byli: Nowacki, Witczak K., Kowalski, Przybylski, Kmiećkowiak oraz Walczak.

Łuczak Tadeusz, Witczak Kazimierz, Przybylski, Nowacki, Nackowski

Zestawienie rozegranych spotkań w drużynach sekcji 1957 r.

L. p.	Nazwisko i imię	Udział w drużynach							
		I	II	III	I j.	II j.	I tr.	II tr.	ogółem
1	Wieczorek Zenon	46	4						50
2	Anioła Jan	49							49
3	Konieczka Zdzisław	48	1						49
4	Samolczyk Seweryn	45	1						46
5	Błaszyk Grzegorz	18	26		1				45
6	Książkiewicz Edmund	42							42
7	Łuczak Tadeusz	39			1				40
8	Osuch Mieczysław	38	2						40
9	Gabrysiak Kazimierz	34	5						39
10	Staniszewski Roman	14	24	1					39
11	Nackowski Waldemar		30	8	1				39
12	Godek Jerzy	35	3						38
13	Cybiński Piotr	25	13						38
14	Sadłowski Ryszard	22	14		2				38
15	Staniszewski Kazimierz	1	36						37
16	Gensler Eugeniusz	15	21						36
17	Witczak Zenon	32	1						33
18	Gruchot Andrzej	2	20	11					33
19	Karpiński Jerzy		33						33
20	Frydryczak Stefan		3	11	19				33
21	Przybylski Marian		1	5	27				33
22	Zielewicz Wiesław	26	6						32
23	Schneider Bernhard		32						32
24	Kmiećkowiak Zdzisław			6	24				30
25	Kowalski Zbigniew			2	27	1			30
26	Witczak Kazimierz	9	17		3				29
27	Nowacki Mariusz			1	28				29
28	Nackowski Grzegorz			1	28				29
29	Mazur Zbigniew	2	26						28
30	Miller Zbigniew				19	7			26
31	Adamski Jacek	7	10	8					25
32	Wieczorek Jan		8	17					25
33	Wesoły Ryszard				11	14			25
34	Woźniak Henryk	21	3						24
35	Głowski Norbert				1	7	10	6	24
36	Musielak Jerzy		1	1	19	2			23
37	Golak Kazimierz				16	7			23
38	Napierała M.		2	20					22
39	Walczak Andrzej				17	5			22
40	Krystkowiak Feliks	6	14						20
41	Kiszka Tadeusz		6	14					20
42	Książkiewicz Marian		5	15					20
43	Hercog Stanisław			2	10	8			20
44	Kuśnierek Krzysztof			3	6	11			20
45	Korach Andrzej				11	9			20
46	Gostyński Kazimierz				9		9	2	20
47	Kędziora Wojciech				1	8	8	6	20
48	Szafrański Jan		1	18					19
49	Siadak Zbigniew			6	13				19
50	Szaj R.				3	16			19
51	Gogulski Stanisław	14	4						18

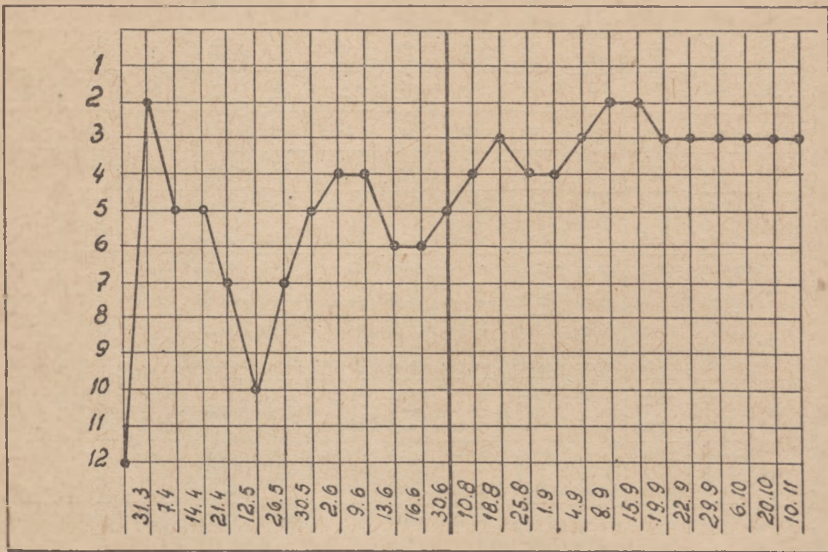
L. p.	Nazwiska i imię	Udział w drużynach							
		I	II	III	I j.	II j.	I tr.	II tr.	ogółem
52	Antkowiak Stanisław	1	12	5					18
53	Matyba Jan			1	6	11			18
54	Zeidler Bogdan				1	7	9	1	18
55	Przybył Zbigniew		4	13					17
56	Chlebowski Romuald				17				17
57	Ciemnoczołowski				2	6	7	2	17
58	Skrzypczak Michał					1	8	8	17
59	Garczyński Ryszard					1	10	6	17
60	Ciesielczyk Zdzisław						5	12	17
61	Pawlak Roman			3	6	7			16
62	Gaszkowiak Andrzej				15	1			16
63	Krüger Edmund	7	8						15
64	Łeszyk Krystian				2	12			14
65	Kniat Jerzy						9	5	14
66	Engel Jerzy						7	7	14
67	Kaźmierczak Rajmund		4	9					13
68	Mazurkiewicz A.				1	11	1		13
69	Kmiećkowiak Jerzy					5	5	3	13
70	Woźniak Jan					2	11		13
71	Konarski Edmund					2	4	7	13
72	Mucha Aleksander	2	7	3					12
73	Kaczmarek Juliusz		1	11					12
74	Tomkowiak Jerzy						1	11	12
75	Kampe Jerzy						1	11	12
76	Banachowicz Jacek						1	11	12
77	Nowak Zdzisław							12	12
78	Zielewicz Franciszek	10	1						11
79	Ostojski Jerzy						11		11
80	Głowacki						9	2	11
81	Nester Wiktor							11	11
82	Datko Szczepan	4	3	3					10
83	Warkoczyński Bogumił						7	3	10
84	Talarczyk Tadeusz						2	8	10
85	Nowakowski Włodzim.		4	5					9
86	Chlebowski J.			9					9
87	Mikołajczak Jan				2	7			9
88	Okoniewski Jerzy						4	5	9
89	Majewski Andrzej			2		6			8
90	Tyliński Damazy				6	2			8
91	Ćwikliński Grzegorz					8			8
92	Najewski Kazimierz						8		8
93	Jankowski						4	4	8
94	Łukaszewski Zbigniew						2	6	8
95	Rodziejczak							8	8
96	Andrzejewski Roman			7					7
97	Grzelczak Andrzej				1	6			7
98	Bulmański Bernard					7			7
99	Łabenda						2	5	7
100	Boge Jerzy						1	6	7
101	Bakoś							7	7
102	Katz Zbigniew		1	5					6
103	Kulas Andrzej				5	1			6
104	Bartłomiejczak Jan						4	2	6

L. p.	Nazwisko i imię	Udział w drużynach							
		I	II	III	I j.	II j.	I tr.	II tr.	ogółem
105	Kujawski							6	6
106	Strzelecki Jan		4	1					5
107	Gwizdała		1	4					5
108	Gruchała						4	1	5
109	Borowicz							5	5
110	Banachowicz J.							5	5
111	Przybył Zdzisław			4					4
112	Rumowski					4			4
113	Majchrzak						4		4
114	Nowacki						4		4
115	Troszczyński						1	3	4
116	Kempiński							4	4
117	Katz							4	4
118	Pluta							4	4
119	Drożdżyński							4	4
120	Antkowiak B.		1	2					3
121	Dziedzic		1	2					3
122	Pauli Marian			3					3
123	Wróbel Roman				1	1	1		3
124	Bajerlein Bogdan							3	3
125	Skrzypczak							3	3
126	Nackowski Grzegorz		2						2
127	Warciarek		1	1					2
128	Kowalski Ryszard			2					2
129	Grądkowski J.			2					2
130	Kuźmiński St.			2					2
131	Runowski				1		1		2
132	Klimas					2			2
133	Roszyk Janusz					2			2
134	Hylak					2			2
135	Młodzianowski Maciej					2			2
136	Vogt Jan					2			2
137	Ancan						2		2
138	Kasprzak							2	2
139	Undrych Henryk	1							1
140	Wiśniewski R.		1			1			2
141	Latusek			1					1
142	Łakomy			1					1
143	Czerniak Aleksander			1					1
144	Michalski Zdzisław					1			1
145	Cegielski Kazimierz					1			1
146	Jagła					1			1
147	Chojnacki						1		1
148	Wieczorek						1		1
149	Lewandowski						1		1
150	Łuczak						1		1
151	Czermiński						1		1
152	Pietraszewski						1		1
153	Czypicki						1		1
154	Rychter						1		1
155	Kurkiewicz						1		1
156	Lesikowski Jerzy							1	1
157	Jaśkowiak							1	1
158	Lembicz							1	1
159	Lisiecki							1	1

Tabela II ligi — grupa północna

Lp.	Klub	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	w	r	p	pkt	st. br.
1	Polonia Bydgoszcz	W	0—0 2—1	0—0 2—0	1—0 0—4	5—0 1—2	0—0 0 1	4—2 3—1	3—1 0—1	1—0 1—2	3—0 2—2	2—1 3—1	9—0 1—0	13	4	5	30	43—19
2	Śląsk Wrocław	0—0 1—2	A	0—0 1—2	4—1 2—1	1—1 0—1	6—0 0—3	2—0 2—0	0—0 1—0	4—0 0—0	1—0 2—0	1—0 1—3	3—0 5—0	11	6	5	28	36—14
3	Warta	0—0 0—2	0—0 2—1	R	0—1 1—3	4—0 0—1	3—0 2—2	0—0 3—2	0—0 1—2	1—0 3—0	2—2 0—0	0—0 1—0	2—0 0—1	8	8	6	24	25—17
4	Pomorzanin Toruń	0—1 4—0	1—4 1—1	1—0 3—1	T	4—1 0—1	2—0 0—2	0—1 1—2	2—1 3—0	2—1 1—4	3—10 1—5	0—0 2—0	2—1 2—1	11	2	9	24	35—37
5	Calisia Kalisz	0—5 2—1	1—1 1 0	0—4 1—0	1—4 1—0	A	0—0 1—0	3—0 0—3	0—2 0—1	0—0 0—1	1—1 4—1	1—1 1—1	4—0 4—2	9	6	7	24	26—28
6	Polonia Gdańsk	0—0 1—0	0—6 3—0	0—3 2—2	0—2 2—0	0—0 0—1	×	3 1 0—2	5—0 0—1	1—2 0—1	0—0 1—2	1—0 1—0	5—1 2—1	9	4	9	22	27—25
7	Zawisza Bydgoszcz	2—4 1—3	0—2 0—2	0—0 2—3	1—0 2—1	0—3 3—0	1—3 2—0	P	4—1 2—1	3—0 2—4	0—1 2—1	1 0 0—1	3—0 0 0	10	2	10	22	31—30
8	Górnik Wałbrzych	1—3 1—0	0—0 0—1	0—0 2—1	1—2 0—3	2—0 1—0	0—5 1—0	1—4 1—2	O	3—0 3—4	2—0 1—0	1—1 1—1	3—1 0—5	9	4	9	22	25—33
9	Marymont Warszawa	0—1 2—1	0—4 0—0	0—1 0—3	1—2 1—4	0—0 1—0	2—1 1—0	0—3 4—2	0—3 4—3	Z	0—3 0—0	4—2 0—3	2—0 1—2	8	3	11	21	26—35
10	Chrobry Szczecin	0—3 2—2	0—1 0—2	2—2 0—0	10—3 5—1	1—1 1—4	0—0 2—1	1—0 1—2	0—2 0—1	3—0 0—0	N	0—0 2—2	6—0 1—2	6	8	8	20	37—29
11	Sparta Lubań	1—2 1—3	0—1 3—1	0—0 0—1	0—0 0—2	1 1 1—1	0—1 0—1	0—1 1—0	1—1 1—1	2—4 3—0	0—0 2—2	A	2—2 3—6	3	9	10	15	22—31
12	Bzura Chodaków	0—9 0—1	0—3 0—5	0—2 1—0	1—2 1—2	0—4 2—4	1—5 1—2	0—3 0—0	1—3 5 0	0—2 2—1	0—6 2—1	2—2 6—3	Ń	5	2	15	12	25—60

Droga naszych piłkarzy w II lidze

Bilans spotkań sekcji piłki nożnej:

Drużyna	Spotkań				Stos. bramek
	ogółem	wygr.	remis.	przegr.	
I	51	25	11	15	103 — 56
II	38	23	5	10	98 — 46
III	23	13	1	9	59 — 41
I jun.	31	23	4	4	75 — 33
II jun.	19	7	2	10	41 — 51
I tr.	14	8	1	5	42 — 25
II tr.	17	8	3	6	40 — 35
Razem:	193	107	27	59	458 287

Mecze III drużyny

Lp.	Data	Miejscowość	Przeciwnik	Wynik	Char. meczu
1	10. 3.	Września	Zjednoczeni	0—2	towarzyski
2	17. 3.	Poznań	Jedn. Wojsk.	0—2	"
3	23. 3.	"	San Poznań	0-2	"
4	31. 3.	"	Patria Buk	0—1	"
5	7. 4.	Żabikowo	Stella	1—5	m. klasy B
6	14. 4.	Poznań	Polonia Poznań	1—5	"
7	19. 4.	"	Kolejarz Poznań	0—0	"
8	28. 4.	Mosina	Mosiński K. S.	2—0	"
9	5. 5.	Poznań	Kolejarz Czempiń	11—0	"
10	12. 5.	Borowo	LZS	2-5	"
11	19. 5.	Poznań	Pogoń Śmigiel	1—3	"
12	2. 6.	"	Concordia Mur. Gośl.	6—0	towarzyski
13	16. 6.	"	Warta I jun.	4—0	"
14	23. 6.	"	Stella Żabikowo	3—2	m. klasy B
15	29. 6.	"	Polonia Poznań	2-0	"
16	28. 7.	"	Kolejarz Poznań	0 4	"
17	4. 8.	"	Mosiński K. S.	7-0	"
18	18. 8.	"	LZS Borowo	7—0	"
19	25. 8.	Śmigiel	Pogoń	1—5	"
20	29. 8.	Mur. Goślina	Concordia	1—0	"
21	1. 9.	Czempiń	Kolejarz	4-2	"
22	5. 10.	Poznań	Legia Poznań	3-2	towarzyski
23	13. 10.	"	" "	1—4	"

Mecze I drużyny juniorów

Lp.	Data	Miejscowość	Przeciwnik	Wynik	Char. meczu
1	23. 3.	Poznań	San	2—0	towarzyski
2	31. 3.	„	Zryw Września	3—1	mistrzowski
3	7. 4.	„	Śremski K. S.	6—2	„
4	11. 4.	„	Polonia Poznań	3—2	towarzyski
5	17. 4.	„	Czarni Poznań	2—5	„
6	24. 4.	„	Stomil	3—1	mistrzowski
7	28. 4.	„	Dyskobolia Grodzisk	2—1	„
8	1. 5.	„	Obra Kościan	3—1	„
9	5. 5.	Września	Zjednoczeni	0—0	„
10	8. 5.	Poznań	Posnania	4—2	„
11	12. 5.	„	Rawicki K. K. S.	3—0	„
12	15. 5.	„	Posnania	2—6	„
13	19. 5.	Września	Zryw	1—1	„
14	1. 6.	Żabikowo	Luboński L. S.	1—0	turn. Stelli
15	1. 6.	„	Posnania	1—0	„ „
16	1. 6.	„	Stella Żabikowo	0—0	„ „
17	6. 6.	Poznań	Stomil	2—3	towarzyski
18	16. 6.	„	Warta III	0—4	„
19	22. 6.	„	Polonia Leszno	2—0	„
20	4. 8.	Leszno	„ „	0—3	„
21	11. 8.	Poznań	Śremski K. S.	3—1	„
22	31. 8.	„	San	5—0	„
23	5. 9.	„	Olimpia	1—0	„
24	8. 9.	„	Bndowlani	0—2	mistrzowski
25	13. 9.	„	Stomil	4—2	towarzyski
26	22. 9.	„	Luboński K. S.	1—0	mistrzowski
27	27. 9.	„	Lech	1—1	„
28	6. 10.	„	Mosiński K. S.	5—1	„
29	13. 10.	Kościan	Obra	4—1	„
30	20. 10.	Poznań	Polonia Leszno	1—0	„
31	10. 11.	Kalisz	Calisia	2—0	towarzyski

Mecze II drużyny juniorów

Lp.	Data	Miejscowość	Przeciwnik	Wynik	Char. meczu
1	4. 4.	Poznań	Olimpia II	2—4	towarzyski
2	6. 4.	"	San I	0—0	"
3	13. 4.	"	Olimpia II	5—3	mistrzowski
4	22. 4.	"	Polonia Poznań	0—6	"
5	28. 4.	"	Kotwica Kórnik	3—0	"
6	4. 5	"	Olimpia	3—0	"
7	8. 5.	"	Liceum nr 6	1—1	towarzyski
8	12. 5.	"	Polonia Poznań	3—4	mistrzowski
9	22. 5.	"	Legia II	0—6	towarzyski
10	9. 6	"	Legia I	2—5	"
11	28. 6.	"	Budowlani II	3—4	"
12	5. 7.	"	Budowlani I	2—4	"
13	5. 9.	"	Olimpia	4—0	"
14	7. 9.	"	Olimpia	5—1	"
15	22. 9.	Pobiedziska	Huragan	4—2	mistrzowski
16	29. 9.	Poznań	Posnania I	0—5	"
17	13. 10.	"	Legia I	3—1	"
18	20. 10.	"	San I	1—3	"
19	17. 11.	"	Victoria Jarocin	0—1	towarzyski

Mecze I drużyny trampkarzy

Lp.	Data	Przeciwnik	Wynik
1	6. 4.	San I	1—0
2	14. 4.	Stomil	2—2
3	28. 4.	Lech	0—1
4	5. 5.	Warta II	2—4
5	12. 5.	Lech	0—3
6	18. 5.	Legia	5—1
7	1. 6.	"	3—1
8	11. 6.	TBTK	4—0
9	28. 6.	Posnania	4—2
10	14. 8.	Olimpia	2—5
11	31. 8.	San	10—0
12	12. 9.	Olimpia	1—0
13	5. 10.	"	7—0
14	27. 10.	"	3—4

Mecze II drużyny trampkarzy

Lp.	Data	Przeciwnik	Wynik
1	27. 4.	San I	1—2
2	4. 5.	Olimpia I	0—2
3	5. 5.	Warta I	4—2
4	11. 5.	Lech II	1-6
5	13. 5.	Warta III	2-1
6	25. 5.	Olimpia I	1—3
7	2. 6.	Polonia Poznań	0—3
8	8. 6.	Stomil	6-0
9	15. 6.	Warta III	2—4
10	14. 8.	Olimpia II	3—3
11	1. 9.	Sparta Rogoźno	4—4
12	7. 9.	Olimpia II	4—1
13	13. 9.	„	2—1
14	5. 10.	„	3—1
15	12. 10.	Olimpia I	2—2
16	19. 10.	Legia I	3—0
17	26. 10.	„	2—0

Sekcja bokserska

Powtarzające się na ringach Europy, nie wyłączając Polski, wypadki śmierci czy kalectwa, spowodowane szkodliwymi dla zdrowia skutkami „k.o." czy „duszenia" wagi, stwierdzone na podstawie przeprowadzonych badań lekarskich, wywołały w minionym roku niespotykaną dotychczas kampanię radiowo-prasową „za i przeciw" uprawianiu walk bokserskich w ich obecnym co najmniej charakterze. Wpływy tej atmosfery odbiły się — rzecz oczywista — ujemnie na dopływie narybku do tej dyscypliny sportu. Sprawę tę poruszamy z obowiązku, pozostawiając znalezienie właściwego wyjścia z sytuacji tym, którzy za sport ten są bezpośrednio odpowiedzialni.

W rok 1957 wkroczyliśmy jako autsider tabeli rozgrywek I-ligowych na r. 1956/57, mając znikome szanse na utrzymanie się w szeregach ekstraklasy, wobec trzech spadających na osiem uczestniczących drużyn przy czterech pozostałych do rozegrania spotkań.

Po remisach z CWKS w Bydgoszczy i z szczecińską Pogonią w Poznaniu, w których to meczach punkty zdobyli dla nas: Manelski Brunon, wygrywając przez k.o. w 1 starciu z Białym; Smolarek, remisując z Wielgoszem: Wytyk, wygrywając przez t.k.o. w 1 starciu z Kankowskim; Kapturski, remisując z Lewandowskim; Lech, zwyciężając na punkty Hermana oraz Franek, wygrywając z Wojskowiczem w pierwszym meczu i Bonia, Zawacki, Smolarek, Wojtkowiak oraz Franek w drugim przy czym wyraźnie pokrzywdzeni zostali: Wytyk w walce z Pińskim II oraz Kapturski z Sadowskim. Obie te walki miały wybitnie remisowy charakter.

Zwycięstwo w przedostatniej kolejce z warszawską Gwardią w Poznaniu, w którym to meczu pojedynki swoje wygrali: Bonia, Zawacki, Smolarek, Wytyk, Kapturski i niezawodny Franek, pozostawiło nam już tylko teore-

tyczną modliwość pokonania Prosny w Kaliszu. Rozwiała ją porażka 6:14, która zadecydowała o zajęciu przez nas spadkowej, siódmej pozycji. W meczu tym: Bonia pokonał Dyczkowskiego, Kaczmarek przegrał z Krysiakiem, Manelski Brunon wypunktował Nowaczyka, Smolarek uległ Gościniakowi, Wytyk pokonał Kosickiego, a Kapturski przegrał z Sobolewskim, Lech z Kołodziejskim, Franek z Ponantą, Wojtkowiak z Grzelakiem i Fietz Tadeusz z Albrechtem. Był to ostatni występ na ringu Eugeniusza Wojtkowiaka.

Z piętnastoosobowej ekipy, która reprezentowała nasze barwy w indywidualnych mistrzostwach Wielkopolski, tytuł mistrzowski wywalczył jedynie Smolarek Ryszard. W porównaniu do lat poprzednich, a zwłaszcza r. 1956, w którym zdobyliśmy aż pięć tytułów, dorobek bardzo skromny.

W wadze muszej — Bonia przegrał w pierwszej walce z Wolskim (AZS); w koguciej — Kaczmarek, po zwycięstwie nad Sypniewskim (Zjednoczeni — Września), przegrał w finale z Kaszubą (Ostrovia), zdobywając wicemistrzostwo; w piórkowej — Ciesielski Z. odpadł po przegranej z Izydorczykiem (Budowlani), a Zawacki po zwycięstwie nad Sobczakiem (Budowlani), przegrał w półfinale przez dyskwalifikację w 2 starciu z Ciesielskim (AZS); w lekkiej — Wytykowi poddał się w 1 starciu Pietrzak z Ostrovii, lecz w półfinale uległ Smolarkowi, który poprzednio wyeliminował Bogacza (Posnania), a w finale zwyciężył Papieża (AZS); w lekko-półśredniej — Karolczak przegrał z Drzewieckim (AZS), a Adamczyk, po wygranej z Goldmanem (Astra — Krotoszyn), uległ Obale (Włókniarz — Kalisz). w lekkośredniej jedynie Lech przeszedł do drugiej kolejki, wygrywając z Dąbrowskim (AZS) i przegrywając z Miklasem (Prosna), natomiast Turkawka i Łukowski odpadli już w pierwszej, przegrywając ze Świsiem (AZS) i z Trąbką (Budowlani); w średniej — Fietza Brunona wyeliminował Karolewski (Zjednoczeni — Września); Franek, po wygranej z Krzyżaniakiem (Zjednoczeni — Września), uległ w półfinale Dudzikowi (Polonia — Leszno); Solga, po zwycięstwie nad Kołodziejskim (Prosna), przeszedł dalej bez walki do finału, w którym przegrał z Dudzikiem, zdobywając dla nas drugi tytuł wiecemistrzowski; wreszcie w półciężkiej Fietz Tadeusz zdobył trzecie wicemistrzostwo, ulegając w finale — po wygranej z Krzyżańskim (Posnania) — Głowackiemu (Posnania).

Pierwszy od wielu lat międzynarodowy mecz, rozegrany w dniu 10 marca w Poznaniu z węgierskim zespołem — I-ligowym Sport Club Csepel, przyniósł nam niezasłużoną porażkę 9:11. Bonia przegrał z Oláhm, Kaczmarek pokonał Györgua, Zawacki uległ Martonowi, Smolarek zwyciężył Kletingera, Wytyk nie rozstrzygnął walki z Juhaszem, Kapturski przegrał z Szebökiem, Lech pokonał Striboernyego, Solga wygrał z Erdi, Franek został niesłusznie zdyskwalifikowany w walce z Szebökiem I, a wypożyczony z Krotoszyńskiej Astry, Wegner przegrał z Bene III.

W dwa tygodnie później przegraliśmy w Krakowie w spotkaniu towarzyskim z Wisłą 8:12, a 7 kwietnia ulegliśmy w identycznym stosunku „Avii" Świdnik w Lublinie.

W międzyczasie Zawacki i Wytyk startowali w Gdańsku w indywidualnych

mistrzostwach Polski. Wytyk przegrał z Józefem Pińskim, a Zawacki po porywającej walce uległ w ćwierćfinale mistrzowi Polski, Boczarskiemu.

Mecze w I lidze 1957 r.

Lp.	Data	Miejscowość	Przeciwnik	Wynik
1	6. 1.	Bydgoszcz	CWKS	10—10
2	26. 1.	Poznań	Pogoń Szczecin	10—10
3	3. 2.	„	Gwardia Warszawa	12—8
4	17. 2.	„	Prosna Kalisz	6—14

Tabela I ligi 1956/57

Lp.	Drużyna	Spotk.	Pkt.	Stos. m. pkt.
1	CWKS Warszawa	14	20	153—127
2	Gwardia Gdańsk	14	16	144—136
3	Prosna Kalisz	14	16	139—141
4	Sparta Bielsko	14	15	162—118
5	Pogoń Szczecin	14	13	132—148
6	Gwardia Warszawa	14	11	134—146
7	Warta	14	11	125 155
8	CWKS Bydgoszcz	14	10	131—145

Niepowodzenia sekcji w sezonie 1956/57 oraz brak realnych podstaw do poprawy sytuacji w najbliższej przyszłości, wobec braku rezerw, które mogłyby zastąpić „żelazny" a niekompletny i zaawansowany przeważnie wiekiem, zespół reprezentacyjny, zmusiły Zarząd Klubu i Kierownictwo Sekcji do przeanalizowania przyczyn tego stanu rzeczy. Przed kilku laty szukano ich przede wszystkim w braku odpowiedniego warsztatu pracy. Od kilku lat jednak problem ten przestał istnieć.

W lipcu Zarząd Klubu rezygnuje z dalszej pracy trenera Mąjchrzyckiego Waltera. W końcu tego miesiąca jego miejsce zajmuje trener Janowczyk Michał.

Zbliża się nowy sezon. PZB przeprowadza nową reorganizację rozgrywek ligowych. Oczekiwane powiększenie I ligi i likwidacja pozostałych lig, czy w ogóle wszystkich, jak lansowano przedtem, upada. I ligę pozostawiono w dotychczasowym stanie liczbowym, tworząc dwie grupy po 4 zespoły. Utrzymano II ligę, dzieląc ją na trzy grupy po 6 drużyn. Wobec wycofania się z grupy I Kaliskiego Włókniarza, a z III — Gwardii Opole, pełny sześciozespołowy skład pozostał tylko w naszej, II grupie. Spadek z tej ligi czekał więc w sumie 7 zamiast 9 drużyn, z czego trzy w naszej grupie.

Po dwutygodniowym obozie, zorganizowanym w ramach „wczasów", w końcu sierpnia drużyna nasza wyjeżdża na tournée na Węgry, zaproszona na rewanż przez S.C. Csepel. Przegrywamy 25 sierpnia w Budapeszcie ponownie 9:11. Bonia przegrał z Toro, Kaczmarek zremisował z Sobolewskim, Zawacki pokonał Dubowskyego, Smolarek zwyciężył przez t.k.o. Nagyego

Pala, Wytyk przegrał z Nagym Istvánem, Kapturski przegrał t.k.o z Szebökim L., wypożyczony Walczak pokonał Rosego, Lech uległ Csiszarowi, Franek wygrał z Szebökim O. i wypożyczony Warczak przegrał z Fasekasem.

W drugim meczu, rozegranym w Stalinvaros z drużyną Epitök, wygraliśmy 11:9. Kaczmarek pokonał Otta, Zawacki wygrał z Meszarosem, Smolarek wygrał z Szirokym, Stylo zremisował z Cesznekiem, Wytyk nie rozstrzygnął walki z Feherem, wypożyczony Obała zremisował z Szokolai, Lech przegrał z Baloghiem, Walczak uległ t.k.o. Szabo, Franek pokonał Csekego.

Trzeci i ostatni występ miał miejsce znowu w Budapeszcie 31 sierpnia. Tym razem naszym przeciwnikiem był kombinowany zespół Honvedu/MTK, który pokonaliśmy 13:7. Bonia przegrał z Törökiem, Kaczmarek przegrał z Szeketim, Manelski wygrał z Olaką, Obała pokonał przez k.o. Hevesiego, Wytyk wygrał z Kovacsem, Walczak wygrał z Nemethem, Lech poniósł trzecią porażkę, ulegając Sievegesowi, Franek zremisował z Fasekesem. Dwie walki Węgry oddali w.o.

15 września otwieramy sezon mistrzowski 1957/58 r. Wyjazdowy mecz w Czechowicach z miejscową Stalą przynosi nam porażkę 6:14. Walki swe wygrali: Manelski i Fietz Tadeusz, a zremisowali: Stylo i Wytyk. Przegrali: Kaczmarek, Smolarek, Kapturski, Lech, Solga i Sowa. Po tym meczu tabelka grupy przedstawiała się następująco:

1.	Skra	1	2	15:5
2.	Stal Czech.	1	2	14:6
3.	Brda	1	2	12:8
4.	Stal Mielec	1	0	8:12
5.	Warta	1	0	6:14
6.	Wisła	1	0	5:15

Porażką 9:11 (na ringu 7:13) zakończył się drugi mecz, również wyjazdowy ze Stalą w Mielcu. Zwycięstwa odnieśli w nim Zawacki i Kapturski a zremisował Fietz T., Bonia, Kaczmarek, Smolarek, Wytyk i Jaśkowiak przegrali, a w wadze półciężkiej oddaliśmy punkty bez walki.

1.	Stal Czech.	2	4	27:13
2.	Skra	2	3	25:15
3.	Brda	2	3	22:18
4.	Stal Mielec	2	2	19:21
5.	Warta	2	0	15:15
6.	Wisła	2	0	12:28

Pierwsze punkty zdobywamy w trzeciej kolejce, wygrywając u siebie z warszawską Skrą 11:9. Kaczmarek, Zawacki, Smolarek i Wytyk zdobyli po 2, Lech — 1 punkt, a przegrali swe walki: Bonia, Stylo i Fietz Tadeusz, W wadze ciężkiej oddaliśmy znowu w.o.

1.	Stal Czech.	3	6	42:18
2.	Brda	3	5	36:22
3.	Skra	3	3	34:26
4.	Warta	3	2	26:34
5.	Stal Mielec	3	2	24:36
6.	Wisła	3	0	16:42

Nastrój ulega poprawie, gdy odnosimy drugie zwycięstwo na swoim terenie, tym razem z bydgoską Brdą 16:4, przy czym goście oddali bez walki punkty Stylo i Smolarkowi. Pozostałe zdobyli dla nas: Jóźwiak, Kaczmarek, Wytyk, Lech, Franek i Sowa. Przegrali: Kapturski i Solga.

1.	Stal Czech.	4	6	50:30
2.	Skra	4	5	46:34
3.	Brda	4	5	40:38
4.	Warta	4	4	42:38
5.	Stal Mielec	4	4	35:45
6.	Wisła	4	0	25:53

Grypa dekompletuje nam zespół na kolejny mecz w Krakowie. Przeciwko Wiśle występujemy bez Kapturskiego, Manelskiego, Solgi i Franka. Rezultat 5:15 spycha nas w tabeli znowu na piątą pozycję. Trzeba jednak podkreślić, że Wisła do spotkania tego wystąpiła w wzmocnionym składzie i jej pierwsze zwycięstwo było punktem przełomowym w rozgrywkach. Walki swe wygrali tu Stylo i Zawacki a remisował Lech, podczas gdy porażek doznali: Jóźwiak, Bonia, Smolarek, Wytyk, Ratyński, Fietz Tadeusz i Sowa.

1.	Stal Czech.	5	8	63:37
2.	Stal Mielec	5	6	47:53
3.	Skra	5	5	54:46
4.	Brda	5	5	47:51
5.	Warta	5	4	47:53
6.	Wisła	5	2	40:58

1 grudnia rozpoczynamy drugą rundę mistrzostw. Rewanżujemy się u siebie przodownikowi grupy, czechowickiej Stali, odnosząc ciężko wywalczone, lecz zasłużone zwycięstwo 11:9, co daje nam z miejsca awans na trzecie miejsce. Walki swe wygrali: Kaczmarek, Manelski, Kapturski, Lech i Franek, zremisował Wytyk, a przegrali: Jóźwiak, Zawacki (przez dyskwalifikację), Fietz Tadeusz oraz nowopozyskany, surowy technicznie Skalski w wadze ciężkiej.

1.	Stal Czech	6	8	72:48
2.	Brda	6	7	59:59
3.	Warta	6	6	58:62
4.	Stal Mielec	6	6	55:65
5.	Skra	6	5	60:60
6.	Wisła	6	4	54:64

Siódma kolejka jest ostatnią w roku sprawozdawczym. Przynosi nam nowe zwycięstwo i nowy rewanż 14:6 nad mielecką Stalą. Sytuacja poprawia się wyraźnie. Jóźwiak przegrał z Słupeckim, Kaczmarek przegrał z Romaniszynem, Stylo pokonał w pięknym stylu Soczewińskiego, Zawacki wygrał z Mikowskim, Kapturski wygrał z Surnią, Wytyk zdobył punkty wo, Jaśkowiak uległ Pytelowi, Lech pokonał Pisarskiego, Franek zwyciężył Gawlasa, Sowa wygrał z Ustro.

1.	Brda	7	9	71:67
2.	Stal Czech.	7	8	80:60
3.	Warta	7	8	72:68
4.	Wisła	7	6	66:72
5.	Stal Mielec	7	6	61:79
6.	Skra	7	5	68:72

W międzyczasie doszło do nieporozumień między Kierownictwem Sekcji a Zarządem Klubu. 7 października Kierownictwo sekcji składa rezygnację. Zarząd jej nie przyjmuje.

Drużyna II rozegrała w 1957 r. osiem spotkań, w tym dwa towarzyskie: z Jedn. Wojsk. 10:4 i ze Zjednoczonymi Września 6:12, oraz sześć o mistrzostwo klasy B na r. 1957/58, a mianowicie:

13. 10.	LZS Poznań	20:0	(w ringu 12:2)
26. 10.	Budowlani II	12:10	(„ 10:8)
2. 11.	Polonia Poznań	0:20	(„ 5:5)
17. 11.	AZS II	10:8	(„ 8:6)
23. 11.	Olimpia	13:9	(„ 9:1)
14. 12.	Budowlani II	0:20	(„ 6:6)

W finałach I kroku bokserskiego pierwsze miejsca zdobyli: Masłowski Ryszard i Borowiak.

W indywidualnych mistrzostwach juniorów Wielkopolski tytuły zdobyli: Konieczny i Manelski Ryszard. Obaj w. w. uczestniczyli w eliminacjach do mistrzostw Polski, które odbyły się w Koszalinie, jednakże bez powodzenia.

Kierownictwo sekcji w składzie: kierownik — Knak Józef, zastępcy — Masłowski Władysław, Kapczyński Witold, Maryon Janusz, sekretarz — Budzyński Jerzy, ref. młodzieży — Woszczyński Bolesław, ref. organizacyjny — Oczkowski Józef, zastępca — Heller Leon, kronikarz — Ratajczak Henryk, radni — Obarski Marian i Kasperczak Leon, pracowało, za wyjątkiem kol. Masłowskiego i Obarskiego, którzy w ciągu roku ustąpili, a w miejsce których dookoptowano kol.: Derdę i Rosta.

W Poznańskim Okr. Zw. Bokserskim Klub nasz reprezentowali: Prezes — Knak Józef, kapitan sportowy — Suszczyński Tadeusz, gospodarz — Oczkowski Józef, Komisja Rewizyjna — Saturna Maksymilian.

Zestawienie stoczonych walk przez zawodników s. bokserskiej w 1957 roku

L. p.	Nazwisko i imię	I liga	II liga	Reprez. Polski	Reprez. woj.	M. Polski okręg.	Towarz. międz.	Towarz. kraj.	Wyniki wygr.	Wyniki rem.	Wyniki przegr.	Razem
1	Wytyk Zdzisław	4	7			5	4	2	10	3	8	21
2	Kaczmarek Stanisław	4	6			2	4	4	9	1	10	20
3	Smolarek Ryszard	4	5			5	3	2	11	1	7	19
4	Franek Czesław	4	4			2	4	3	12	2	3	17
5	Zawacki Tadeusz	3	6			4	3	1	12		5	17
6	Lech Józef	3	7			2	4		6	3	7	16
7	Bonia Mieczysław	3	4			1	3	3	5		9	14
8	Konieczny Włodzim.				3	4		5	7	1	4	12
9	Kapturski Mieczysław	4	5				2	1	4	1	7	12
10	Borowiak Józef				1	2		8	10		1	11
11	Fietz Tadeusz	2	6			2		1	3	1	7	11
12	Solga Ginter		3			2	1	3	3		6	9
13	Manelski Ryszard				2	4		2	7		1	8
14	Jóżwiak Zygmunt		5					3	3	1	4	8
15	Adamczyk Alojzy					2		5	4	1	2	7
16	Stylo Ireneusz		5				1		3	2	1	6
17	Sowa Jerzy		5					1	3		3	6
18	Mądraszkiewicz Tadeusz							6	5		1	6
19	Masłowski Ryszard					1		4	3		2	5
20	Manelski Brunon	2	2				1		5			5
21	Ćwikła Lucjan							5	1		4	5
22	Turkawka Julian					1		3			4	4
23	Ratyński Karol		2					2	1		3	4
24	Majorczyk Bernard							4	2		2	4
25	Wojtkowiak Eugen.	4							1		3	4
26	Tomiak Jan					3			2		1	3
27	Jaśkowiak Marian		2					1	1		2	3
28	Falkowski Leon					1		2	1		2	3
29	Foryszewski Jan							3	1		2	3
30	Kociemski Bogumił							3	1		2	3
31	Płotkowiak Stanisław							2	2			2
32	Ciesielski Zygmunt					1		1		1	1	2
33	Łukowski Ryszard	1				1					2	2
34	Stroiński Ryszard							1	1			1
35	Jankowski Zygmunt							1		1		1
36	Burdziąg Eugeniusz					1					1	1
37	Karolczak Eugeniusz					1					1	1
38	Kołtuniak Czesław							1			1	1
39	Skalski Władysław		1								1	1
40	Borowiecki Józef							1			1	1

Sekcja hokeja na trawie

Nigdy dotąd nie byliśmy tak bliscy sięgnięcia po zaszczytny tytuł hokejowego mistrza Polski jak w r. 1957. Na finiszu zawiodły jednak drużynę nerwy. Los przesądziła porażka 0:2 z Włóknem w Gnieźnie i bezbramkowy wynik w Środzie. Na mecie wyprzedziła nas o 2 punkty gnieźnieńska Stella. Fakt przerwania tradycyjnej dotychczas granicy „żelaznych" trze-

cich i zdobycia wicemistrzostwa jest sukcesem, za który zarówno drużynie, trenerowi Kassemu, kierownikowi Bednarkowi i kierownictwu należą się słowa uznania wraz z życzeniami, by upragniony cel osiągnęli w latach najbliższych.

Po raz pierwszy w swej historii drużyna nasza wystąpiła za granicą. Mecz w Köthen (NRD) z miejscowym „Motorem" — wielokrotnym mistrzem tego kraju — i gościnność gospodarzy, pozostawiły wśród uczestników ekipy niezatarte wspomnienia.

Drużyna hokeja na trawie — Wicemistrz Polski 1957. Od lewej: Członek kierownictwa H. Woźniak, Siankiewicz, Górny, Śmigielski T., Ptak, Kucharski, Czajka R., Marszał, Różański, Śmigielski W., Czajka J. i Gabryelski

Zaledwie jeden punkt w mistrzostwach klasy A oddała swym przeciwnikom nasza II drużyna. Słabiej natomiast, niż w roku poprzednim, wypadli juniorzy, którzy w rozgrywkach finałowych o mistrzostwo Polski zajęli dopiero czwarte miejsce, ulegając Stelli 0:4.

Najmłodszy narybek sekcji, młodzicy, podobnie jak w latach poprzednich, zmuszeni byli ograniczyć się do towarzyskich spotkań z kolegami WKS Grunwald i Stelli Gniezno, bowiem pozostałe kluby, niestety, rozpoczynały szkolenie od juniorów.

Zawodnicy: Siankiewicz Jerzy, Górny Jan i Różański Włodzimierz wchodzili w skład zwycięskiej drużyny narodowej na Festiwalu w Moskwie. Śmigielski Władysław, Czajka Włodzimierz, Gabryelski Eugeniusz, Januszka Maciej, Czajka Ryszard i Ptak Andrzej reprezentowali Polskę „B" w meczu z NRD „B", względnie juniorów w spotkaniu z tymże państwem.

Mecze sekcji hokeja na trawie w 1957 r.

Lp.	Data	Miejscowość	Drużyna własn.	Drużyna przeciwnika	Wyn.	Char. meczu
1	24. 3.	Gniezno	I	Stella	0–4	towarzyski
2	5. 4.	Poznań	I	Grunwald	1–1	„
3	7. 4.	„	I	Stella	1—3	„
4	13. 4.	„	mł.	Grunwald mł.	1—2	„
5	14. 4.	„	I	Rzemieślnik	4–1	m. I ligi
6	23. 4.	„	I	AZS Poznań	7—0	towarzyski
7	28 4.	Toruń	I	Pomorzanin	1—1	m. I ligi
8	1. 5.	Poznań	I	AZS Poznań	2—0	turn. prop.
9	1. 5.	„	I	Grunwald I	3—1	„
10	1. 5.	„	I	Grunwald II	2—0	„
11	5. 5.	„	I	Siemianowiczanka	1—0	m. I ligi
12	11. 5.	„	II	Polonia II Środa	4—1	m. klasy A
13	12. 5.	Gniezno	I	Start	0—0	m. I ligi
14	18. 5.	Poznań	II	Lech II	3—0	m. klasy A
15	19. 5.	Środa	jun.	Polonia jun.	1—2	m. juniorów
16	19. 5.	Poznań	I	Lech	3—0	m. I ligi
17	26. 5.	„	I	Grunwald	0—1	„
18	26. 5.	„	mł.	Grunwald mł.	3—0	towarzyski
19	2. 6.	Katowice	I	AZS	1—0	m. I ligi
20	2. 6.	Poznań	II	Grunwald II	1—0	m. klasy A
21	9. 6.	„	II	AZS II	4—1	„
22	15. 6.	„	II	Polonia II Środa	5—1	„
23	16. 6.	Köthen NRD	I	Motor	1—0	międzynar.
24	22. 6.	Gniezno	mł.	Stella mł.	1—1	towarzyski
25	23. 6.	„	I	Stella I	2—2	m. I ligi
26	29. 6.	Poznań	jun.	Grunwald jun.	4—0	m. juniorów
27	31. 6.	„	I	Polonia Środa	2—0	m. I ligi
28	3. 7.	„	II	Lech II	3—0	m. klasy A
29	4. 7.	„	jun.	Grunwald jun.	4—1	m. juniorów
30	7. 7.	„	I	Włókno Gniezno	4—0	m. I ligi
31	11. 7.	„	mł.	Grunwald mł.	5—1	towarzyski
32	7. 8.	„	mł.	„	2—1	„
33	15. 8.	Warszawa	I	Rzemieślnik	1—0	m. I ligi
34	18. 8.	Poznań	I	Pomorzanin	1—0	„
35	30 8.	„	mł.	Grunwald mł.	1—2	towarzyski
36	31. 8.	„	II	Stella II	2—0	m. klasy A
37	1. 9.	„	mł.	Grunwald mł.	1—0	towarzyski
38	1. 9.	„	I	Start Gniezno	5—0	m. I ligi
39	7. 9.	„	II	Włókno II Gniezno	2—2	m. klasy A
40	8. 9.	„	I	Lech	2–0	m. I ligi
41	8. 9.	„	jun.	Start jun. Gniezno	2—1	m. juniorów
42	14 9.	„	II	Start II Gniezno	2—1	m. klasy A
43	15. 9.	„	I	Grunwald	2—0	m. I ligi
44	15. 9.	„	jun.	„ jun.	9—1	m. juniorów
45	21. 9.	„	II	„ II	4—1	m. klasy A
46	22. 9.	„	I	AZS Katowice	6—1	m. I ligi
47	22. 9.	„	jun.	Stella jun.	2—1	m. juniorów
48	29. 9.	Gniezno	I	Włókno	0—2	m. I ligi
49	3. 10.	Poznań	II	AZS II Poznań	2—0	m. klasy A
50	2. 10.	„	I	Motor Köthen	1—1	międzynar.
51	11. 10.	Gniezno	jun.	LZS Rogowo	3—1	fin. m. Pol. jun.

Lp.	Data	Miejscowość	Drużyna własn.	Drużyna przeciwnika	Wyn.	Char. meczu
52	13. 10.	Gniezno	jun.	Stella jun.	0–4	fin. m. Pol. jun.
53	13. 10.	Poznań	I	Stella	2–2	m. I ligi
54	13. 10.	"	II	LZS Kłecko	4—0	m. klasy A
55	13. 10.	"	mł.	Stella mł.	0—4	towarzyski
56	20. 10.	Środa	I	Polonia	0–0	m. I ligi
57	27. 10.	Siemianowice	I	Siemianowiczanka	3 - 0	"
58	13. 12.	Gliwice	I	Siemianowiczanka	3—3	turn. błysk.
59	13. 12.	"	I	Piast Gliwice	6—2	"
60	14. 12.	"	I	Pomorzanin	5—3	"
61	14. 12.	"	I	Grunwald	2—1	"
62	15. 12.	"	I	AZS Katowice	4–4	"
63	15. 12.	"	I	Siemianowiczanka	1—4	"

SC. MOTOR Koethen — Warta 1:1 Kapitanowie wymieniają wiązanki kwiatów. Obok sędzia międzynarodowy St. Zieliński

Poza tym zawodnicy sekcji występowali siedmiokrotnie w reprezentacji Poznania, a mianowicie przeciwko: Gnieznu i Pomorzu w drużynach seniorów oraz przeciw Gnieznu, Katowicom (dwukrotnie) i Pomorzu (trzykrotnie).

Kierownictwo sekcji tworzą: kierownik — Bednarek Benedykt, zastępcy — Schreiber Zygmunt i Woźniak Henryk, sekretarz — Jaskólski Wacław, skarbnik — Fiedorowicz Zdzisław, gospodarz — Siankiewicz Stefan, kronikarz — Górny Jan i radny — Makałowski Leszek. Absolutny brak aktywności wykazali Jaskólski i Makałowski. Słabo spisał się również w akcji składkowej kol. Fiedorowicz.

Pod koniec roku Zarząd Klubu przekazał kierownictwu tej sekcji agendy sekcji hokeja na lodzie, którego kierownictwo nie zdało w minionym okresie egzaminu.

Tabela I ligi

1	Stella Gniezno	20	33	64—18
2	Warta	20	31	40—10
3	Grunwald	20	30	27—7
4	Start Gniezno	20	25	33—3
5	Włókno Gniezno	20	20	18—20
6	Siemianowiczanka	20	20	24—28
7	AZS Katowice	20	18	18 - 26
8	Polonia Środa	20	15	19—35
9	Lech Poznań	20	13	12—31
10	Rzemieślnik W-wa	20	10	13—28
11	Pomorzanin	20	5	8—41

Tabela mistrzostw hokejowych klasy A
na r. 1957/58

1	Warta	6	11	16–4
2	Włókno Gniezno	5	8	23–3
3	Start Gniezno	5	4	8–13
4	Stella Gniezno	3	3	4—2
5	AZS Poznań	4	2	12—9
6	AZS Szczecin	2	2	3—5
7	Grunwald Poznań	2	2	3–5
8	LZS Kłecko	4	0	0—27
9	Polonia Środa	0	0	—

Tabela mistrzostw hokejowych juniorów
na r. 1957/58

1	Warta	3	6	13–3
2	Start Gniezno	4	5	9–4
3	Zryw Gniezno	2	3	2–1
4	Stella Gniezno	4	2	4–6
5	Grunwald	3	0	2—16

W ciągu roku przyznano dziewięć odznak Klubu następującym zawodnikom sekcji: Kucharskiemu Marianowi, Menclowi Edwardowi, Łowińskiemu Mieczysławowi, Śmigielskiemumu Władysławowi i Walczakowi Jerzemu za 200 spotkań rozegranych w barwach Klubu oraz: Górnemu Janowi, Gabryelskiemu Eugeniuszowi, Filipiakowi Ryszardowi i Januszkemu Maciejowi za 100 meczy.

W Poznańskim O. Z. H. Tr. reprezentowali Klub: Piękniewski Zygmunt — prezes, Kasse Oskar — przew. Rady Trenerów, Bednarek Benedykt — skarbnik.

Ogólne zestawienia spotkań 1957 r.

Drużyna	Spotk.	Wygr.	Rem.	Przegr	Stos. bram.
I ligi	35	21	9	5	79—37
klasy A	12	11	1	—	36–7
juniorów	8	6	—	2	25—11
młodzików	8	4	1	3	14 11
Razem:	63	42	11	10	154—65

Zestawienie rozegranych meczy w roku 1957

Lp.	Nazwisko i imię	Rozegranych meczy w drużynie						
		R. P.	R. O.	I	II	jun.	mł.	ogół.
1	Górny Jan	6		36	7			49
2	Siankiewicz Jerzy	6		36				42
3	Różański Włodzimierz	1	1	35				37
4	Śmigielski Władysław	1	2	29	4			36
5	Czajka Włodzimierz	1	2	33				36
6	Marszał Aleksander		2	34				36
7	Kucharski Marian		1	34				35
8	Januszke Maciej	1	5	11	10	8		35
9	Czajka Ryszard	1	2	29				32
10	Ptak Andrzej	1	2	27	1			31
11	Gabryelski Eugeniusz	1	2	23	4			30
12	Czajka Jerzy		5		11	8	3	27
13	Wojciechowski Ryszard		6		11	8		25
14	Śmigielski Teodor			24				24
15	Pięta Bogusław		5		10	8		23
16	Kajzer Włodzimierz		4		10	8		22
17	Śmigielski Jan		3		6	8	5	22
18	Siemiński Cyryl		3		9	7		19
19	Mencel Edward			17				17
20	Elsner Jan			3	12		1	16
21	Mataczyński Andrzej					8	8	16
22	Walczak Włodzimierz					8	6	14
23	Smolarkiewicz Wład.			10	2			12
24	Bauza Zdzisław			1	11			12
25	Skitek Wojciech				1	8	2	11
26	Pięta Eugeniusz				10			10
27	Cichocki Jacek				1		8	9
28	Ciepliński					7	2	9
29	Otylakowski Stefan				1		7	8
30	Werwiński Wacław						8	8
31	Sulek Włodzimierz						7	7
32	Snela Jan						7	7
33	Kaźmierczak Janusz						7	7
34	Namysł Jan				6			6
35	Łowiński Mieczysław			5				5
36	Friebe Włodzimierz				5			5
37	Gauza Zbigniew					1	4	5
38	Aumüller Ryszard		2			2		4
39	Kasztelan Jerzy			1	2			3
40	Brylewski Roger						3	3
41	Helsner W.						3	3
42	Jankowiak Zbigniew						3	3
43	Szczubliński Zenon				1	1		2
44	Jankowski Włodzimierz						2	2
45	Chojecki Jacek						2	2
46	Perz Jerzy				1			1
47	Helsner Jerzy						1	1
48	Zieliński Zdzisław						1	1

Sekcja kolarska

Młodzieńczy zapał i entuzjazm, wykazany w pracy kierownictwa sekcji w poprzednim sezonie przez kol. Wierkiewicza, zyskały mu wśród kolarzy pełne zaufanie. Nic więc dziwnego, że w roku sprawozdawczym jemu to właśnie powierzyli swój los. Przyznać trzeba, że zaufania tego nie zawiódł.

Stanowisko jego zastępcy powierzono — w dowód uznania za długoletnią i oddaną pracę dla sekcji — poprzedniemu jej kierownikowi kol. Wachowiakowi Marianowi, któremu stan zdrowia nie pozwalał już na aktywniejszy w niej udział.

Poza wyżej wymienionymi w skład kierownictwa sekcji wchodzą: sekretarz — Bogdanowski Alfred, gospodarz — Szymański Zygmunt, kapitan sportowy — Marciniak Marian i radny — Frąckowiak Kazimierz. Pod koniec roku na zastępcę kierownika dokooptowano kol. Pawłowskiego, który przeszedł do nas z „Lecha".

Największą trudnością w rozwoju sekcji był w dalszym ciągu brak sprzętu, a zwłaszcza gum. Dał on się dotkliwie we znaki w szeregu wyścigach szosowych, które w związku z tym reprezentanci nasi zmuszeni byli niejednokrotnie przerywać.

Lokalna rywalizacja o prymat w okręgu z sekcją „Lecha" nie zawsze oparta była na zdrowych podstawach sportowych. Nieporozumienia wzmogły się pod koniec sezonu. Wynikały one przede wszystkim z klubowego szowinizmu niektórych działaczy, pełniących podczas imprez funkcje sędziów, a krzywdzących zawodników obcych klubów na korzyść reprezentujących ich własne barwy. Drastycznym przykładem tego był kończący sezon wyścig na przełaj o mistrzostwo okręgu.

W sumie, rok 1957 zamknęliśmy startem w 25 imprezach, odnosząc w nich 21 zwycięstw indywidualnych i 3 zespołowe, przy czym najwięcej zwycięstw odniósł „kartowicz" Janowski — 9, następnie Marciniak — 7 i Bogdanowski — 2. Ten ostatni jednak zdobył najwięcej punktów w klasyfikacji POZKol. i uznany został kolarzem nr 1 województwa na r. 1957 wśród zawodników z licencją, wyprzedzając o 28 pkt. Marciniaka.

Sezon zainaugurowaliśmy w dniu 10 marca wyścigami szosowymi. Na dystansie 25 km zwyciężył Marciniak w 49,30 przed Czabajskim (CWKS W-wa) 50,45 min., Gorzelańczykiem T. — 50,45 min., Bogdanowskim i Piosikiem. Gorzelańczyk R. zajął 13-te a Klóska W. 17-te miejsce. Na 10 km dla turystów zwyciężył Szymański Jerzy przed Janowskim, Kowalskim z jarocińskiej Victorii i Wójciakiem.

14 kwietnia odbyło się otwarcie sezonu POZKol. W wyścigu na 100 km triumfował Marciniak przed Gorzelańczykiem T., Bogdanowski przybył na metę 4-ty a Piosik 8-my. Na dystansie 50 km na 62 startujących Gorzelańczyk R. zajął 6 miejsce, natomiast w wyścigu na 25 km Janowski był 3-ci a Bartkowiak 10-ty.

W dniach 10—13 kwietnia Marciniak i Gorzelańczyk T. uczestniczyli w eliminacjach do Wyścigu Pokoju, które odbyły się w Ząbkowicach gromadząc 110 najlepszych zawodników kraju. Pierwszy, po zajęciu na I eta-

pie 47 miejsca, na II wycofał się z powodu wypadku; drugi ukończył trzy etapy na 48 pozycji.

21 kwietnia zorganizowaliśmy w ramach meczu piłkarskiego z Vasasem Diosgyöri wyścig australijski na bieżni stadionu. Wygrał go Klóska M. przed Gorzelańczykiem R. i Głowackim.

W tydzień później uczestniczyliśmy w otwartych mistrzostwach KS. „Lech". W wyścigu głównym na 120 km pierwszym na mecie był w 3.18,15 godz. Bogdanowski, wyprzedzając o sek. Marciniaka. Piosik zajął 4-te miejsce, a Gorzelańczyk z powodu defektu wycofał się na trasie. Na dystansie 50 km dla zawodników z kartą „A" Klóska M. był 7-my, Klóska W. 11-ty a Basiński 25-ty, podczas gdy Gorzelańczyk R. na skutek defektu nie ukończył biegu. Wreszcie w wyścigu dla karty „B" na 25 km Janowski był 2-gi, Wójciak 9-ty, a Bartkowiak 12-ty.

28 kwietnia, w ramach „Małej Olimpiady", zorganizowanej przez redakcję „Głosu Wielkopolskiego" na stadionie naszego Klubu, Janowski wygrał wyścig na 10 okrążeń w kategorii „A", a w wyścigu australijskim dla kat. „B" Klóska W. był 3-ci a jego brat 5-ty.

5 maja zdobyliśmy zespołowe zwycięstwo w wyścigu o puchar przechodni, zorganizowanym wspólnie przez redakcję „Głosu Wielkopolskiego" i KS. „Lech", zajmując następujące lokaty indywidualne: 78 km dla licencji — 3. Marciniak, 4. Bogdanowski, 5. Gorzelańczyk T.; karta „A" — 3. Klóska M., 5. Klóska W., 8. Gorzelańczyk R., 9. Głowacki; 22 km karta „B" — 2. Janowski, 5. Kostecki, 8. Bartkowiak, 9. Wójciak.

Indywidualne mistrzostwa POZKol. w dniu 19 maja zgromadziły na starcie 25 zawodników z licencją, z których tylko 8 ukończyło wyścig 150 km na trasie Poznań—Chodzież—Poznań, w tym jedyny nasz reprezentant, Bogdanowski mimo potłuczenia w zderzeniu, na 7 miejscu. Marciniak, Gorzelańczyk T. i Piosik wycofali się na trasie z powodu defektów. W. Klóska był 3-ci, Gorzelańczyk R. 5-ty a Głowacki 12-ty, w wyścigu kart. „A" na 75 km trasie Poznań—Rogoźno—Poznań, którą na 52 kolarzy nie ukończyło 11-tu, m. in. M. Klóska i Boiński. 25 km wyścig dla kart. „B" przyniósł Janowskiemu 2-gie, Kosteckiemu 6-te a Bartkowiakowi 12-te miejsce.

2 czerwca uczestniczyliśmy w wyścigach „Stelli" w Żabikowie z okazji 35-lecia tego klubu. Dystans 80 km wygrał Marciniak. Bogdanowski przejechał metę jako 4-ty a Piosik 5-ty. Ten sam dystans dla kart. „A" przyniósł nam 6-te miejsce Klóski M., 8-me Klóski W., 21-sze Głowackiego B. i 25-te Głowackiego J. Nie ukończył go na skutek defektu Gorzelańczyk. Janowski wygrał bieg 40 km dla kart. „B", w którym Bartkowiak zajął 6-te a Kaniecki 8-me miejsce.

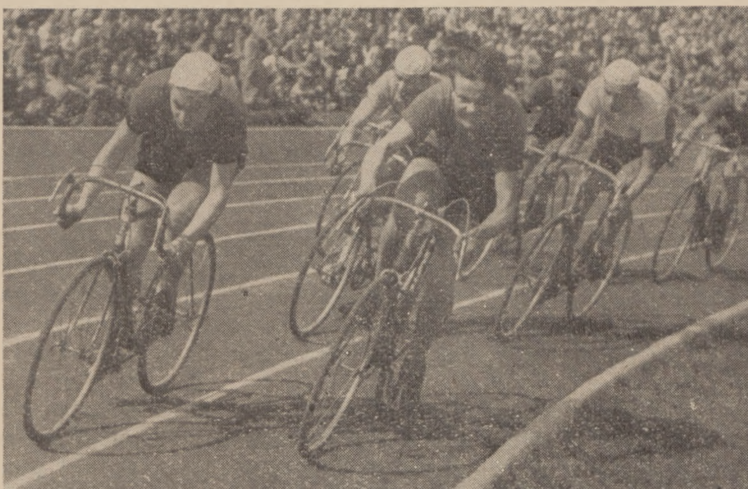
9 czerwca obsadziliśmy w Lesznie ogólnopolskie wyścigi uliczne. Na 50 km najlepszym z naszych reprezentantów był tym razem Piosik — 5-ty, Gorzelańczyk T. był 9-ty a Marciniak, który miał dwie „gumy" 10-ty. Na 36 km Klóska W. zajął 3-cią lokatę a na 20 km — Janowski 4-tą i Bartkowiak 7-mą.

16 czerwca Marciniak wygrał w Szamotułach wyścig miejscowego LZS na 50 km, a równolegle w ogólnopolskim wyścigu ulicznym o puchar MTP

w Poznaniu Bogdanowski był 6-ty na 50 km i dla licencji (Gorzelańczyk T. i Piosik wycofali się na trasie) a Janowski, Kostecki, Szymański J. i Bartkowiak wygrali drużynowy wyścig na 4000 m.

Zwycięstwo drużynowe przyniósł nam 14 lipca wyścig o puchar redakcji „Gazety Zielonogórskiej” na dystansie 120 km. Indywidualnie Bogdanowski był 4-ty, Marciniak 7-my, Gorzelańczyk T. 12-ty oraz Piosik 17-ty.

22 lipca startujemy w Tczewie w wyścigu o puchar tego miasta. Na 120 km Bogdanowski zajął 2-gie a Piosik 6-te miejsce, podczas gdy Marciniak przerywa bieg z braku gumy. Na 80 km — Gorzelańczyk R. jest 15-ty. Takąż lokatę na 30 km zajmuje Bartkowiak, lecz zwycięzcą jest tu Janowski.

Fragment wyścigu kolarskiego na stadionie o puchar Warty. Drugi od lewej czołowy nasz zawodnik karty B Janowski Antoni (najlepszy zawodnik w swej klasie na terenie wojew. poznańskiego)

W siedem dni potem Janowski triumfuje przed Gorzelańczykiem R. w wyścigu dla kartowiczów na dystansie 35 km w Grudziądzu. 15-tym wśród 42 kolarzy tej kategorii jest Klóska W. Na 180 km kończy bieg z naszych zawodników jedynie Bogdanowski (4-ty). Gorzelańczyka T. i Piosika eliminują defekty.

Nowe zwycięstwo odnosi Janowski 11 sierpnia na zawodach torowych o puchar WKKF w Poznaniu w wyścigu australijskim dla kart. „A”, w którym Kostecki zajmuje 4-te a Bartkowiak 7-me miejsce. W wyścigu licencji na 50 km 4-ty jest Bogdanowski i 7-my Piosik. Marciniak ma znowu defekt i wycofuje się. Na 20 km dla kart. „B” Klóska W. jest 3-ci, Gorzelańczyk R. 5-ty oraz Klóska M. 10-ty.

W ogólnopolskim wyścigu o puchar „Kuriera Sportowego” na trasie Po-

znań—Koło długości 177 km przy 28 startujących Bogdanowski zajmuje 2-gie a Marciniak 5-te miejsce, podczas gdy wycofuje się Gorzelańczyk T. Wśród kartowiczów Klóska M. jest 15-ty, Dąbrowski 17, Gorzelańczyk R. 19, Głowacki J. 20 i Głowacki B. 21-szy.

17 sierpnia organizujemy torowe wyścigi propagandowe na naszym stadionie. Na 80 okrążeń zwycięża Marciniak przed Bogdanowskim i Gorzelańczykiem T.; w wyścigu australijskim — Klóska W. jest 3-ci, Głowacki B. 5-ty a Głowacki J. 7-my; na 20 okrążeń zwycięża Janowski. Kostecki zajmuje 4 a Bartkowiak 6 miejsce.

Dwa indywidualne zwycięstwa odnosimy 8 września w wyścigach na torze żużlowym w Ostrowie Wkp. Autorem pierwszego jest Marciniak na 80 okrążeń (4. Bogdanowski, 5. Gorzelańczyk T.), drugiego na 30 okr. Janowski (7. Bartkowiak). W wyścigu austtralijskim W. Klóska zajmuje 2-gie, J. Głowacki 15-te oraz Gorzelańczyk R. 16-te miejsce.

22 września startujemy w mistrzostwach szosowych Bydgoszczy. Bogdanowski jest 7-my a Marciniak 10-ty w wyścigu 125 km na trasie Bydgoszcz—Toruń—Inowrocław—Bydgoszcz, w którym wzięło udział 28 kolarzy. Janowski jest 8-my, Klóska W. 14-ty a Gorzelańczyk R. 20-ty w wyścigu dla kartowiczów na trasie Bydgoszcz—Iniwrocław—Bydgoszcz długości 90 km., w którym uczestniczyło 62 kolarzy.

Drużynowe mistrzostwa szosowe województwa poznańskiego, rozegrane 29 września przynoszą nam dwa tytuły wicemistrzowskie: licencja 102 km — Marciniak, Bogdanowski, Piosik, Gorzelańczyk T. oraz karta „B” 25 km — Janowski, Kostecki, Wieczorkiewicz, Bartkowiak. W wyścigu dla karty „A” na 50 km — Klóska W., Dąbrowski, Gorzelańczyk R. i Głowacki zajęli 4-te miejsce.

62 zawodników zgromadziły zorganizowane przez nas zawody na stadionie im. „22 Lipca” o puchar Klubu. W wszystkich trzech biegach zwycięstwa przypadły, niestety, zawodnikom innych klubów. Na 100 okr. dla licencji wygrał Czabajski (Lech). Bogdanowski zajął 5-te, Gorzelańczyk T. 7-me i Piosik 8-me miejsce. Na 40 okr. dla kart. „A” — 1. Kolata (Lech), 4. Klóska W., 6. Gorzelańczyk R., 7. Głowacki B., 12. Wencel. Na 20 okr. dla kart. „B” — 1. Szał (Zryw), 2. Janowski, 4. Kostecki, 8. Bartkowiak J.

Reprezentantów Poznania, Bydgoszczy, Łodzi, Szczecina, Tczewa i Kalisza zgromadziły torowe zawody „Lecha” w dniu 13 października. Oto ich wyniki: wyścig godzinny parami dla licencji (start 12 par): 1. Orkan-Łódź 41,0 km, 2. Lech 41,5 km, 3. Zryw 41,6 km, 4. Warta II 41,8 km, 5. Warta II 42,0 km; 30 km karta „A” (start. 39) — 1. Klóska W., 5. Gorzelańczyk R., 9. Głowacki B. ,12. Głowacki J., 18. Wiciński; wyścig australijski dla karty „B” (32 start.) — 1. Janowski, 4. Kostecki, 5 Orwat, 10. Bartkowiak, 14. Wieczorkiewicz.

Zamknięcie sezonu szosowych wyścigów ma miejsce w dniu 20 października. Dystans 75 km wygrywa Marciniak. Bogdanowski jest 4-ty a Piosik 5-ty. Na 40 km — Klóska W., Gorzelańczyk R., Głowacki B., Dąbrowski, Tomiak i Wencel kończą bieg na 6 pozycji. Na 25 km — Janowski zajmuje 4-te, Kostecki 8, Wieczorkiewicz 12 oraz Bartkowiak 13 miejsce.

Ostatnią imprezą roku jest wreszcie wyścig na przełaj o mistrzostwo Wielkopolski, rozegrany w dniu 27 października: licencja 25 km — 1. Bogdanowski, 3. Marciniak; karta „A" 13 km — 2. Klóska W., 5. Głowacki B., 6. Wencel, 7. Wiciński; karta „B" 13 km — 2. Janowski, 3. Orwat.

W zarządzie POZKol. reprezentowali Klub: Węclewicz Ryszard jako wiceprezes turystyczny, Wierkiewicz Mieczysław jako sekretarz oraz Szymański Zygmunt jako członek. Dwaj ostatni złożyli w ciągu roku swe mandaty.

Również w klasyfikacji zawodników z kartą „A" i „B" na pierwszych miejscach znajdują się nasi zawodnicy: Wojciech Klóska (A) i Janowski (B).

10-ciu najlepszych kolarzy Wielkopolski

Lp.	Nazwisko	Klub	Pkt.
1	Bogdanowski	Warta	170
2	Marciniak	„	142
3	Kusz	Unia — Leszno	134
4	Lampowski	Lech	125
5	Czabajski	„	123
6	Frankowiak	Unia — Leszno	96
7	Gorzelańczyk T.	Warta	76
8	Wiśniewski	Zryw	73
9	Piosik	Warta	72
10	Antoniewicz	Zryw	65

Sekcja koszykówki

Sytuacja, w jakiej znalazła się sekcja koszykówki Klubu u schyłku swego poprzedniego sezonu mistrzowskiego 1956/57, była więcej niż krytyczna. Drużyna męska, znajdująca się po I rundzie mistrzostw II ligi na szóstej, zagrożonej pozycji, przegrała w nowym roku dwa pierwsze mecze II rundy: z AZS AWF w Poznaniu w dniu 17 lutego i ze Startem w Lublinie w dniu 24 lutego... To już groziło naprawdę katastrofą, tym bardziej, że załamujący się niepowodzeniami zespół nie znalazł oparcia ani w zdekompletowanym wciąż jeszcze kierownictwie, ani w trenerze.

W dniu 20 lutego Zarząd Klubu zaangażował z miejsca trenera Dylewicza Eugeniusza. W dniu 26 lutego stanowisko kierownika sekcji objął mgr Maruszewski Tadeusz, a dalszy skład jej kolektywu utworzyli kol.: Jędrzejczak Henryk i Kozłowski Henryk — zastępcy, Staszak Zenon i Orzechowski Eugeniusz — sekretarze, Szukała Kazimierz — gospodarz, Czerniak — skarbnik oraz Joachimiak Czesław, mgr Szymczak Zygmunt i inż. Wierzejewski — radni.

Powrót trenera Dylewicza nastąpił w ostatniej chwili. W drużynę wstąpił nowy duch, a umiejętne nastawienie jej gry przez trenera dało w efekcie cztery kolejne zwycięstwa, które zadecydowały o utrzymaniu się w lidze. Ostatecznie zajęliśmy w tych rozgrywkach piąte miejsce, wyprzedzając o jeden punkt Ostrovię, Ślęzę i Górnika Zabrze.

Jeszcze gorzej przedstawiała się sytuacja w rozgrywkach pozostałych klas. Drużyna II znalazła się na przedostatniej pozycji w mistrzostwach klasy A. To samo miejsce przypadło w udziale drużynie III w klasie B. Zespół kobiecy natomiast, walczący w III lidze, niemal od początku do końca zamykał tabelę i w następstwie opuścił jej szeregi.

W długiej, trzymiesięcznej przerwie w rozgrywkach, trwającej od 19 maja do 20 września, nastąpiły w sekcji duże zmiany. Wrócili do niej: Kałek Ryszard, który w międzyczasie grał w „Lechu", wrócił Leśniczak Tadeusz

Ryszard Kałek w akcji pod koszem

z „Olimpii". Szeregi I drużyny zasilili nowi wartościowi zawodnicy: Wawrzyniak Edmund z Torunia i Chudziński Janusz z „Olimpii". Rozjaśniała się perspektywa.

W okresie przerwy letniej trener Dylewicz, który w międzyczasie prowadził jeszcze równolegle treningi sekcji kobiecej „Olimpii", przeszedł do nas na pełny etat.

We wrześniu przystąpiono do ostatniej fazy przygotowań do zbliżających się nowych bojów o punkty. Niestety, w tym tak ważnym okresie natknęliśmy się na przeszkodę, której mimo starań zarówno kierownictwa sekcji jak i Zarządu Klubu, nie udało się do końca roku sprawozdawczego usunąć. Był nią „warsztat pracy" — sala do szkolenia. Sprawy nie rozwiązywały początkowe treningi, częściowo zresztą ukradkowe, na hali przy ul. Marce-

lińskiej, którą w końcu zamknięto w celu dokonania w niej gruntownego remontu. Przejście na halę MTP nr 14, którą wyposażyliśmy własną podłogą i trybunkami, a także ringiem, za używanie których przez inne kluby MTP udostępnił nam bezpłatne korzystanie z niej na treningi i mecze sekcji, oczywiście w z góry ustalonych granicach, zawiodło również. Niedostateczna konserwacja podłogi, zimno (centralne ogrzewanie uruchomiono dopiero pod koniec listopada) i brak ciepłych natrysków, nie stwarzały warunków do intensywnej pracy. A miały tu miejsce jeszcze fakty w rodzaju odstąpienia hali w przyznanych nam godzinach na inne cele bez uprzedniego powiadomienia o tym. Przyznane tu godziny nie wystarczały poza tym na zaspokojanie potrzeb samej drużyny ligowej, a przecież posiadaliśmy jeszcze męskie zespoły A i B-klasy oraz juniorów (drużyna kobieca trenowała na sali WSWF).

Tabela mistrzostw klasy A 1956/57 r.

Lp.	Drużyna	Gier	Pkt.	Stos. m. pkt.
1	Lech II	18	34	1078–812
2	Victoria Jarocin	18	30	1277 1111
3	Olimpia	18	28	1042 966
4	Stal Ostrów	18	27	924—906
5	AZS II	18	27	985—978
6	Zryw Poznań	13	25	969 1037
7	Posnania	18	25	1015–1103
8	Górnik Konin	18	24	1087–1153
9	Warta II	18	24	869—968
10	Ostrovia II	18	23	807—992

Tabela mistrzostw klasy B 1956/57 r.

1	LZS Pniewy	18	32	1171—791
2	Start Gniezno	18	31	868—682
3	Victoria Jarocin	18	29	1041—920
4	Kolejarz Wągrowiec	18	27	918–1041
5	Stella Gniezno	18	26	949–862
6	Zjednoczeni Wrześnie	18	26	1039—1017
7	Start Szamotuły	18	26	926—1068
8	Polonia Chodzież	18	25	884—867
9	Warta III	18	25	828 1001
10	AZS III	18	20	838—1213

Tabela III ligi kobiet 1956/57 r.

1	AZS Wrocław	12	24	991—352
2	AZS Poznań	12	21	775—486
3	Zieloni Zielona Góra	12	20	610–541
4	Gwardia Wrocław	12	18	637—692
5	Ostrovia	12	16	440 660
6	Unia Wałbrzych	12	15	549—667
7	Warta	12	12	318—922

Zestawienie spotkań sekcji koszykówki w 1957 r.

Lp.	Data	Miejscowość	Drużyna własna	Drużyna przeciwnika	Wyn.	Char. meczu
1	6. 1.	Poznań	I kob.	Unia Wałbrzych	38—45	m. III ligi
2	13. 1.	Wrocław	„	AZS Wrocław	17—94	„
3	19. 1.	Poznań	„	AZS Poznań	29-103	„
4	2. 2.	„	I	Lech „b"	32—51	turn. Lecha
5	2. 2.	„	I	Lech „c"	42—51	„
6	3. 2.	„	I	Olimpia	39—51	„
7	3. 2.	Ostrów	I kob.	Ostrovia	17—36	m. III ligi
8	3. 2.	Chodzież	III	Polonia	50—69	m. klasy B
9	10. 2.	Gniezno	III	Start	18—44	„
10	10. 2.	Poznań	II	Olimpia II	51—53	m. klasy A
11	17. 2.	„	I	AZS AWF	49—66	m. II ligi
12	17. 2.	„	I kob.	Gwardia Wrocław	32—57	m. III ligi
13	17. 2.	„	II	Górnik Konin	64—53	m. klasy A
14	17. 2.	„	III	Stella Gniezno	74—55	m. klasy B
15	24. 2.	Lublin	I	Start	47—60	m. II ligi
16	24. 2.	Poznań	III	LZS Pniewy	53—63	m. klasy B
17	3. 3.	„	I	Ostrovia	84—55	m. II ligi
18	3. 3.	Szamotuły	III	Start	35—62	m. klasy B
19	10. 3.	Bydgoszcz	I	Zawisza	60—58	m. II ligi
20	10. 3.	Poznań	III	Kolejarz	87—63	m. klasy B
21	17. 3.	„	I	Górnik Zabrze	52—47	m. II ligi
22	17. 3.	Września	III	Zjednoczeni	74—69	m. klasy B
23	17. 3.	Poznań	II	Zryw	47—49	m. klasy A
24	24. 3.	„	I	Ślęza Wrocław	77—60	m. II ligi
25	24. 3.	„	II	Posnania	60—75	m. klasy A
26	24. 3.	Jarocin	III	Victoria	50—52	m. klasy B
27	30. 3.	Poznań	II	AZS II Poznań	37—43	m. klasy A
28	30 3.	„	III	AZS III Poznań	56—51	m. klasy B
29	31. 3.	Kraków	I	Start Nowa Huta	47—61	m. II ligi
30	12. 4.	Poznań	jun.	Kolejarz	38—22	m. juniorek
31	12. 5.	„	„	Olimpia		towarzyski
32	18. 5.	„	I kob.	AZS Poznap	18—43	„
33	18. 5.	„	I	AZS Poznań	34—63	„
34	21. 9.	Bydgoszcz	I	Zawisza	40 70	„
35	22. 9.	Toruń	I	AZS Toruń	42—72	„
36	29. 9.	Poznań	I kob.	Rawicki K.K.S.	39—63	„
37	11. 10.	Wrocław	I	Śląsk — Wrocław	57—63	czwórmecz
38	12. 10.	„	I	Gwardia Wrocław	55—50	„
39	13. 10.	„	I	Lech	48—81	„
40	20. 10.	Poznań	I	Zawisza	70—65	towarzyski
41	25. 10.	„	I	Kolejarz Gniezno	61 51	„
42	25. 10.	„	I kob.	Lech	33—39	„
43	3. 11.	„	I	Kolejarz Łódź	75—51	m. II ligi
44	3. 11.	„	II	Kolejarz Poznań	38—25	towarzyski
45	10. 11.	„	II	Victoria Jarocin	76—72	m. klasy A
46	16. 11.	„	II	AZS II Poznań	48—56	„
47	16. 11.	„	I kob.	AZS II Poznań	45—42	„
48	17. 11.	Śrem	III	LZS Zieloni	76—26	m. klasy B
49	17. 11.	Bydgoszcz	I	Zawisza	65—44	m. II ligi
50	24. 11.	Poznań	I	Start Lublin	69—35	„

Lp.	Data	Miejscowość	Drużyna własna	Drużyna przeciwnika	Wyn.	Char. meczu
51	24. 11.	Chodzież	I kob.	Polonia	37—25	m. klasy A
52	8. 12.	Poznań	„	Lech II	17—53	„
53	8. 12.	„	I	AZS AWF	61—51	m. II ligi
54	8. 12.	„	II	Kolejarz Krotoszyn	74—63	m. klasy A
55	8. 12.	Poznań	I kob.	Start Piła	34—53	m. klasy A
56	8. 12.	„	III	Victoria Jarocin	55—61	m. klasy B
57	14. 12.	„	I kob.	Olimpia	25—44	m. klasy A
58	15. 12.	Ostrów	II	Ostrovia II	63—47	„
59	15. 12.	Kraków	I	Korona	81—50	m. II ligi
60	21. 12.	Poznań	I	BSC Belgrad	57—60	międzynarod.

Pierwsze towarzyskie mecze w tym okresie, mające na celu zgranie nowego zespołu, nie „wychodzą". Przegrywamy w Toruniu z Zawiszą 40:71 i z miejscowym AZS 42:72. Już jednak następny występ, w towarzyskim czwórmeczu wrocławskim, wypada lepiej. Przegrywamy z WKS Śląsk 57:63 i z Lechem 48:81, lecz zwyciężamy miejscową Gwardię 55:50. W tydzień później rewanżujemy się Zawiszy w Poznaniu 70:65 i zwyciężamy w sparingowym spotkaniu gnieźnieńskich kolejarzy 61:51.

A oto końcowy stan tabeli rozgrywek mistrzowskich II ligi 1956/57 r.

1.	Sparta N. Huta	14	26	924:716
2.	AZS AWF	14	24	835:725
3.	Zawisza	14	21	793:825
4.	Start Lublin	14	20	711:724
5.	Warta	14	20	745:791
6.	Ostrovia	14	19	766:825
7.	Ślęza	14	19	863:942
8.	Górnik Zabrze	14	19	625:714

Pierwszym naszym przeciwnikiem w mistrzostwach II ligi na r. 1957/58 jest łódzki Kolejarz. Zwycięstwem 75:51 zdobywamy prowadzenie w tabeli, którego nie oddajemy do końca roku, czyli zakończenia I rundy, nie tracąc przy tym żadnego punktu. Co prawda do rozegrania pozostał nam jeszcze mecz z GKS Wybrzeże, który z niewyjaśnionych nam dotąd przyczyn został przez PZKosz. przełożony, podobnie jak spotkanie GKS z krakowską Koroną, nie może on nam jednak już odebrać prowadzenia z uwagi na poniesione przez gdańszczan dwie porażki. A swoją drogą sprawa decyzji PZKosz. jest dość dziwna. Wyjazd trenera zespołu gdańskiego z reprezentacją narodową do Francji i Szwajcarii nie wydaje nam się dostatecznym powodem dla podjęcia takiej decyzji.

Ostatnim meczem naszych „ligowców" w roku sprawozdawczym było międzynarodowe spotkanie z trzecim zespołem I ligi jugosłowiańskiej, BSC Belgrad, posiadającym w swych szeregach pięciu reprezentantów krajowych. Drużynę tę odstąpił nam goszczący ją „Śląsk" z Wrocławia. Mecz ten przegraliśmy różnicą 3 pkt. 57:60, zawodząc nerwowo.

Tabela II ligi — grupa II 1957/58 r. (I runda)

M.	Drużyna	1	2	3	4	5	6	7	8	Gier	W.	P.	Pkt	Stos. m pkt.
1	Warta	×	61—51	65 - 44	75—51	69—35	77 - 47		81—50	6	6	—	12	429—278
2	AZS AWF	51—61	×	40—53	48—60	55—42	59—29	55—52	63—58	7	4	3	11	371—355
3	Zawisza	44—65	53—40	×	59—51	55—54	37 - 56	52 - 70	55—40	7	4	3	11	355—377
4	Kolejarz Łódź	51—75	60—48	51—59	×	62—63	46—49	69 - 55	71—59	7	3	4	10	410—408
5	Start Lublin	35—69	42—55	54—55	63—62	×	58—45	47—58	57—35	7	3	4	10	356 - 379
6	Os rovia	47 - 77	29 - 59	56 - 37	49—46	45 - 58	×	34 - 41	49—60	7	2	5	9	309 - 378
7	GKS Gdańsk		52—55	70 - 52	55—69	58—47	41 - 34	×		5	3	2	7	276 - 257
8	Korona Kr.	50—81	58—63	40—55	59—71	35 - 57	60—49		×	6	1	5	7	302—376

W nagrodę za dobrą postawę w rozgyrwkach, Zarząd Klubu, mimo poważnych trudności materialnych, umożliwił drużynie 14-dniowy obóz kondycyjny w celu należytego przygotowania jej do II rundy mistrzostw.

O dodatnich zmianach, jakie nastąpiły w sekcji w drugiej połowie 1957 r. pod względem wyszkoleniowym, dowodzi postawa dwóch pozostałych drużyn męskich w rozgrywkach mistrzowskich na r. 1957/58. Drużyna II objęła prowadzenie w tabeli klasy A swojej grupy, a drużyna III po piątej kolejce rozgrywek klasy B znalazła się na trzecim miejscu, przegrywając jedynie z przodownikiem tabeli, AZS-em.

Tabela kl. A mężczyzn 1957/58

1	Warta	6	11	377—320
2	Stal Ostrów	5	9	332—262
3	Victoria Jarocin	6	9	485—371
4	AZS	6	9	394 387
5	Górnik Konin	5	8	323—343
6	Kolejarz Krotoszyn	5	7	323—316
7	Olimpia	5	7	310—307
8	Sokół Pniewy	5	7	230 296
9	Ostrovia	5	4	163 251

Drużyna Zrywu wycofała się z rozgrywek.

Tabela kl. B mężczyzn 1957/58

1	AZS III	5	9	351—241
2	Zryw Poznań	5	9	325—312
3	Warta III	5	8	264—234
4	Zryw Ostrów	5	8	299—290
5	Lech III	4	7	239 158
6	Polonia II Leszno	5	7	295—297
7	Victoria II Jarocin	5	7	288—315
8	RKKS II Rawicz	5	7	229—260
9	Obra Kościan	5	6	221—259
10	LZS Śrem	4	4	141—286

Słabo w dalszym ciągu przedstawia się natomiast sprawa wśród kobiet. Drużyna I w klasie A po niespodziewanym sukcesie nad AZS-em 45:43 i zwycięstwem nad chodzieską Polonią 37:25, które zaczynają wzbudzać pewien optymizm, przegrywa raptem, grając o klasę gorzej niż w poprzednich meczach, ze Startem Piła i Olimpią.

Tabela kl. A kobiet 1957/58

1	Lech II	6	12	400—211
2	RKKS Rawicz	6	11	354—214
3	Legia	6	10	311—229
4	Olimpia	6	10	228—203
5	Start Piła	6	9	271—237
6	Lech III	6	9	252—290
7	Ostrovia	7	9	263—323
8	AZS	6	8	255—232
9	Warta	6	8	185—261
10	Polonia Chodzież	7	7	186—515

W rozgrywkach klasy B debiutujący zespół II przegrał trzy dotychczasowe spotkania i znalazł się na razie na przedostatnim, szóstym miejscu w tabeli.

Tabela kl. B kobiet 1957/58

1	Lech IV	3	6	209—47
2	Stal Ostrów	3	6	145—56
3	Zjednoczeni Września	4	6	91—102
4	Górnik Konin	4	4	149—98
5	RKKS II Rawicz	2	4	82—49
6	Warta II	3	3	60 -193
7	Kolejarz Poznań	3	3	34 225

W kierownictwie sekcji nastąpiły w ciągu roku zmiany na stanowiskach: sekretarza, skarbnika i radnych. Miejsce kol. Staszaka Zenona przejął Orzechowski, Czerniaka — Janusz a mgr. Szymczaka Błaszczyk Bogdan. Zrezygnowano poza tym z pracy kol. Kozłowskiego, a dokooptowano do kierownictwa kol.: Spalonego, Torza i Żujewskiego St.

We władzach Okręgowego Związku Koszykówki reprezentowali nasz Klub: Joachimiak — wiceprzew. do spraw sędziowskich, Pokrywka — zastępca przew. Kolegium Sędziów, Błaszczyk — przew. Rady Trenerów, Staszak Zenon — sekretarz, Szukała — zastępca sekretarza i Spalony — gospodarz.

Zestawienie rozegranych spotkań w sekcji

Lp.	Nazwisko i imię	W drużynie			
		I	II	III	razem
1	Jaśkowiak Jerzy	25			25
2	Ostański Kazimierz	25			25
3	Kwiatkowski Andrzej	19	4		23
4	Maik Jerzy	19	4		23
5	Lesiński Bogdan	20			20
6	Dopieralski Józef	20			20
7	Wawrzyniak Edmund	17			17
8	Hein Jerzy	15			15
9	Kubiak Włodzimierz	10	4	1	15
10	Cwojdziński Ludwik	6	9		15
11	Chudziński Janusz	15			15
12	Kałek Ryszard	15			15
13	Wiecanowski Aleksander		4	10	14
14	Ponicki Jacek	2	10	1	13
15	Mierzwa Zbigniew	11	1		12
16	Pendowski Czesław		1	11	12
17	Orlikowski Roman	10			10
18	Urbański Andrzej			10	10
19	Grams	8	1		9
20	Kulas Andrzej	1	7	1	9
21	Jurga Eugeniusz			9	9
22	Stasiński Roman		1	7	8
23	Boczoń Władysław			8	8
24	Rybaczyński	7			7
25	Czajka		7		7
26	Januszke Maciej			7	7
27	Stachowiak Jan			7	7
28	Fengier Witold	1	5		6
29	Piskorski Jan			6	6
30	Książek			5	5
31	Leśniczak Tadeusz	3	1		4
32	Ullmann Stanisław		4		4
33	Dajewski Adam	1	3		4
34	Rozdębski Andrzej		4		4
35	Kabała Andrzej		2	2	4
36	Kaczor		3		3
37	Meissner Bogusław		1	2	3
38	Olszewski		2		2
39	Morawski			2	2
40	Perkowski Krzysztof			2	2
41	Roeske Janusz			2	2
42	Bednarz Michał			2	2
43	Biedny Andrzej		1		1
44	Nyka Mariusz			1	1
45	Nowacki			1	1
46	Myszkier Jan			1	1

W drużynach kobiecych grały w 1957 roku: Lewandowska — 15, Szajbe — 14, Sroczyńska — 13, Gryszanowicz — 11, Chojecka — 8, Kołka — 7,

Rudnicka — 6, Wróbel i Jędrzejczak — po 5, Brzezińska i Stróżyna — po 4, Wielgosz, Szott, Stelmaszyk, Nadolska, Purman, Wieczorek, Dziuba, Rembowska, Krzyżoszczak, Gawron, Hernes, Ciborska i Chmielewska — po 3, Piechota — 2 oraz Stelmaszewska, Woźniak, Komorowska i Polcyn — po 1.

Sekcja gimnastyczna

Tradycyjnie już sekcją gimnastyczną Klubu kieruje kol. Smoczyński Mieczysław przy pomocy kadry trenerskiej. Przyznać należy, że system ten w tej sekcji zdaje całkowicie egzamin. Niewątpliwie sprzyja temu skupienie całego jej życia na stałym objekcie oraz dojrzałość organizacyjna wspomnianej kadry. Skromne wymagania i potrzeby sekcji nie sprawiły Zarządowi nigdy poważniejszych kłopotów.

Rok 1957 umocnił jej przodującą pozycję w Wielkopolsce. Niestety, dawnej, czołowej pozycji w kraju, dotychczas nie odzyskała, co zresztą w tej dyscyplinie sportu nie stanowi kwestii dwóch, trzech sezonów.

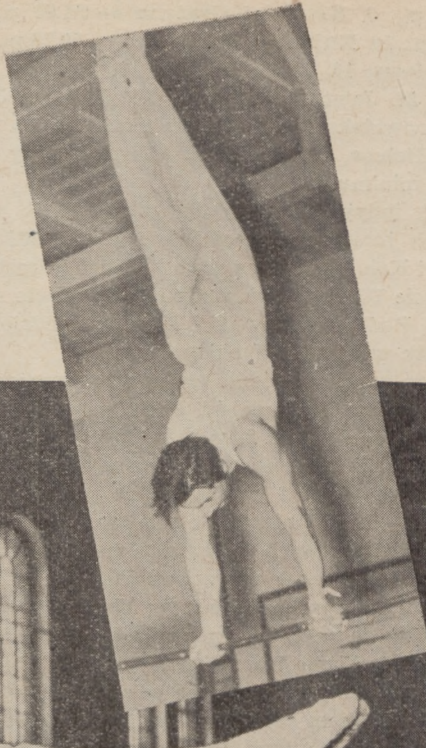
Największym sukcesem sekcji było trzecie zwycięstwo w rozgrywkach drużynowych o puchar WKKF. W roku sprawozdawczym było ono jak nigdy przekonywujące i to zarówno w konkurencji kobiet jak i mężczyzn. Należy jednak nadmienić, że do drugiej rundy w konkurencji kobiet nie stanęły zespoły Lecha i Zrywu. Oto końcowa tabelka tych rozgrywek za r. 1957:

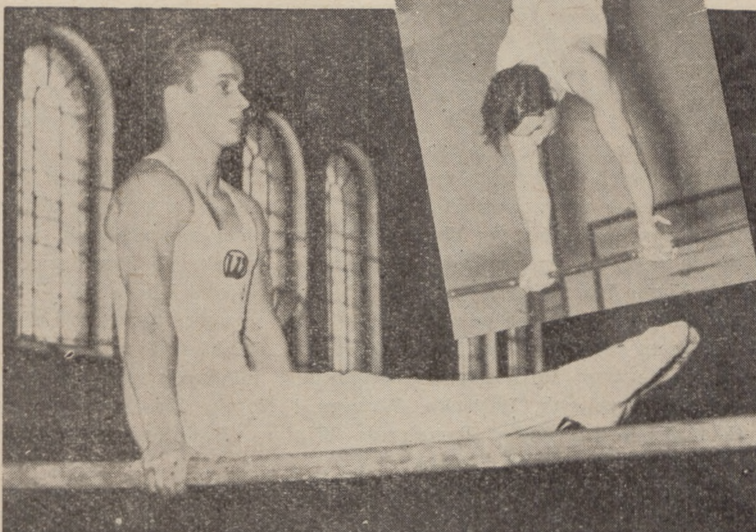
Kobiety			Mężczyźni			Łącznie		
M.	Klub	Pkt.	M.	Klub	Pkt.	M.	Klub	Pkt.
1	**Warta**	641,40	1	Warta	610,95	1	Warta	1251 40
2	**Sparta**	443 20	2	Lech	556,70	2	Sparta	892,10
3	**Zryw**	300,30	3	Sparta	448,90	3	Lech	883.00
4	**Lech**	246 30	4	Zryw	236,70	4	Zryw	536,00

O tym, że z gimnastyką w naszym województwie nie jest dobrze dowodzi fakt, iż również w drużynowych mistrzostwach okręgu w klasie I na starcie stanęły jedynie dwa kluby: nasz i Sparty. I tu przewaga nasza nie mogła być sporna. W konkurencji męskiej pokonaliśmy Spartę 249,5:212,6 a w kobiecej 171,9:161,1 pkt., przy czym indywidualnie wśród mężczyzn zwyciężył Norek — 55.0 pkt. a trzej dalsi nasi reprezentanci uplasowali się na 3—5 miejscu: Jagielski — 52,0 p., Konieczny — 50,4 i Cichosz — 48 6 p. (ten ostatni debiutował w tej klasie). Wśród kobiet dwa pierwsze miejsca przypadły zawodniczkom Sparty. Nasze zajęły natomiast 3—6: Spychała — 34,9 p., Pawelczak — 34,8 p., Mikut Z. — 34,7 p., Piasecka — 33,0 p.

Do indywidualnych mistrzostw okręgu w klasie III wystawiła nasza sekcja 5 mężczyzn i 21 kobiet. Oto ich wyniki: mężczyźni: 1 Cichosz Czesław — 55,25 p., 2. Konieczny Stefan — 53,60 p., 6. Galica Jerzy — 51,35 p., 9. Otulakowski Henryk — 50,90 p., 16. Kryszak Ryszard; kobiety: 1. Kujawska Stanisława — 53,15 p., 2. Mikut Mirosława — 52,85 p., 3. Fabiś Janina — 52, 75 p., 4. Radojewska Mirosława — 52,20 p., 5. Kowalczyk Janina —

Nasi gimnastycy w akcji. Na prężniku Norek Hieronim. Na poręczach Konieczny Adam. Ćwiczenia wolne Jagielski Władysław

51,80 p., 6. Kołodziej Grażyna — 51,60 p., 8. Gołaszewska Mirosława — 51,65 p., 10. Kujawska Mirosława — 50,70 p., 14. Dębosz Grażyna, 16. Blaszka Mirosława, 16. Linke Danuta, 19. Woźniak Elżbieta, 23. Modzelewska Barbara, 24. Jaworska Tamara, 26. Jankowiak Jolanta, 27. Kryg Małgorzata, 31. Konwińska Irena, 32. Drabik Anna, 33. Jałoszyńska Krystyna, 37. Tomczak Helena, 40. Zborowska Danuta, przy czym jedynie ostatnia nie uzyskała minimum.

Trzy indywidualne tytuły mistrzowskie województwa zdobyli w mistrzostwach juniorów i młodzików: Mikut Zofia w czwórboju klasy mistrzowskiej i Kołodziejska ex equo z Mikut Mirosławą — w klasie III oraz Cichosz w klasie III chłopców, podczas gdy drugie miejsce zajęli: Pawełczak w klasie II, Radojewska w III i Kryg w młodzieżowej wśród dziewcząt oraz Konieczny w klasie III chłopców.

Nieco gorzej powiodło się naszym reprezentantom w indywidualnych mistrzostwach Wielkopolski klasy mistrzowskiej i II. W pierwszej z nich w czwórboju kobiet 2-gą była Spychałówna, 5-tą Mikut Zofia a 6-tą wspólnie Bolińska i Piasecka. Najlepsza nasza zawodniczka, Wiktorowa zmuszona była wycofać się z konkurencji z powodu kontuzji. W klasie II Pawełczak zajęła 2-gie a Winiarz 4-te miejcse.

Na mistrzostwach indywidualnych Polski w Warszawie w dniach 22—23 czerwca Klub nasz reprezentowało trzech zawodników, z których najlepiej wypadł Cichosz — siódmy w klasie III, oraz osiem zawodniczek, w tym Mikut Zofia w klasie mistrzowskiej. Najlepiej spisała się Pawelczakówna — piąta w klasie I oraz Fabiś i Kołodziej 9-ta i 10-ta w klasie II.

W maju zespół dziewcząt w wieku 11—14 lat rozegrał towarzyskie spotkanie z Lechem przegrywając 150,40:154.85 pkt. dzięki słabym skokom.

Barw reprezentacji Poznania w spotkaniach międzyokręgowych bronili na Pomorze: Pawelczak, Labacka, Winiarz i Norek, Konieczny, Cichosz, a na Gdańsk: Mikut Zofia, Pawelczak, Winiarz, Radojewska, Kujawska i Norek, Cichosz, Konieczny, Galica.

Do reaktywowanego w dniu 29 grudnia Okręgowego Związku Gimnastycznego weszli następujący przedstawiciele naszego Klubu: prezes — Anders Marian, członkowie: Radojewski Bernard, Lesiński Zdzisław, Smoczyński Mieczysław i Wiktor Stanisław.

Za 30-letnią pracę w gimnastyce na terenie Wielkopolski zostali odznaczeni dyplomami kol.: Anders i Radojewski.

Sekcja kręglarska

Kręgielni naszej — nadal jedynej w Poznaniu — przybyło w 1957 roku dwóch nowych użytkowników: Legia i Olimpia, co zwiększyło liczbę klubów uprawiających w naszym mieście tę dyscyplinę sportu do czterech.

Działalność naszej sekcji w roku sprawozdawczym wzmogła się w stosunku do lat poprzednich, nabrała rozmachu. Dowodem tego jest wzrost stanu członków z 23 do 36 osób oraz ilość rozegranych spotkań międzyklubowych. Poprawie uległ również poziom wynikowy naszych reprezentantów. Zniwelowali oni do minimum ubiegłoroczną przewagę swoich lokalnych rywali — „kolejarzy" z ZNTK, wygrywając z nimi dwa z pięciu spotkań, podczas gdy w roku poprzednim doznali aż czterech porażek. Mimo to w rozgrywkach mistrzowskich nie udało im się poprawić poprzedniej lokaty. Wydaje się, że kierownictwo sekcji popełniło zasadniczy błąd, przystępując do mistrzostw bezpośrednio po trzymiesięcznej przerwie letniej.

W imprezach o charakterze indywidualnym najlepiej wypadli: Skrzypczak, który w mistrzostwach województwa uzyskał piąte miejsce (w 1956 r. był siódmy) oraz Styburski — trzeci w turnieju o puchar Sekcji Kręglarskiej WKKF, rozegranym w Śmiglu.

Kulanie o wewnętrzne mistrzostwo sekcji na r. 1957 dało następujące wyniki: 1. Standar Gerard — mistrz, 2. Zgrabczyński Leon — I wicemistrz, 3. Kaczmarek Jan — II wicemistrz.

W grudniowym, dorocznym kulaniu świątecznym uczestniczyło 20 członków sekcji. Zwyciężył Kruzel — 423 pkt. przed Kaczmarkiem Janem — 405, Skrzypczakiem — 400, Grygielem — 389, Styburskim — 389 i Gibowskim — 387 pkt.

Tabela mistrzostw

1.	Kolejarz Poznań	19561	pkt.
2.	Polonia Leszno	19287	„
3.	Warta	19214	„
4.	Legia Poznań	19091	„
5.	Grom Gostyń	18611	„
6.	Start Gostyń	18242	„
7.	Pogoń Śmigiel	18222	„
8.	Śremski K. S.	18190	„
9.	Kania Gostyń	17212	„
10.	LZS Gostyń	13633	„

Skład kierownictwa sekcji na r. 1957/58 tworzyli: kierownik — Korcz Antoni, zastępcy: I — Grygiel Felicjan, II — Polewicz Witold, sekretarz — Gibowski Józef, gospodarz — Piotrowski Michał, zastępca — Kaczmarek Jan, kronikarz — Zgrabczyński Leon, kapitan I drużyny — Styburski Aleksander, zastępca — Krupski Władysław, kapitan II drużyny — Frąckowiak Franciszek.

Godnym podkreślenia jest fakt, że sekcja ta jako jedyna w Klubie wywiązała się w 100% ze składek członkowskich.

Mecze sekcji kręglarskiej w 1957 r.

Lp.	Data	Miejscowość	Drużyny wł.	Drużyny przeciwnika	Wynik	Char. meczu
1	20. 2.	Poznań	I	Kolejarz I Poznań	3943–4019	towarzyski
2	20. 2.	„	II	Kolejarz II Poznań	3935–3862	„
3	27. 2.	„	II	Kolejarz II Poznań	39[illegible]3–38[illegible]2	„
4	28. 2.	„	I	Kolejarz I Poznań	4052—4042	„
5	5. 5.	„	I	Polonia Leszno	4019—3841	„
6	26. 5.	Leszno	I	Polonia Leszno	4112—42[illegible]4	„
7	26. 5.	„	II	Polonia II Leszno	3917—4128	„
8	13. 6.	Poznań	I	Kolejarz I Poznań	3979 3779	„
9	16. 6.	„	II	Polonia I Leszno	3814—3812	„
10	19. 6.	„	II	Kolejarz II Poznań	3079—3007	„
11	26. 6.	„	I	Kolejarz I Poznań	3934—3911	„
12	28. 6.	„	II	Kolejarz II Poznań	3061—2996	„
13	20. 10.	Gostyń	I	Legia Poznań	3445–3443	m. wojew.
14	27. 10.	Leszno	I	Pogoń Śmigiel	4174—3863	„
15	10. 11.	Poznań	I	SKS Śrem	3819—3593	„
16	17. 11.	Śmigiel	I	Kania Gostyń	4078—3712	„
17	24. 11.	Śrem	I	Kolejarz Poznań	3698—37[illegible]6	„

Reprezentowali sekcję kręglarską

Lp.	Nazwisko i imię	Start. w druż. I	Start. w druż. II	Start. w druż. ogół.	Punktów
1	Standar Gerard	13	—	13	5050
2	Grygiel Felicjan	10	3	13	4792
3	Styburski Aleksander	12	—	12	4746
4	Zgrabczyński Leon	12	—	12	4486
5	Gąsiorowski Henryk	10	1	11	4302
6	Piotrowski Michał	10	—	10	3793
7	Kaczmarek Jan	9	1	10	3699
8	Skrzypczak Zygmunt	9	—	9	3685
9	Pawełczak Stefan	8	3	11	3272
10	Kaczmarek Edmund	2	6	8	3098
11	Kałwiński Edmund	5	3	8	3081
12	Kruzel Adam	7	1	8	2893
13	Tomczyk Stanisław	3	4	7	2680
14	Krupski Władysław	2	5	7	2671
15	Wojtkowski Jan	4	3	7	2473
16	Matysiak Leon	2	4	6	2354
17	Gibowski Józef	—	6	6	2339
18	Langner Walenty	—	6	6	2292
19	Korcz Antoni	6	—	6	2058
20	Frąckowiak Stanisław	1	3	4	1367
21	Torchała Leon	2	1	3	1171
22	Sobkiewicz Władysław	—	2	2	793
23	Lewiński Wincenty	1	—	1	380
24	Rosada Antoni	—	1	1	347

Sekcja lekkoatletyczna

Zwycięski przemarsz lekkoatletycznej reprezentacji Polski przez stadiony Europy, jej wspaniały skok na trzecią pozycję w świecie za USA i ZSRR, to nie tylko rezultaty długiej i żmudnej pracy trenerów i zawodników oraz ich nieprzeciętnych zdolności, lecz przede wszystkim warunków, jakie stworzono naszej kadrze narodowej, bez których nie prędko jeszcze moglibyśmy pokusić się o tak wspaniały poziom.

Andrzej Mierzejewski
i Ryszard Galicki
nasi długodystansowcy

W tej kadrze znalazło się również i trzech reprezentantów naszego Klubu. Są nimi: Zbigniew Orywał, Janusz Jarzembowski i Barbara Gaweł-Sosgórnikowa.

Podczas gdy Jarzembowski utrzymał swój życiowy poziom, a Orywał poczynił dalsze postępy, Gawełówna wyraźnie zatrzymała się w swym rozwoju. Z uwagi jednak na poprzednie zaniedbania sekcji nad oddziałem żeńskim, które niwelowała w dużym stopniu wszechstronność tej zawodniczki, jej wartość dla zespołu była wyjątkowo wysoka. Odczuliśmy to szczególnie dotkliwie, gdy jej zabrakło na starcie decydujących bojów o wejście do I ligi państwowej. Nie mieliśmy nigdy pretensji do zawodniczki Basi Ga-

wełówny. Przez z górą 5 lat broniła barw naszego Klubu, przysparzając mu swymi wynikami, rekordami i zwycięstwami sporo sławy. Zawiodła nas raz jedyny, lecz już jako... Gaweł-Sosgórnikowa.

Fakt powyższy winien być zwrotnym momentem w dotychczasowej polityce kierownictwa sekcji, które zresztą uczyniło już pierwszy krok w kierunku zmobilizowania oddziału kobiecego. W tej sprawie jednak rola zasadnicza należy do trenerów sekcji, a pomocnym w tym winny być naczelne władze Klubu od strony wyposażenia jej w dostateczną ilość sprzętu i ekwipunku. Dzień 26—27 października nie może się więcej powtórzyć.

Poświęćmy zresztą oddzielny rozdział ubiegłorocznym rozgrywkom ligowym, które miały zastąpić dawne drużynowe mistrzostwa Polski.

Tabele II ligi

Grupa północna

Lp.	Klub	Punkt.	M.
1	AZS Poznań	36196	6
2	Warta	35177	10
3	Społem Łódź	27008	27
4	Polonia Warszawa	30681	17
5	LZS Mazowsze	29057	20
6	AZS Szczecin	28805	22
7	Flota Gdynia	30828	16
8	Doker Gdynia	28148	24
9	ŁKS	27982	25

Grupa południowa

Lp.	Klub	Punkt.	M.
1	Olimpia Poznań	33371	13
2	Czarni Wrocław	32248	14
3	Ruch Chorzów	25214	28
4	Baildon Katowice	29870	18
5	Wawel Kraków	28769	23
6	AZS Wrocław	17[illegible]07	30
7	Górnik Katowice	29240	19
8	Unia Krywałd	27082	26
9	Górnik Wałbrzych	23519	29

Tabela I ligi

Lp.	Klub	Punkt.	M.
1	Zawisza Bydgoszcz	45552	1
2	Legia Warszawa	42512	2
3	AZS Warszawa	36646	5
4	AZS Kraków	41164	3
5	AZS Sopot	37721	4
6	Sparta Warszawa	28831	21
7	Olsza Kraków	35874	7
8	Lechia Gdańsk	34769	11
9	Górnik Zabrze	34650	12
10	Jagiellonia Białystok	35705	8
11	Start Katowice	35343	9
12	AZS Chorzów	31902	15

Przez sport do tężyzny fizycznej Narodu!

Już opublikowanie ich regulaminu i przydziału klubów do poszczególnych lig, wywołało sporo zastrzeżeń i krytycznych uwag, m. in. również ze strony naszego Klubu, które znalazły pełne potwierdzenie w trakcie rozgrywek. W wspomnianym podziale zostały pokrzywdzone trzy przodujące kluby lekkoatletyczne Wielkopolski: AZS, Warta i Olimpia. Wszystkie trzy udowodniły, że należy się im miejsce w ekstraklasie. Niestety, regulamin dopuszczał do awansu jedynie mistrzów dwu grup, a nie najlepsze drużyny wg miernika punktującego ich boiskowe wyniki, to też znalazłszy się w jednej grupie z AZS-em, mimo uzyskania największej po nim sumy punktów, znaleźliśmy się poza zasięgiem awansu, który uzyskała trzecia z zespołów II-ligowych, lecz zwycięska w swej grupie Olimpia.

Pomijając absencję w naszym zespole Gawełówny, stwierdzić musimy, że słuszność naszych pretensji znajduje swe odźwierciedlenie w wynikach samej I ligi, która — nota bene — miała rozszerzony o dwie konkurencje program zawodów. Wykazują to zresztą zamieszczone tabele, chociaż nie umieściliśmy w nich kolejności zespołów przy dodaniu II-ligowym różnicy punktów wynikłej z dwóch nie odbytych w stosunku do I-ligowych konkurencji.

Bezspornie największym sukcesem sekcji w roku sprawozdawczym było zajęcie przez nią 3-go miejsca w klasyfikacji klubowej indywidualnych mistrzostw Polski.

Sekcja nasza wykazała w ub. roku rekordową żywotność sportową, uczestnicząc w ponad 70 imprezach, a o jej dalszym rozwoju wyczynowym świadczy m. in. poprawienie rekordów klubowych w 15 konkurencjach samych tylko seniorów.

Mamy najsilniejszy zespół męski w województwie. Gorzej przedstawia się jednak — pomijając żeński — sprawa z narybkiem. Trzecie pozycje w lidze juniorów i młodzików nie dają dobrego świadectwa naszej kadrze trenerskiej.

Mecze sekcji w lidze juniorów i młodzików

L. p.	Data	Przeciwnik	Juniorzy	Młodzicy
1	27. 4.	Lech	109—68	88—76
2	11. 5.	Olimpia	75—107	103—74
3	25. 5.	AZS	99-61	76—105
4	8. 6.	Zryw	110-50	69—106
5	22. 6.	Legia	87—96	84—84
6	6. 10.	Lech	86—80	74—17
7	13. 10.	AZS	74-90	101—76
8	20. 10.	Olimpia	80—92	68—83
9	20. 10.	Legia	84—97	49—97
10	27. 10.	Zryw	35—75	99—71

Tabela ligi juniorów i młodzików

Lp.	Klub	Juniorzy		Lp.	Młodzicy	
		pkt.	podpunkty		pkt.	podpunkty
1	Olimpia	18	1058—579	4	9	783—817
2	Legia	18	984—744	2	17	962—691
3	Warta	10	874—776	3	9	783—817
4	Zryw	6	659—739	1	18	936—651
5	Lech	6	655—913	6	2	468—864
6	AZS	2	593—928	5	8	713—838

Osiągnięciem sekcji, które zasługuje na specjalną uwagę, jest pozyskanie przez nią kierownika inż. Łobzy Henryka. Zapał, jaki wkłada w nią, a przede wszystkim duża przedsiębiorczość organizacyjna, powinny ją wkrótce wyprowadzić na szerokie tory. Trzeba jednak, by do kierownictwa powrócił jak najwcześniej zasłużony działacz, Stawiński Henryk, który w ciągu roku złożył mandat kierownika oraz, by sekcji tej przydzielono wreszcie z ramienia Zarządu Klubu opiekuna z prawdziwego zdarzenia. Na dobrych i oddanych działaczy wyrabiają się bracia Borowiakowie, z których Józef objął w ciągu roku wakującą funkcję sekretarza, oraz Zenon Dutkiewicz. Z wybranego w dniu 18 stycznia zespołu kierowniczego, poza kierownikiem Stawińskim, ustąpił w ciągu roku skarbnik Wieczorek Eryk. Pozostali, bądź to z uwagi na zaabsorbowanie pracą zawodową, bądź też na inne obowiązki, nie wnieśli do sekcji pozytywnych momentów.

Sezon imprezowy 1957 r. rozpoczęliśmy startem w wojewódzkich mistrzostwach halowych młodzików, w których zajęliśmy niezbyt zaszczytne 6 miejsce (4 wśród dziewcząt i 7 wśród chłopców), wystawiając w nich 23 zawodników, w tym 9 dziewcząt. Najlepsze indywidualnie, 2-gie miejsce uzyskał Stanisławski w biegu na 400 m — 61,3 s.

W halowych mistrzostwach Polski, rozegranych 9 i 10 lutego w Warszawie, reprezentowali nas: Jarzembowski, który wyrównał rekord Polski w biegu na 60 m — 6,8 s.; Orywał Zb., który ustanowił nowy rekord Polski w biegu na 800 m — 1.54,2 min.; Płotkowiak — 5 na 3000 m w 9.12,0 min.; Dutkiewicz J. — 8-my w rzucie młotem — 46.89 m; Zagacki — 11-ty w skoku w dal i 14-ty w trójskoku b. słabymi wynikami — 6.28 i 12.98 m, oraz Gawełówna, zwyciężczyni w biegu 80 m pł. w 11,5 s.

W wojewódzkich mistrzostwach halowych juniorów zajęliśmy w ogólnej punktacji 2 miejsce — 33 p. za Olimpią — 33,5 a przed Legią — 30 p. Trzy tytuły wicemistrzowskie zdobyli w nich: Olejnik w skoku w dal — 6.19 m, Żarowski w skoku o tyczce — 3.00 m oraz Domino w trójskoku — 12.38 m.

Halowe mistrzostwa okręgu seniorów przyniosły nam zwycięstwo w konkurencji mężczyzn — 66 pkt. przed AZS — 61, LZS — 35 i Olimpią — 30 p. oraz 3-cie miejsce wśród kobiet — 15 pkt. za Olimpią — 29 i AZS — 28 p.

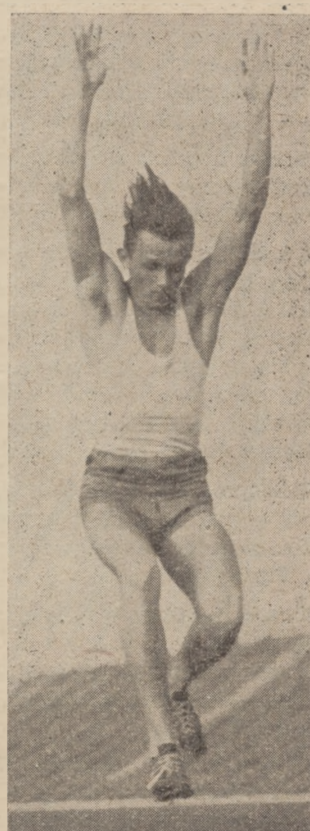
W zawodach tych zwrócił na siebie po raz pierwszy uwagę młody, nowopozyskany dyskobol z Obornik, Zenon Begier, który zajął 3-cie miejsce rezultatem — 40.26 m. Tytuły mistrzowskie zdobyli tu: Gawełówna na

80 m pł. — 12,0 s.; Orywał Zb. na 800 m — 2.03,3 min.; Dutkiewicz w rzucie młotem — 45.98 m oraz Zagacki w skoku w dal i w trójskoku — 6.77 i 13.23 m.

Mistrzami Klubu w biegu na przełaj, rozegranym 9 marca, zostali Ossowska oraz Stanisławski w biegach na 600 m młodzików, Goc na 1 km juniorów i Płotkowiak na 2,4 km seniorów.

Romuald Braun najstarszy zawodnik sekcji lekkoatletycznej

Adam Olejnik młody utalentowany skoczek

Drugie miejsce za AZS-em — 174 pkt. uzyskaliśmy (146 p.) w biegach wiosennych o mistrzostwo okręgu, rozegranych 24 marca w Lesznie. Najlepsze miejsca zajęli w nich: 500 m dziewcząt — 3. Ossowska; 600 m seniorek — 1. Miklaszówna; 800 m mł. — 2. Stanisławski; 1500 m jun. — 9. Goc; 2000 m sen. — 1. Orywał Zb.; 4,5 km sen. — 3. Płotkowiak; 10 km sen. — 6 Kurek.

31 marca uczestniczyliśmy w biegach na przełaj K. S. „Olimpia", zajmując 1-sze miejsce w łącznej klasyfikacji— 118 pkt. przed Olimpią — 63, AZS — 38, Ostrovią — 20, Legią — 20 i LZS — 7 pkt., przy czym największą niespodzianką było 2-gie miejsce Borowiaka na dystansie 7 km przed Płotkowiakiem i Galickim. Drugie miejsce zajął również Goc na 2 km juniorów, podczas gdy Miklaszówna wygrała bieg 500 m kobiet a Rogalski 2 km oldboy'ów.

W centralnym biegu na przełaj o mistrzostwo Polski, rozegranym 14 kwietnia w Skarżysku Kam., startowało tylko dwu naszych zawodników: 1 km mł. — 11, Stanisławski oraz 6 km sen. — 20, Płotkowiak.

Podczas kontrolnych zawodów sekcji 16 kwietnia Begier poprawia swój rekord życiowy w dysku na 43.36 m, Chęciński skacze wzwyż 1,82 m, a o tyczce 340 m, Niewiada natomiast osiąga w dysku 1,5 kg — 47,04 m.

21 kwietnia organizujemy tradycyjny, doroczny bieg na przełaj o memoriał śp. Bronisława Szwarca. Na dystansie 3 km juniorów zwyciężył Nalepka (Legia Poznań) w 9.30,0 min. przed Gocem 9.34,1 min., Maciejewskim (Olimpia), Kaczyńskim (Lech), Paterczyńskim (Budowlani) i Młodożyńskim, natomiast w biegu głównym seniorów na 6 km — Gierwazik (Olimpia) — 17.36,4 min. przed Mierzejewskim — 17.40,0 min., Barteckim, Borowiakiem, Orywałem Al. i Kunzem (AZS). W punktacji zepołowej 104 pkt. wyprzedziliśmy Olimpię — 49, Budowlanych — 22, Lecha — 17, Legię i LZS.

W nadprogramowych konkurencjach, rozegranych na bieżni naszego stadionu — Baranowski (Olimpia) wygrał bieg 100 m w jednakowym czasie 10,9 s. z Jarzembowskim, a sztafetę szwedzką wygrał nasz zespół: Orywał Zb., Praiss, Jarzembowski, Olejnik — 2.01,4 przed Olimpią — 2.02,1 min.

W ramach mistrzostw ligi juniorów w dniu 8 czerwca Niewiada ustanowił nowy rekord województwa jun. w rzucie młotem 6 kg — 48.43 m, a Gensler poprawia rekord Klubu w kuli 6 kg na 14.52 m; w dniu 12 października Polowczykówna rzuca dyskiem 29,70 m, a 20 t. m. Fiebig uzyskuje na 200 m pł. — 27,6 s.

W międzyczasie, w dniu 28 kwietnia startujemy w imprezie redakcji „Głosu Wielkopolskiego" p. n. „Mała Olimpiada". W biegach na przełaj: na 5 km sen. — 3. Mierzejewski, 4. Bartecki, 6. Orywał Al., 7 Galicki, 8. Borowiak; na 1,5 km jun. — 5. Goc, 8. Radowicz; 800 m. mł. — 2. Stanisławski; 800 m seniorek — 2. Miklaszówna. 500 m dziewcząt — 3. Ossowska. Poza tym: Sporny skoczył w dal 6,75 m, Płukarz uzyskał w kuli 13,68 m a Begier w dysku — 42.91 m.

4 maja na wewnętrznych zawodach kontrolnych sekcji Dutkiewicz poprawia rekord wojewódzki seniorów — 50.99 m a Niewiada juniorów — 44.02 m w rzucie młotem.

Mistrzami Klubu na r. 1957 zostali w konkurencji kobiet: 100 i 200 m — Miklaszówna — 13,5 i 27,9 s.; 80 m pł., skok w dal i wzwyż oraz kula — Gawełówna 11,5 s., 5.37 m, 1.45 m i 10.76 m; dysk — Szusterówna 35.28 m;

oszczep — Snella 21.34 m; wśród mężczyzn: 100 m — Jarzembowski 10,9 s.; 200 m i 200 m pł. — Orywał Zb. 23,3 i 26,0 s.; 400 m — Pogorzelski 51,8 s.; 1000 m — Brzóska 2.43,0 min.; 110 m pł. — Rybarczyk 17,5 s.; 1500 m z przeszkodami — Orywał Al. 4.36,2 min.; w dal — Sporny 7.00 m; wzwyż — Sikorski 1.65 m; tyczka — Łuczak 3.10 m; trójskok — Zagacki 13 m; kula — Handke 12.90 m; dysk — Begier 45.51 rek. życiowy, 2. Dutkiewicz 41.21 m,

Zbigniew Orywał *Janusz Jarzembowski*
nasi czołowi lekkoatleci, którzy godnie reprezentowali barwy polskie na stadionach krajowych i zagranicznych m. in. w Rumunii, na Węgrzech, w Norwegii, w NRD, NRF i Anglii

3. Chęciński 41.10 m, 4. Niewiada 39.14 m rek. życiowy; oszczep — Szott 53.30 m.

W dniach 25 i 26 maja trójka naszych kadrowiczów startowała w ogólnopolskich eliminacjach w Gdańsku: 100 m — 2. Jarzembowski 10,7 s., 800 m — 1. Orywał 1.51,4 min., 80 m pł. — 1. Gawełówna 11,7 s., skok w dal — 4. Gawełówna 5.61 m rek. Klubu.

Pierwszy rzut mistrzostw II ligi, rozegrany na naszym stadionie w dniach 1 i 2 czerwca, przynosi zwycięstwo AZS — 34.458 pktt. przed nami — 32.297 i Polonią Warszawa — 28.864 pkt.

Konkur.	I			II			III			IV		
100 m	11,0	Jarzembowski	W	11,2	Kobielski	A	11,3	Pisarski	P	11,4	Solarski	A
400 m	49,7	Ludka	A	50,2	Orywał Zb.	W	51,6	Pogorzelski	W	51,7	Lesiak	P
1000 m	2.24,6	Orywał Zb.	W	2.27,7	Peters	A	2.30,5	Marek	A	2.35,6	Pogorzelski	W
3000 m	8.49,8	Paszkiewicz	A	8.58,0	Bartecki	W	9.00,6	Matuszak	A	9.11,8	Przybysz	P
110 m pł.	17,3	Majewski	A	17,5	Ważyński	P	17,6	Martynowski	A	17,7	Wróblewski	P
200 m pł.	27,2	Majewski	A	27,2	Torzewski	A	28,1	Pytel	W	28,1	Wróblewski	P
1500 m z prz.	4.25,6	Jęczmyk	P	4.26,5	Podbielski	A	4.33,2	Płotkowiak	W	4.35,0	Orywał Al.	W
4×100 m	43,8	Warta	W	43,8	AZS	A	44,5	Polonia	P	—	—	—
w dal	6.90	Sporny	W	6.72	Mroczyński	A	6.65	Pisarski	P	6.61	Zagacki	W
wzwyż	1.88	Skupny	A	1.88	Mroczyński	A	1.83	Chęciński	W	1.72	Zagacki	W
tyczka	3.40	Koszewski	A	3.40	Przybylski	A	3 30	Zadara	P	3.00	Żarowski	W
trójskok	14.28	Szczepański	P	13.83	Pisarski	P	13 67	Popławski	A	13.50	Zagacki	W
kula	14.35	Wachowski	A	13.97	Śnieżyński	A	13 61	Płukarz	W	13.12	Nowak	W
dysk	49.22	Wachowski	A	45.73	Śnieżyński	A	44.46	Begier	W	42.67	Nowak	W
oszczep	52.67	Ołdak	P	50.79	Wachowski	A	50 69	Szott	W	49.94	Frankowski	P
młot	48.23	Dutkiewicz	W	44.97	Wachowski	A	43.39	Niewiada	W	37.41	Styperek	A
kobiety:												
100 m	12,6	Ciastowska	A	12,7	Gaweł	W	12,9	Walkiewicz	A	13,0	Strzeżek	P
200 m												
500 m	1.22,8	Sobkowska	A	1.24,6	Antoszewska	A	1.26,4	Ossowska	W	1.28,2	Brzóska	W
80 m pł.	11,6	Gaweł	W	12,3	Ciastowska	A	15,3	Kieliszewska	W	15,7	Mieczkowska	P
4×100 m	53,3	AZS	A	53,6	Polonia	P	55,8	Warta	W	—	—	—
w dal	5.88	Ciastowska	A	5.49	Gaweł	W	4.98	Lewandowska	P	4.97	Mieczkowska	P
wzwyż	1.45	Białkowska	A	1.40	Kotówna	A	1.40	Sankowska	P	1.35	Ciszek	P
kula	11.08	Sankowska	P	10 59	Jóźwiak	A	9.89	Wittówna	A	9.69	Szuster	W
dysk	36.77	Sankowska	P	31.45	Szuster	W	31.93	Pietrzak	P	31.32	Wnukowska	A
oszczep	34.28	Elegańczyk	W	29.77	Wittówna	A	28.38	Bąk	P	27.08	Krajewska	A

W międzynarodowych zawodach o memoriał Janusza Kusocińskiego, rozegranych 8 i 9 czerwca w Warszawie, Gawełówna była 2-ga na 80 m pł. w 11,7 s. (w eliminacjach 11,4), Jarzembowski był 4 na 100 m w 10,9 s. a odpadł w eliminacjach 200 m w 21,7 s., Orywał był 3-ci na 800 m w 1.49,9 min. (w biegu tym zwycięzca Makomaski pobił rek. Polski — 1.47,9).

W tym samym terminie młodzież nasza rozegrała towarzyskie spotkanie w Grodzisku Wlkp., wygrywając z reprezentacją tego miasta 54:44.

W tydzień później w mistrzostwach okręgowych seniorów Chęciński ustanowił nowy rekord Klubu w skoku o tyczce 370 m a Begier poprawił znowu rekord życiowy w dysku na 45.66 m. Tytuły mistrzowskie zdobyli: Jarzembowski na 100 m w 10,9 s., Sporny w skoku w dal — 6.79 m, Szott w oszczepie — 57.07 m, Dutkiewicz w młocie — 47.91 m (Niewiada pobił rek. okręgu juniorów — 45.95 m) oraz Gawełówna na 80 m pł. — 11,7 s.

Tymczasem Orywał Zb. wygrywa bieg na 800 m w 1.52,8 na międzynarodowych zawodach w Belgradzie.

Zaledwie 2 tytuły zdobyli nasi juniorzy w mistrzostwach okręgowych, w których zwyciężyła Olimpia — 158 przed LZS — 122, Wartą — 85, Zrywem —83, AZS — 82, Legią — 45, Lechem — 31. Byli nimi: Szymkowiak na 400 m pł. w 1.02,3 min. oraz Niewiada w młocie 7.25 kg — 37.28 m. Jeszcze gorzej wypadliśmy w mistrzostwach młodzików, w których zajęliśmy dopiero piąte miejsce — 31 pkt. za Legią — 147,5 pkt., LZS — 146, Zrywem — 91 i AZS — 34,5 pkt., a przed Olimpią — 21, Lechem — 20 i Stomilem — 18 pkt.

W meczu Polski przeciw Czechosłowacji, rozegranym w równoległym terminie, tj. 29 i 30 czerwca w Krakowie, Jarzembowski był 3-ci na 100 m w 10,6 s., Orywał był 4-ty na 1500 m w 3.45,8 min., bijąc tym wynikiem o 10,2 s. rekord województwa, natomiast Gawełówna została zdyskwalifikowana za 2 falstarty na 80 m pł.

6 i 7 lipca w Budapeszcie, w meczu Węgry — Polska, Jarzembowski był znowu 3-ci na 100 m — 10,7 s., Orywała zdyskwalifikowano w biegu na 800 m, a Gawełówna zajęła 2-gie miejsce na 80 m pł. w 11,5 s.

W kolejnym sukcesie Polski, odniesionym w Stuttgarcie nad NRF, Jarzembowski ukończył bieg 100 m w 10,6 s. za rekordzistą Europy, Germarem, który uzyskał 10,3 s., Orywał był 3-ci na 1500 m w 3.57,6 min.

14 lipca rozegraliśmy towarzyski mecz w Zielonej Górze z reprezentacją tego miasta, wygrywając mimo braku kadrowiczów, startujących w Stuttgarcie, 87:80. W spotkaniu tym w barwach naszych wystąpili po raz pierwszy Przychodny i Wytykówna.

17 lipca, w międzynarodowych zawodach w Stuttgarcie, Orywał, mimo zajęcia dopiero 3-go miejsca w biegu na 1000 m, który wygrał Lewandowski w 4-tym czasie w historii świata 2 19,4 min., uzyskał drugi wynik w dziejach Polski — 2.21,2 min., Jarzembowski wygrał swój bieg na 200 m w 21,8 s.

21 lipca uczestniczyliśmy w zawodach o memoriał Józefa Nojego w Wieleniu nad Notecią. w których Pogorzelski przebiegł 800 m w 1.55,8 min.

W dwa dni później na zawodach kontrolnych kadry juniorów w Oliwie,

Niewiada wygrał rzut młotem 7.25 kg, bijąc wynikiem 46.55 znowu rek. woj. juniorów.

27—28 lipca w meczu Kottbus—Zielona Góra, rozegranym w NRD, w barwach drużyny polskiej wystąpił Zagacki, który wygrał trójskok — 14.18 m, a poza konkursem skoczył wzwyż 180 m.

W ostatnich dniach tego miesiąca Orywał startował w Wuppertalu i Kolonii w NRF, przy czym w drugim z w. w. miast uległ na 800 m reprezentantom NRF — Brennerowi (1.48,0) i Schmidtowi (1.48,2), bijąc swój rekord życiowy na 1.48,8 min. Równolegle w Moskwie na III MISM, Jarzembowski zajął 5 miejsce w biegu na 100 m w 10,8 s.

W dwóch kolejnych kontrolnych zawodach sekcji 3 i 5 sierpnia padły 3 rekordy Klubu. Ustanowili je: w trójskoku — Przychodny 14.51 m, w młocie — Dutkiewicz 53.07 m i w dysku — Begier 47.72 m, czym 25-letni rekord Zygmunta Heliasza, który wynosił 46.22 m, został pobity.

Barw Poznania w meczu z Berlinem w Berlinie bronili z naszych zawodników: Gawełówna, która wygrała 80 m pł. w 11,5 i była 3-cia w skoku wzwyż — 150 oraz w dal — 5.81 m rek. Klubu; Jarzembowski — 1 na 100 m w 10,6 s. i 2 na 200 m w 21,8 s.; Orywał Zb. — zwycięzca biegu 400 m pł. w 54,7 i 2-gi na 1500 m w 3.51,8 za Dohrowem — 3.51,7 min., a dalej: Przychodny, Sporny, Bartecki, Galicki, Begier, Dutkiewicz, Szott i Niewiada.

25 sierpnia: Wytykówna, Kieliszewska, Chęciński, Praiss, Galicki, Kmiecik i Zembski startowali w propagandowych zawodach, zorganizowanych przez POZLA w Kaliszu. 26 i 27 t. m .w meczu przeciwko Norwegii w Oslo, Jarzembowski był 2-gi na 100 m w 10,7 s. a Orywał 3-ci na 1500 m w 3.52,0 min.

Poza rekordem Klubu w sztafecie 4×100 m — 44,9 (Kmiecik, Olejnik, Szymkowiak, Żurkowski) b. słabo wypadł nasz udział w mistrzostwach Polski juniorów w Bydgoszczy 30. VIII. — 1. IX., przy czym obok w. wym. brali w nich jeszcze udział: Niewiada, Gensler i Roszyk.

W piątym, zwycięskim meczu Polski, tym razem z Wielką Brytanią w Warszawie w dniach 6—7 września, Gawełówna była 3 na 80 m pł. w 11,5 s., Jarzembowski 3 na 100 m w 11,0 a Orywał 4 na 400 m pł. w 53,6 s. rek woj.

33-cie mistrzostwa Polski, rozegrane w dniach 14—16 września w Poznaniu, przyniosły nam zaszczytne trzecie miejsce, na które złożyły się rezultaty: 100 m — 3. Jarzembowski 10,9 s., 200 m — 4. Jarzembowski 22,1 s., 1500 m — 1. Orywał Zb. 3.50,6 min. (pokonał rekordzistę Polski Lewandowskiego), 10000 m — 7. Mierzejewski 33.12,4 min., 8 Galicki 33.24 8 min., maraton — 7. Braun 3.38.48 godz., 4×100 m — 3. (Sporny, Żurkowski, Przychodny, Jarzembowski) 43,0 s. rek. Klubu, 4×400 m — 4. (Praiss, Bartecki, Pogorzelski, Orywał Zb.) — 3.24,0 min., 3000 m z przeszkodami — 11. Płotkowiak 9.42,6 min., 13. Mierzejewski 9.43,0 min., w dal — 11. Sporny, 6.69 m, wzwyż — 5. Chęciński 1.80 m, trójskok — 9. Przychodny 14.22 m, dysk — 8. Nowak 41.21 m, 9. Begier 41.19 m, młot — 13. Dutkiewicz 49.72 m; kobiety: 80 m pł. — 3 Gaweł 11,9 s., pięciobój — 1. Gaweł 3056 pkt. (10.11 m — 1.43 m — 27,8 s. — 12,0 s. — 5.34 m), 4×100 m — 9. (Gaweł, Ligmanowska, Kieliszewska, Wytykówna) 52,6 rek. Klubu.

W dniach 24—25 w Londynie oraz 29 września w Glasgow w międzynarodowych mitingach, Jarzembowski wygrał 100 m w 11 0 s. i był 2-gi na 100 y w 9,9 s. rek Polski a Orywał był 4-ty na 1500 m w 3.49,0 i 2-gi na 800 y w 1.52,8 min.

2 października Orywał Zb. był 2-gi w biegu na 1 milę w międzynarodowych zawodach w Kolonii, a 5 i 6 t. m. był 4-ty na 1500 m w meczu z NRD w Chorzowie, w którym analogiczne miejsce na 100 m zajął Jarzembowski w 11,0 s.

6 października w repr. Zielonej Góry w meczu z Frankfurtem w NRD startowali: Sporny, Chęciński, Praiss, Nowak i Brzóska. Tego samego dnia w Jarocinie z okazji 700-lecia miasta Bartecki był 2-gi, Płotkowiak 3-ci a Galicki 4-ty w biegu ulicznym.

8 października na międzynarodowych zawodach w Krywałdzie, Orywał wygrał bieg 800 m w 1.52.1 min. a Begier był 4-ty w dysku — 46.32 m, 12-go Orywał wygrał znowu bieg 800 m, tym razem w międzynarodowych zawodach w Warszawie, przy czym w obu wypadkach pokonał Kazimierskiego.

W zorganizowanych w tym miesiącu zawodach kontrolnych sekcji padły m. in. wyniki: skok wzwyż — Chęcicki 1.85,5 rek. Klubu, 200 m — Wytykówna 27,1 s.. 80 m pł. — Wytykówna 13,4 s., Kieliszewska 13,5 s., dysk 1,5 kg — Niewiada 51.32 rek. woj. jun., dysk 2 kg — Begier 48.73 m rek. Klubu.

Przedostatnią poważniejszą imprezą ubiegłego sezonu był finałowy trójmecz o mistrzostwo II ligi, rozegrany w dniach 26 i 27 października w Poznaniu, z którego wyszedł zwycięsko AZS Poznań — 36.196 pkt. przed Wartą — 35 177 i Społem Łódź — 27.008 pkt. Oto miejsca i wyniki naszych reprezentantów: mężczyźni: 100 m — 1 Jarzembowski 10,9 s., 4. Żurkowski 11 3 s., 200 m — Jarzembowski 22.7 s.. 400 m — 2. Praiss 51.6 s.. 3. Pogorzelski 51,7 s.; 800 m — 1. Orywał Zb. 1.51,1 min., 3. Pogorzelski 1.56,6 min.; 1500 m — 1. Orywał Zb. 3 50 5 min., 4. Brzóska 4.15.2 min.; 5000 m — 2. Galicki 15.43,0 min.. 5. Mierzejewski 16.15.4 min.; 400 m pł, — 2. Mikołajczak, 3. Płotkowiak — po 60 4 s.; 4×100 m — 1. Sporny, Żurkowski, Kmiecik, Jarzembowski 44 2 s.; 4×400 m — 1. Kmiecik. Mikołajczak, Bartecki. Praiss 3.28.4 min.; w dal — 2. Sporny 6.76 m, 6. Zagacki 6.34 m. wzwyż — 3. Chęciński 1.75 m; 4. Zagacki 1.70 m; trójskok — 1. Przychodny 14.42 m, 4. Zagacki 13.51 m; kula — 3. Begier 13.41 m, 6 Nowak 12.38 m; dysk — 3. Begier 47.13 m, 4. Nowak 44.10 m; oszczep — 3. Szott 50.51 m, 6. Chęciński 43.93 m; młot — 2. Dutkiewicz 49.88 m, 4. Niewiada 46.59 m: punktacja mężczyzn: 1. Warta — 26 233 pkt., 2. AZS — 25.386 pkt., 3. Społem — 18.273 pkt.

Kobiety: 100 m — 3. Wytykówna 12 8 s., 5. Ligmanowska 14 0 s.; 200 m — 3. Wytykówna 26 9 s., 6. Miklasówna 29.3 s.: 500 m — 5. Ossowska 1.30.8 min., 6. Kucharska 1.33.9 min.: 80 m pł. — 3. Kieliszewska 13.3 s., 4. Wytykówna 13 8 s.; 4×100 m — 3. Warta 55 5 s.; w dal — 3. Elegańczyk 4.84 m. 5. Miklasówna 4.44 m: wzwyż — 3. Kieliszewska 1.35 m. 5. Elegańczyk 1.35 m; kula — 3. Szusterówna 9 73 m, 6. Polowczykówna 8.28 m: dysk — 1. Szusterówna 34.02 m. 4. Polowczykówna 29 m; oszczep — 3. Elegańczyk 28.80 m. 6. Jangas 24.96 m; punktacja kobiet: AZS — 10.810 pkt., 2. Warta — 8.944 pkt., 3. Społem — 8.735 pkt.

Klubowe rekordy męskie w lekkiej atletyce na 31. 12. 1957 r.

Konkur.	Wynik	Nazwisko i imię	Rok	Miejscowość
100 m	10,6	Jarzembowski Janusz	1956	Poznań
200 m	21,7	„	1956	Wrocław
400 m	48 8	Biniakowski Klemens	1934	Mediolan
800 m	1.48,8	Orywał Zbigniew	1957	Kolonia
1000 m	2.21,2	„	1957	Feuerbach
1500 m	3.45,8	„	1957	Kraków
2000 m	5.42,8	Bartecki Tadeusz	1955	Chełmno
3000 m	8.49,8	Gierwazik Marian	1953	Wałcz
5000 m	15 18,4	Mierzejewski Andrzej	1957	Warszawa
10000 m	31.58,8	Gierwazik Marian	1955	Łódź
15000 m	52.12,6	„	1954	Poznań
20000 m	1.14.17,6	Nowakowski	1932	„
25000 m	1.51.59,6	Braun Romuald	1955	Chełmno
30000 m	2,14.16,2	„	1955	„
1 godzina	16931,06	Gierwazik Marian	1954	Poznań
110 m pł.	15,7	Orywał Zbigniew	1955	Bielawa
200 m pł.	25,4	„	1955	Łódź
400 m pł.	53,7	„	1957	Oslo
3000 m z prz.	9.33,4	Płotkowiak Henryk	1955	Chełmno
w dal	7.17	Sporny Rajmund	1955	Gdańsk
wzwyż	1,85,5	Chęciński Jerzy	1957	Poznań
tyczka	3.70	„	1957	„
trójskok	14.51	Przychodny Janusz	1957	„
kula	16.05	Heliasz Zygmunt	1932	„
dysk	48.73	Begier Zenon	1957	„
oszczep	70.53	Turczyk	1936	„
młot	53.07	Dutkiewicz Józef	1957	„
5-bój „a”	2677	Orywał Zbigniew	1955	„
5-bój „b”	3216	Ohnsorge Marian	1951	Łódź
10-bój	5086	Orywał Zbigniew	1955	Poznań
4×100 m	43,0	Sporny, Żurkowski, Przychodny, Jarzembowski	1957	„
4×200 m	1.32,5	Kulpiński, Marciniec, Jezierski, Stawiński	1933	„
4×400 m	3.20,0	Praiss, Bartecki, Jakubowski, Orywał Zb.	1956	Zabrze
szt. szwedzka	2.01,4	Orywał Zb., Praiss, Jarzembowski, Olejnik	1957	Poznań
szt. olimpijska	3.25,0	Lesicki, Biniakowski, Stawiński, Jezierski	1933	„
3×1000 m	7.55,2	Orywał, Bartecki, Kiełczewski		
4×1500 m	17.26,2	Płotkowiak, Borowiak, Gzylkowiak, Mierzejewski	1954	Wolsztyn

Klubowe rekordy kobiece w lekkiej atletyce na 31. 12. 1957 r.

Konkur.	Wynik	Nazwisko i imię	Rok	Miejscowość
60 m	7,9	Szymańska	1928	Poznań
100 m	12,3	Gawełówna Barbara	1955	Katowice
200 m	26,2	„	1955	Łódź
400 m	1.03,6	Kittel Barbara	1955	Poznań
500 m	1.25,3	„	1955	„
800 m	2.39,6	Niewodowska	1930	Bydgoszcz
1000 m	3.43,8	Lutomska	1927	Poznań
80 m pł.	11,3	Gawełówna Barbara	1956	Warszawa
4×100 m	52,6	Wytyk, Ligmanowska, Kieliszewska, Gawełówna	1957	Poznań
4×200 m	1.59,9	—	1930	Król. Huta
3×800 m	9.04,2	—	1930	Poznań
w dal	5.81	Gawełówna Barbara	1957	Berlin
wzwyż	1.53	„	1954	Warszawa
kula	12.02	Jasieńska Wanda	1933	Poznań
dysk	37,46	Szuster Helena	1955	„
oszczep	34,28	Elegańczyk Henryka	1957	„
3-bój	1974	Gawełówna Barbara	1956	„
5-bój	4204	„	1956	Zabrze

Sezon zamknęliśmy startem w mistrzowskich biegach jesiennych okręgu w dniu 10 listopada, w których Stanisławski wygrał dystans 900 m młodzików, Brzóska 2,5 km seniorów, Galicki 5 km oraz Mierzejewski 10 km. W biegu juniorek na 800 m Kulawska była drugą, a w biegu 2 km juniorów — Goc trzeci.

Sekcja łucznicza

Powrót po rocznej przerwie na tor łuczniczy mistrza sportu, Maksymiliana Walewskiego, wzmocnił w sam czas nasz reprezentacyjny zespół, wyszczerbiony ubytkiem kilku czołowych zawodników odsługujących swą powinność wojskową. Przerwa ta jednak, oraz brak warunków do zaprawy w okresie zimowym, nie pozwoliły mu jeszcze w minionym sezonie odzyskać dawnej formy. Mimo zaległości treningowych nawiązał on jednak, choć ze zmiennym powodzeniem, rywalizację z zawodnikiem nr 1 klubu, Adamem Wojtkowiakiem.

Pierwszy ich wspólny start miał miejsce w dniu 26 maja podczas kontrolnych zawodów kadry okręgowej. W konkurencji „A" zwyciężył Napierała (Lech) — 339 pkt. przed Walewskim — 303 i A. Wojtkowiakiem — 276 pkt. ((Fellenberg zajął 6 miejsce słabym rezultatem 190 pkt.). Wojtkowiak wygrał jednak z znaczną przewagą konkurencję „B", w której Walewski znalazł się dopiero na 5 pozycji i w rezultacie w łącznej punktacji zajął 2 miejsce za reprezentantem „Lecha" z 765 pkt., gdy Walewski uplasował się na 4-tym z 733 pkt. a Fellenberg pozostał na 6-tej z 541 pkt.

W dwóch następnych dniach, w wewnętrznych zawodach, objętych ogólnopolskimi korespondencyjnymi, triumfował ponownie w „AB" Adam — 879 przed Maksymilianem — 737, Fellenbergiem — 703 i Florianem Wojtkowiakiem — 689 pkt. W grupie II tej imprezy w konkurencji „2B" zwyciężył Grobelny — 800 pkt. przed Kostrzewskim — 672 i Lingio — 328; w grupie juniorek — Jankowska przed Żuchlińską, Kolasińską i Bilską; u juniorów — Kopystyński przed Dyczkiem, Tomaszewskim, Barczakiem, Saleckim, Melnykiem i Śliwińskim oraz w grupie niesklasyfikowanych — Grabowska przed Sikorskim.

W ramach tych zawodów zespół: Wojtkowiak A., Walewski i Fellenberg pobił dwa rekordy województwa w konkurencji „A" — 965 i w „AB" — 2319 pkt., a zespół Wojtkowiak A., Walewski i Wojtkowiak Fl. w konkurencji „B" — 1383 pkt.

Swój sukces z 1956 r. powtórzył A. Wojtkowiak w ubiegłorocznych mistrzostwach województwa, zdobywając tytuł w „2AB" — 1629 pkt. i bijąc rekordy okręgu na 30 m — 599 pkt. i w „2B" — 1001 pkt. Walewski był 4-ty — 1463 pkt., Fl. Wojtkowiak 8-my — 1279 pkt., Fellenberg 9-ty — 1259 i Grobelny 12-ty — 1195 pkt. W klasyfikacji zespołowej — 4345 pkt. pobiliśmy rekord województwa i wyprzedziliśmy „Lecha" — 4280 pkt. W konkurencji kobiet Pelagia Wojtkowiakowa zajęła 5-te miejsce — 810 pkt.

Potrójne, jedyne zwycięstwo nad swym rywalem klubowym odniósł Walewski w ramach ogólnopolskich zawodów o puchar Ziemi Lubuskiej, rozegranych 23—24 czerwca w Gorzowie Wlkp. W imprezie tej startowało 55 zawodników z 21 klubów. Oto wyniki naszych reprezentantów: „A" — Walewski 8-my 338 pkt., Wojtkowiak 12-ty 326 pkt.; „B" — Walewski 6-ty 469 pkt., Wojtkowiak 17-ty 435 pkt.; „AB" — Walewski 8-my 807 pkt., Wojtkowiak 12-ty 761 pkt.

Zorganizowane przez nas w dniach 16—17 lipca zawody o puchar Klubu przyniosły nam zwycięstwo zespołowe i nowy rekord okręgowy — 2679 pkt. Indywidualnie: 2. Wojtkowiak A. — 967 pkt., 3 Walewski — 951 pkt., 8. Wojtkowiak Fl. — 61 pkt., 9 Fellenberg — 702 pkt.

Nasz udział w propagandowych zawodach o puchar PKWN, rozegranych 22 lipca w konk. „B" dał następujące wyniki: 1. Wojtkowiak A., 4. Grobelny, 6. Walewski, 7. Wojtkowiak Fl., 11. Fellenberg.

Słabo wypadł nasz start w mistrzostwach Polski seniorów, rozegranych w okresie 18—25 sierpnia w Katowicach, w których uczestniczyło 61 zawodników i 14 drużyn reprezentujących 21 klubów. Wojtkowiak A. był 23-ci 1422 pkt., Walewski 25-ty 1380 pkt., Grobelny 45-ty 1213 i Fellenberg 46-ty 1206 pkt., co dało nam zespołowo dalekie, 10-te miejsce.

Kolejne zawody o puchar naszego Klubu, rozegrane 5 i 6 października w konk. „2B", zakończyły się zwycięstwem Nehringa (Lech) przed Walewskim i Wojtkowiakiem A. Wojtkowiak Fl. był 6-ty a Fellenberg 8-my.

W tydzień później rozegraliśmy towarzyskie spotkanie z LZS „Korona" Bukowiec wygrywając je 4607:4441. Indywidualnie wśród seniorów zwyciężył Wojtkowiak A. przed Walewskim i Wojtkowiakiem Fl.; wśród seniorek — Wojtkowiakowa P. była 2-ga, a w konkurencji juniorów: 2. Kopy-

Łucznicze rekordy Klubowe seniorów na r. 1957

Konkur.	Nazwisko i imię	Pkt.	Uwagi
2A—90	Wojtkowiak Adam	286	
2A—70	„ „	422	
2A—50	„ „	422	
2A—30	„ „	599	rek. woj.
A	„ „	376	
B	„ „	524	rek. woj.
2A	„ „	687	
2B	„ „	1001	
AB	„ „	879	
2AB	„ „	1669	
	Zespołowo		
A	Wojtkowiak A., Walewski, Fellenberg	965	
B	Wojtkowiak A., Walewski, Wojtkowiak Fl.	1383	
2A	Wojtkowiak A., Walewski, Fellenberg	1722	
2B	Wojtkowiak A., Walewski, Wojtkowiak Fl.	2679	rek. woj.
AB	Wojtkowiak A., Walewski, Fellenberg	2319	
2AB	Wojtkowiak A., Walewski, Fellenberg	4351	
	Seniorki		
2A—70	Wojtkowiak Pelagia	202	
2A—60	„ „	270	
2A—50	„ „	172	
2A—30	Nawrot Elżbieta	328	
A	Wojtkowiak Pelagia	246	
B	„ „	351	
2A	„ „	472	
2B	„ „	479	
AB	„ „	586	
2AB	„ „	951	
A	Wojtkowiak, Klijewska, Wyrzykiewicz	658	
B	Wojtkowiak, Klijewska, Wyrzykiewicz	940	
2A	Wojtkowiak, Klijewska, Nawrot	963	rek. woj.
2B	Wojtkowiak, Klijewska, Nawrot	1268	rek. woj.
AB	Wojtkowiak, Klijewska, Wyrzykiewicz	1608	
2AB	Wojtkowiak, Klijewska, Nawrot	2231	rek. woj.

styński, 3. Melnyk i 5 Tomaszewski, przy czym „trójka" ta pobiła rekord Klubu w „2J" — 2144 pkt.

W tym samym terminie rozegrany został w stolicy międzymiastowy mecz Warszawa — Poznań, w którym startowała Jankowska Halina (2-ga wśród juniorek). W rewanżowym meczu w Poznaniu w dniu 27 października, barw naszego miasta broniło 4 naszych zawodników, przy czym świetną formę wykazał w nim Wojtkowiak A., który w konkurencji „A" pokonał m. in. mistrza i wicemistrza Polski. W łącznej klasyfikacji był jednak dopiero 4-ty. Analogiczną lokatę uzyskał w konkurencji juniorów Kopystyński, podczas gdy wśród juniorek 2-gą była Jankowska a 3-cią Żuchlińska. Był to ostatni nasz start w r. 1957.

Kilka pięknych sukcesów uzyskała w roku sprawozdawczym nasza młodzież. Wygraliśmy mistrzostwo województwa w kategorii młodzików, uzyskując 769 pkt. przed Budowlanymi — 699 pkt., przy czym wzięło w nich udział 30 zawodników z 8 klubów. Indywidualne tytuły mistrzowskie zdobyli: Tomaszewski w konk. ŁI oraz ŁI i ŁII a dalej — Melnyk w ŁII.

Mistrzostwa wojewódzkie juniorów przyniosły nam wyniki: juniorki „2J" — 1. Jankowska 569 rek. woj., 3. Bilska, 5. Żuchlińska; zespołowo — 1. Warta 1244 rek. woj.; juniorzy „2J" — 3. Dyczek 795 pkt. (klasa I), 5. Kopystyński, 8. Tomaszewski, 15. Salecki M., 25. Śliwiński; zespołowo — 1. Lech, 2. Warta. W ramach tych zawodów Jankowska i Dyczek ustanowili po 4 rekordy Klubu.

Trójka naszych juniorek: Żuchlińska (11-ta), Bilska (12) i Dyczkówna (18), zdobyła zespołowe wicemistrzostwo Polski w Rzeszowie w dniach 26—28 lipca.

Międzyklubowy trójmecz juniorów i juniorek wygrał Lech — 2376 przed Budowlanymi — 1983 i Wartą — 1595 pkt., a indywidualne zawody juniorów o plakietkę naszego Klubu wygrał Skotarek z „Korony" Bukowiec.

Z pięcioosobowego kierownictwa sekcji, wybranego na jej Walnym Zebraniu w dniu 27 stycznia, pracowało w ciągu roku jedynie trzech kol., przede wszystkim kierownik, Florian Wojtkowiak i Lingio.

Z sześcioosobowego kierownictwa sekcji, wybranego na jej Walnym Zebraniu w dniu 27 stycznia, nie wykazali się w roku sprawozdawczym żadną aktywnością kol.: Klijewska Krystyna, Jasiniak Andrzej i Pytlak Feliks. Ofiarną pracą wyróżnił się natomiast, podobnie jak w latach poprzednich, kierownik Florian Wojtkowiak oraz Ryszard Lingio.

Wiele zastrzeżeń budziła w roku ubiegłym działalność Sekcji Łuczniczej przy WKKF. Jej współpraca oraz stosunek do naszej sekcji były dość często nacechowane nieprzychylnością i tendencyjną stronniczością.

Old-boy'e w r. 1957

Zaangażowanie się kilkunastu naszych old-boy'ów jako trenerów i instruktorów piłkarskich, zarówno w klubach poznańskich jak i prowincjonalnych, wypełniło im — rzecz oczywista — wolny czas poza pracą zawodową w stopniu, który mocno ograniczył ich udział w życiu sekcji, co miało

zasadniczy wpływ na zmniejszenie jej działalności w rozmiarach z dwóch lat poprzednich.

Mimo to gościliśmy w ubiegłym roku w Wągrowcu, Murowanej Goślinie, Fabianowie, Chodzieży i w Gostyniu. Rozegraliśmy w Poznaniu tradycyjne spotkanie z old-boy'ami „Lecha"; wygraliśmy czwórmecz błyskawiczny old-boy'ów, zorganizowany przez miejscowych Budowlanych, a ukoronowaniem sezonu było spotkanie dwóch klubowych zespołów: mistrza Polski z r. 1947 z obecną I drużyną piłkarską. Zostało ono rozegrane w dniu 28 września na stadionie klubowym w obecności ok. 5 tys. sympatyków i przyniosło zwycięstwo młodszym kolegom 3:1. Znamienną cechą tego meczu był fakt nie odgwizdania w nim przez sędziego ani jednego faulu. Imprezę tę, którą zamknęliśmy nasze ubiegłoroczne występy boiskowe, zakończył wspólny wieczorek towarzyski obu drużyn.

Po zejściu z boisk, przenieśliśmy się — zgodnie z podjętym w ubiegłych latach zobowiązaniem — na kręgielnię klubową, gdzie w każdy poniedziałek kontynuowaliśmy naszą sportowo-towarzyską działalność, uzyskując i w tej dyscyplinie zupełnie dobre rezultaty. Na zakończenie roku przeprowadziliśmy kulanie świąteczne połączone z rozdaniem nagród. Zwycięzcą jego został kol. Jan Kaczmarek.

Prawda, że z każdym rokiem przybywa nam, niestety... lat, że dawne nasze sukcesy na boiskach stają się coraz odleglejszym, choć wciąż chyba najmilszym wspomnieniem, nie przeraża nas. Będziemy kontynuowali naszą działalność, której naczelnym zadaniem niech będzie wciąż dobre imię naszego Klubu.

A zatem — do zobaczenia w sezonie piłkarskim 1958 r.

(—) **Tuszewski Leon**
Opiekun Sekcji old-boy'ów

Sekcja pływacka

Od wielu lat pływacy nasi nie mieli tak poważnego aktywu działaczy jak w roku ubiegłym. Podczas gdy w poprzednich, poza kierownikiem Adamskim Bronisławem i trenerem Klemińskim Florianem, kierownictwo tej sekcji uzupełniali w większości czynni, młodzi zawodnicy, w r. 1957 pozostało ich w nim zaledwie dwóch starszych: Czaplicki Ryszard i Mizerski Zenon.

Oto pełny skład kierownictwa, wybranego na Walnym Zebraniu Sekcji w dniu 26 stycznia: kierownik — Nowakowski Włodzimierz, zastępcy — Adamski Bronisław, red. Nowak Ernest, Czyż Stanisław, sekretarz — inż. Chmielewski Henryk, zastępca — Nowicki Leon, skarbnik — Winiecki Leon, gospodarz — Zbierski Czesław, zastępca — Czaplicki Ryszard, kronikarz — red. Antoniewicz Zdzisław, ref. kobiet — Wieczorkiewicz Irena, radni — dr Dąbrowski Bogdan, Plenzler Antoni i Mizerski Zenon.

Oceniając jego działalność w roku sprawozdawczym należałoby ją podzielić na dwa etapy, odpowiadające mniej więcej dwom połowom roku. Pierwszy cechował początkowo duży, lecz z biegiem czasu stopniowo malejący

zapał niemal całego kolektywu, drugi — dorywcza praca jednostek. Wyróżnili się w niej, obok kol. Chmielewskiego w pierwszym etapie, kol.: Czyż, Plenzler i Nowak, choć gros inicjatywy wychodziło od trenera Klemińskiego.

Praca w tej dyscyplinie sportu, z uwagi choćby na zależność od obiektu, nie należy do łatwych.

Plonem pracy szkoleniowej w sekcji w r. 1957 było m. in. pobicie 11 rekordów Polski, 21 województwa i 33 Klubu. Członkowie sekcji uczestniczyli w tym okresie w 36 imprezach, rozgrywając cztery towarzyskie spotkania międzyklubowe z drużynami innych województw oraz 13 meczy w piłce wodnej.

Cedro i Klemińska
nasze czołowe pływaczki

Dużym sukcesem propagandowym było zaproszenie czterech naszych zawodniczek wraz z trenerem Klemińskim przez S. C. „Aufbau" na wielkie zawody międzynarodowe w Magdeburgu w dniach 30. 11. i 1. 12. 1957 r. Występ naszej ekipy, zasilonej dwoma zawodniczkami „Olimpi": Szulcówną i Drożdżyńską Barbarą, wypadł nadspodziewanie dodatnio i niewątpliwie przysporzy sekcji nowe kontakty zagraniczne w roku następnym.

Ala Klemińska wygrała wyścig na 100 m mot. w 1.18,2 min., czym wyrównała swój własny rekord Polski z 1956 r. Szulcówna zwyciężyła na 100 m dow. w 1.07,9 min., będąc poza tym piątą na 400 m dow. w 5.39,9 min. Startująca w tych samych konkurencjach Bożena Cedro zajęła 5-te miejsce na 100 dow., będąc na mecie równocześnie z rekordzistką świata na dystansie 1500 m dow., Holenderką Jans Koster w 1.09,5 min., a na 400 dow. była 6-tą w 5.48,5 min., bijąc tym rekord Klubu i województwa w kategorii juniorek. Drożdżyńska zajęła 8-me miejsce na 100 m grzb. w 1.24,2 min. Wszystkie cztery nasze reprezentantki wygrały sztafetę 4×100 m dow. w 4.45,5 min. i zajęły trzecie miejsce na 4×100 m zm. w 5.25,6 min.

W dwa tygodnie potem Klemińska startowała w Budapeszcie na zawodach międzynarodowych z okazji 50-lecia Węgierskiego Związku Pływackiego, wygrywając i tu 100 m mot. Poza tym była drugą na 200 m klas., uzyskując wynikiem 3.03,7 najlepszy w 1957 r. rezultat krajowy, będący jednocześnie nowym rekordem Wielkopolski.

Klemińska, Cedro i Morawski reprezentowali w roku sprawozdawczym barwy narodowe w międzypaństwowym meczu NRD w Łodzi (21—22. 9.) oraz uczestniczyli w międzynarodowych zawodach z okazji 35-lecia PZP. w Warszawie (15—16. 6.), podczas których Cedro ustanowiła nowy rekord Polski na 100 m dow. juniorek — 1.09,5 min. Rekord ten poprawiła o dalsze 0,3 sek. w dniu 26 października w ramach zawodów z okazji 30-lecia POZP w Poznaniu.

Prognozą pomyślnych startów w roku sprawozdawczym były pierwsze, zorganizowane w nim przez sekcję zawody w dniu 10 lutego, na których podjęto szereg udanych ataków na rekordy krajowe, okręgu i Klubu.

W dniu 17 lutego gościliśmy u siebie reprezentację Gorzowa, którą pokonaliśmy 359:261 pkt. W tydzień później rozegralimy towarzyskie spotkanie z „Chrobrym" w Szczecinie, odnosząc zwycięstwo 77:70. W dniu 28 kwietnia przegraliśmy w Poznaniu z wrocławskim „Pafawagiem" 91:98 pkt. Ostatnim spotkaniem o charakterze międzyklubowym był mecz drużyn młodzieżowych z Dzierżoniowskim Klubem Pływackim w Dzierżoniowie w dniu 1 grudnia, który wygraliśmy 82:76.

Ogólnopolskie zawody korespondencyjne dla młodzieży powyżej 45 rocznika, rozegrane w dniu 17 marca, przyniosły na terenie naszego województwa zwycięstwo Olimpii — 234 pkt. przed Wartą — 105, Legią — 86 i Unią — 28 pkt. Zwycięstwem Olimpii zakończyły się również mistrzostwa okręgowe dzieci i młodzików, rozegrane 13 i 14 kwietnia. Zdobyła ona w sumie 738,5 pkt., wyprzedzając: Wartę — 603, Legię — 233, AZS — 146,5 pkt., Lecha — 78, Admirę — 38, Stal Ostrów — 19, Budowlanych — 15, oraz Zryw — 6 pkt.

Połowicznym sukcesem zakończyły się dla nas mistrzostwa województwa seniorów i juniorów, odbyte 18—19 maja w Poznaniu. Zwyciężyliśmy w kategorii pierwszej — 200 pkt. przed: AZS — 178, Lechem — 173, Olimpią — 166, Legią — 67, Zrywem — 42 i Budowlanymi — 16 pkt., lecz ustąpiliśmy Olimpii zwycięstwa w drugiej — 391 przy naszych 307 pkt . Dalsze miejsca zajęły tu: 3. Lech — 205 pkt., 4. Zryw — 134 pkt., 5. Legia — 53 i AZS — 33 pkt.

Tytuły mistrzów okręgu zdobyła dla nas wśród seniorów jedynie sztafeta 4×200 m dow. (Bratek, Ipczyński, J. Marciniak, Furmańczak) — 10.38,4 min.; wśród juniorów: Bocian na 100 m klas. — 1.23,1 min. i Matuszak na 200 m klas. — 3.01,3 min., a wśród juniorek: Cedro 100 i 400 m dow., Klemińska 100 m grzb. i 200 m klas., Staszewska Łucja 100 m mot., Staszewska, Cerba, Cedro i Klemińska w sztafetach 4×100 m zm. oraz Cerba w skokach z trampoliny.

Pechowo wypadł nasz start w mistrzostwach Polski seniorów w Warszawie w dniach 12—14 lipca. Morawski — jeden z kandydatów do czołowej

lokaty w skokach, nie mógł stanąć na starcie z powodu odniesionej przed zawodami kontuzji. Cedro uczestniczyła tylko w eliminacjach na 100 m dow., natomiast Klemińska wzięła udział tylko w pierwszym dniu zawodów (ale aż w trzech konkurencjach, wygrywając 100 m mot. i zajmując drugie miejsce na 200 m kl.). Na skutek choroby obie zmuszone były zrezygnować z dalszego startu, za co kierownictwo ekipy poznańskiej zdyskwalifikowało je!... Karę anulowano dopiero w wyniku interwencji naszego Klubu w PZP. Mimo tych przykrych niespodzianek, Klub nasz, dzięki rezultatom Alicji zajął w ogólnej punktacji mistrzostw 9-te miejsce.

Dużym sukcesem zakończył się natomiast start naszego narybku w mistrzostwach Polski dzieci i młodzików, rozegranych w dniach 26—28 lipca w Gdyni. Zajęliśmy w nich wicemistrzostwo drużynowe na 48 reprezentowanych Klubów. Najlepsze miejsca zajęli w nich w kategorii młodzików :200 m grzb. — 2. Wieczorkiewicz 2.51,3 min., 4×100 m zm. — 1. Wieczorkiewicz, Kujawa, Toporski, Skubel — 5.33,4 min.; w kategorii dzieci i dziewcząt — Wieruszówna Bogna 2-ga na 100 m mot. w 1.50,7 min., a u chłopców: Scholz, zwycięzca na 200 m kl. w 3.33,5 min. oraz drugi na 100 m kl. w 1.37,6 i na 100 m mot. w 1.40,4 min. Poza tym startowali tu: Nowicka J., Sarnowska B., Kaźmierczakówna, Chojnacka, Mikulska, Mazurek B.,Czyż Urszula oraz Sroka A., Przybył, Klemiński Eug. i Pawłowski.

Na równoległych mistrzostwach juniorów w Bielsku barwy nasze reprezentowała jedynie Staszewska Łucja.

Barwy Poznania w spotkaniach międzymiastowych reprezentowali przeciwko Wrocławowi: Klemińska, Cedro, Staszewska, Nowicka, Ipczyński i Marciniak J.; przeciw Opolu: Drożdżyńska B., Drożdżyńska St., Staszewska, Chojnacka, Mazurek B. oraz Marciniak J., Toporski i Kujawa. W meczu piłki wodnej z Łodzią uczestniczył Furmańczak.

Trudne warunki treningowe naszej drużyny piłki wodnej uniemożliwiły jej odegranie poważniejszej roli w rozgrywkach mistrzowskich II ligi.

Mecze piłki wodnej 1957 r.

Lp.	Data	Miejscowość	Przeciwnik	Wynik	Uwagi
1	9. 2.	Poznań	Olimpia	7—3	towarzyskie
2	17. 2.	„	repr. Gorzowa	7—4	„
3	24. 2.	Szczecin	Chrobry	4—9	„
4	7. 4.	Poznań	Chrobry	6—3	„
5	1. 7.	Warszawa	Ślęza Wrocław	5—7	m. II ligi
6	2. 7.	„	Baildon Katowice	2—8	„
7	2. 7.	„	AZS Wrocław	3—2	„
8	3. 7.	„	Sparta Warszawa	3—2	„
9	19. 4.	Krotoszyn	Baildon Katowice	2—10	„
10	20. 7.	„	AZS Wrocław	3—2	„
11	20 7.	„	Ślęza Wrocław	4—6	„
12	21. 7.	„	Sparta Warszawa	4—4	„
13	22. 7.	Kępno	repr. Kępna	6—1	towarzyskie

Pływackie rekordy męskie Klubu na 31. 12. 1957 r.

Konkur.	Wynik	Nazwisko i imię	Rok
50 m d.	29,3	Goetz Aleksander	1952
100 m d.	1.0[illegible],9	Kozłowski Zdzisław	1954
200 m d.	2.43,0	„	1954
400 m d.	5.07,3	„	1954
1500 m d.	21.24,5	„	1954
3000 m d.	51.50,9	Sawiński Roman	1953
5000 m d.	1.28.24,8	„	1953
50 m kl.	34,8	Ipczyński Zenon	1957
100 m kl.	1.18,0	„	1957
200 m kl.	2.49,8	„	1957
400 m kl.	5.56,8	Goetz Aleksander	1952
50 m mot.	33,0	Ratajczak Czesław	1955
100 m mot.	1.15,3	Goetz Aleksander	1952
200 m mot.	2.52,4	„	1951
400 m mot.	7.25,2	„	1952
50 m grzb.	36,9	Walczak Jan	1954
100 m grzb.	1.14,5	Schmidt Marian	1956
200 m grzb.	2.51,1	„	1956
400 m grzb.	6.08,2	Boruszak Jan	1951
300 m zm.	4.18,0	Goetz Aleksander	1951
400 m zm.	6.04,7	Matuszak Jan	1952
5× 50 m d.	2.32,2	Cichoński A., Krzymieniewski, Malak, Matuszak, Sawiński	1956
4×100 m d.	4.30,4	Marciniak J., Sawiński, Ipczyński, Ratajczak	1957
4×200 m d.	10.31,6	Ratajczak, Marciniak H., Mańczak, Sawiński	1955
10×100 m d.	11.32,1	Marciniak J., Sawiński, Ipczyński, Ratajczak, Schmidt, Cichoński A., Matuszak, Malak, Mańczak, Furmańczak	1957
4×100 m kl.	5.54,5	Matuszak, Krzymieniewski, Toporski, Bocian	1957
10×100 m kl.	14.44,0	Matuszak, Krzymieniewski, Toporski, Bocian, Ratajczak, Schmidt, Smierzchała, Wdowicki, Ipczyński, Sawiński	1957
4×100 m mot.	6.01,4	Sawiński, Chociej T., Ratajczak, Kamiński	1953
4×200 m mot.	13.13,3	Chociej T., Kozłowski Zdz., Sawiński, Ratajczak	1954
10×100 m mot.	14.54.8	Mizerski, Toporski, Trojanowski, Schmidt, Bocian, Krzymieniewski, Matuszak, Malak, Sawiński, Ratajczak	1956

6*

Konkur.	Wynik	Nazwisko i imię	Rok
4×100 m grzb.	5.25,5	Walczak J., Cichoński A., Sawiński, Schmidt	1957
10×100 m grzb.	14.00,8	Walczak J., Cichoński A., Sawiński, Schmidt, Marciniak H., Furmańczak, Ipczyński, Mańczak, Ratajczak, Matuszak	1957
4×100 m zm.	4.59,3	Schmidt, Ipczyński, Bocian, Furmańczak	1957

Pływackie rekordy kobiece Klubu na 31. 13. 1957 r.

Konkur.	Wynik	Nazwisko i imię	Rok
50 m d.	31,6	Cedro Bożena	1956
100 m d.	1.09,2	"	1957
200 m d.	2.47,8	Klemińska Alicja	1956
400 m d.	5.48,5	Cedro Bożena	1957
50 m kl.	42,5	Klemińska Alicja	1954
100 m kl.	1.28,7	"	1954
200 m kl.	3.03,7	"	1957
400 m kl.	6.39,8	"	1954
50 m mot.	36,3	"	1954
100 m mot.	1.18,2	"	1956
200 m mot.	2,58,5	"	1956
400 m mot.	7 31,5	"	1952
50 m grzb.	41,2	"	1954
100 m grzb.	1.23,1	"	1955
200 m grzb.	3.05,2	"	1953
400 m grzb.	6.41,7	"	1953
300 m zm.	4.55,1	"	1953
400 m zm.	6.14,3	"	1956
1000 m d.	15.58,5	"	1955
5× 50 m grzb.	4.00,7	Buczek, Cerba, Cedro, Górna, Klemińska	1952
4×100 m d.	5.30,1	Staszewska Ł.. Mikulska, Klemińska, Cedro	1956
4×100 m zm.	5.55,8	Sumińska A., Nowicka J., Klemińska, Cedro	1957
4×100 m kl.	6,28,3	Kaźmierczak J., Bełzyńska M., Cedro, Klemińska	1955
4×100 m mot.	6.05,3	Cedro, Chojnacka B., Staszewska Ł., Klemińska	1957
4×200 m mot.	14.35,2	Lemańska, Cerba, Cedro, Klemińska	1954

Konkur.	Wynik	Nazwisko i imię	Rok
10×100 m kl.	17.10.8	Kaźmierczak J., Sarnowska B., Lemańska, Cerba, Sumińska A., Bełżyńska M., Chojnacka B., Nowicka J., Cedro, Klemińska	1956
10×100 m mot.	16.54,2	Cedro, Chojnacka B., Staszewska Ł., Klemińska, Nowicka J., Mikulska, Sarnowska B., Sumińska A., Cerba, Kaźmierczak J.	1957
10×100 m grzb.	18.06,7	Nowicka J., Cerba, Chojnacka, Klemińska, Sumińska A., Kaźmierczak J., Sarnowska B., Staszewska Ł., Mikulska, Wierusz	1957

W zespole naszym występowali: Ipczyński i Schmidt — po 12 razy, Sawiński — 10, Furmańczak i Cichoński — po 9, Mańczak — 7, Malak i Bratek — po 5, Mizerski — 4, Czaplicki R. — 3 oraz Matuszak — 1 raz.

Poza tym jedno spotkanie towarzyskie rozegrała nasza drużyna młodzików, która w składzie: Plebański, Wieczorkiewicz, Toporski, Sroka, Skubel i Kujawa przegrała z DKP w Dzierżoniowie 2:4.

Sekcja szermiercza

Szermiercze wyczyny Wołodyjowskiego znalazły w Polsce godnych następców. Sława Zabłockiego, Pawłowskiego, Wojciechowskiego, otworzyła tej dyscyplinie sportu polskiego okno na szeroki świat.

Gdy przed 11-tu laty fechmistrz Pieczyński z Zygmanem organizowali tę sekcję w naszym Klubie, niewątpliwie niejednemu z ówczesnych adeptów tej sztuki śniła się również sława zwycięskich pojedynków na planszach kraju i zagranicy. A jednak, mimo że nie brak wśród naszej młodzieży bezspornych talentów mimo mrówczej i sumiennej pracy zarówno trenera oraz zawodnikowi, jak dotychczas nic z tego nie wyszło, to jednak od czasu do czasu Fojudzki, Grzonka czy Kunze zabłysną w tej lub innej walce. Tak było np. w bieżącym roku podczas meczu reprezentacji Poznania i Krakowa, gdy Grzonka pokonał w szabli eksmistrza świata i szóstego finalistę Igrzysk Olimpijskich w Melbourne, Jurka Zabłockiego; tak było również, gdy w meczu o wejście do finału drużynowych mistrzostw Polski w szabli, Fojudzki wypunktował olimpijczyka Marka Kuszewskiego. Sedno sprawy zdaje się leżeć w jednym — w braku rutyny, którą można zdobywać w częstych startach z silniejszymi przeciwnikami. Nasi chłopcy mieli dotychczas, niestety,

bardzo mało ku temu okazji. Z reguły latami całymi walczyli na własnym „podwórku" wciąż z tymi samymi, lokalnymi rywalami.

Sytuacja zmieniła się po raz pierwszy w roku 1957, w którym aż w dwóch broniach wywalczyli sobie start w gronie ośmiu najlepszych zespołów Polski we florecie i w szabli. Fakt, że zajęli wśród nich szóste czy siódme miejsce, nie powinien stanowić miernika celowości ich startu w tych imprezach. Był to przecież dopiero ich pierwszy krok w kierunku nawiązania szerszego kontaktu. Celowość tego będziemy mogli ocenić dopiero w przyszłości. Może w tym, a może w następnym roku, o ile oczywiście umożliwimy im kontynuowanie pracy po tej linii. Zasługują na to swą postawą sportową i moralną, umiłowaneim swego sportu.

Oczywiście, jak wszędzie i tu znajdujemy wyjątki. Jednym z nich okazała się pewna wychowanka trenera Pieczyńskiego, której z niewiadomych przyczyn uderzyła do głowy „woda sodowa". Rolę „primadonny", której niepotrzebny był trening, ale przysługiwało prawo do... wyjazdowych startów, zlikwidowało jednak odmienne zdanie młodego kierownika sekcji, kol. Zbigniewa Klimeckiego.

W ogóle „udał" się wyjątkowo ten kierownik i nie ma przesady w stwierdzeniu, że wśród kilkunastu poprzedników w 11-letnich dziejach żaden mu nie dorównał. Odzwierciedla to zresztą niezwykle żywotna działalność sekcji w okresie ostatnich dwu lat od których ją prowadzi. Nie jest poza tym sam. Pomagają mu chętnie dalsi członkowie kierownictwa, a przede wszystkim Jerzy Szmyt i Krystyna Tomkowiakówna oraz trener Pieczyński.

W roku ubiegłym członkowie naszej sekcji występowali w 41 różnych imprezach szermierczych, z których na pierwszy plan należy wysunąć wspomniane już rozgrywki drużynowe we florecie i szabli.

Droga naszych chłopców do 6-go miejsca w kraju w walce na florety prowadziła od eliminacji rozgrywek lokalnych. Zwycięstwami 9:2 nad Zrywem i 9:5 nad AZS zakwalifikowali się do decydującej eliminacji międzyokręgowej. Tu przeciwnikiem ich był wrocławski Kolejarz. Wygraną 9:7 we Wrocławiu, do której przyczynili się: Kunze — 4 zw., Wortmann i Czosnowski K. — po 2 oraz Szmyt — 1 zw., zakwalifikowali się do turnieju finałowego, rozegranego w dniach 24—27 października w Krakowie. Przegrali trzy pierwsze spotkania wysoko, z mistrzem Polski, Legią 4:12, z katowickim Górnikiem 6:10 i z AZS AWF Warszawa 2:14. W czwartym odnieśli jedyne zwyciestwo nad szczecińskim Włókniarzem, by z kolei ulec Baildonowi z Katowic 4:12. Po remisie 8:8 z pabianickimi Zjednoczonymi mieli okazję zdobyć punkty z ostatnim przeciwnikiem, Krakowskim Klubem Szermierczym. Brak rutyny rozstrzygnął sprawę na korzyść szermierzy krakowskich (7:9). W walkach tych wyróżnił się znowu Kunze, który na 28 stoczonych pojedynków rozstrzygnął na swoją korzyść 19. Pozostałe punkty wywalczyli: Czosnowski K. — 12, Wortmann — 5, Szmyt — 3 i Gruszecki — 1.

W eliminacjach do mistrzostw szablowych drużyna nasza napotkała tych samych przeciwników co we florecie. Pokonała w jednakowym stosunku 11:5 Zryw i AZS, a następnie 9:7 Kolejarza Wrocław. Turniej finałowy

odbył się w dniach 15—17 listopada w Warszawie. Start w nim wypadł rewelacyjnie. Chłopcy pokonali niespodziewanie AZS AWF 9:7. Przejęci sukcesem przystąpili silnie podnieceni do meczu z Włókniarzem Szczecin i w efekcie ulegli mu 7:9. Doznali następnie porażek z Baildonem 6:10, z Gwardią Łódź 7:9, z mistrzowską Legią 1:15 oraz oraz z Krakowskim K. Sz. 6:10, by zakończyć występ zwycięstwem nad GKS Gliwice 10:6. W tym turnieju najlepiej zaprezentował się Fojudzki, który odniósł w 24 walkach 13 zwycięstw. Z pozostałych: Walewski zdobył 12, Czosnowski K. — 8, Grzonka — 6, Kunze — 4 i Czosnowski R. — 3 zwycięstwa.

W kwietniu i w maju rozegraliśmy towarzyskie spotkania w Poznaniu i w Bydgoszczy ze Związkowcem, uzyskując w pierwszym zwycięstwo 6:2 oraz remisując w drugim 4:4.

Start w indywidualnych mistrzostwach województwa przyniósł nam następujące osiągnięcia: w szpadzie klasy III Walewski zdobył tytuł wicemistrza; we florecie kobiet klasy II mistrzostwo przypadło Brygierównie, a wicemistrzostwo Tomkowiakównie; w konkurencji mężczyzn K. Czosnowski zajął drugie a Wortmann trzecie miejsce; w szabli tejże klasy zajęliśmy trzy czołowe pozycje: 1. Grzonka, 2. R. Czosnowski, 3. Walewski, natomiast w szpadzie 3-cim był K. Czosnowski a 5-tym Zb. Klimecki. Mistrzostwa w klasie I przyniosły nam tylko jeden tytuł mistrzowski, ale aż trzy wicemistrzowskie, przy czym w poszczególnych broniach reprezentowali nas floret kobiet — 2. Owsianówna, 6. Tomkowiakówna, 7. Brygierówna; floret mężczyzn — 2. Kunze, 4. Szmyt, 5. Wortmann, 6. K. Czosnowski, 7. Gruszecki; szabla — 1. Grzonka, 2. Walewski, 3. E. Nowak, 4. R. Czosnowski; szpada — 4. Chrząstowski, 6. Pawlaczyk.

W okręgowych mistrzostwach juniorów, w których startowali reprezentanci województw: poznańskiego, bydgoskiego i zielonogórskiego, a które odbyły się w dniach 16 i 17 lutego w Poznaniu, uzyskaliśmy wyniki: floret juniorek — 2. Owsianówna, 5. Tomkowiakówna, 7. Brygierówna; floret juniorów — 1. Kunze, 6. Czosnowski K.; szabla — 1. Fojudzki, 2. Grzonka, 5. Walewski, 6. Czosnowski R.; szpada — 4. Czosnowski K., 8. Kunze.

W indywidualnych mistrzostwach Polski startowała jedynie Owsianówna, zajmując 12 miejsce.

W ogólnopolskich turniejach klasyfikacyjnych startowaliśmy: 9 i 10 lutego w Łodzi: (Owsianówna odpadła w eliminacjach, a Kunze w ćwierćfinałach floretu); 13 października we Wrocławiu — Kunze zajął 8-me a Owsianówna 23 w tej samej broni. Kunze startował m. in. w międzynarodowym turnieju floretowym w Warszawie w dniu 9 grudnia. W zawodach tych, w których obok czołówki krajowej wystąpili Węgrzy, zajął 10-te miejsce.

W dniu 8 grudnia rozegraliśmy pierwsze spotkanie w ramach nowoutworzonej III ligi floretowej, remisując w osłabionym składzie z poznańską Polonią 8:8. Analogiczny wynik uzyskaliśmy z tym przeciwnikiem w marcu w towarzyskim meczu juniorów.

Poza tym członkowie sekcji reprezentowali barwy Poznania w spotkaniach: 12 maja przeciw Wrocławowi — Owsianówna, Tomkowiakówna, Szmyt, Kunze, Wortmann, Czosnowski K., Grzonka, Czosnowski R., Wa-

lewski i Klimecki Zb.; w czerwcu przeciwko Krakowowi w Poznaniu — Owsianówna, Tomkowiakówna, Brygierówna, Kunze, Wortmann, Grzonka, Walewski i Czosnowski R. oraz w Krakowie — Tomkowiakówna, Kunze, Czosnowski R., Grzonka i Walewski; przeciwko Śremowi w dniu 8 grudnia: Fojudzki, Czosnowski K. i Walewski, oraz w trójmeczu Ostrów—Poznań—Kalisz: Tomkowiakówna, Fojudzki, Grzonka, Czosnowski K. i Mazurczak.

Sekcja tenisowa

Wprowadzone w roku sprawozdawczym przez Polski Związek Tenisowy zmiany w regulaminie rozgrywek o drużynowe mistrzostwo Polski miały dla nas znaczenie zasadnicze. Wyeliminowanie z nich gier juniorów pozwoliło bowiem ograniczyć skład zespołu do trzech osób, a w związku z tym zmniejszyć i wydatki Klubu. Poza tym otwierały one przed nami, mimo przejścia na czas odbywania służby wojskowej do „Olimpii" Wiesława Gąsiorka, realne możliwości wywalczenia awansu, który stanowiła I liga. Liczyliśmy przede wszystkim na Józefa Piątka.

Tymczasem trzeba było jednak przejść zwycięsko przez eliminacje na szczeblu wojewódzkim. Wystartowaliśmy do nich bez niego. Mecz z Ostrovią w Ostrowie, wygrany po walce 4:3 zorientował nas, że dalszy los drużyny spoczywa w jego rękach. W meczu tym punkty zdobyli dla nas: Tomaszewska, która pokonała Chrzanowską; Eichstädt, zwycięża Figaja i Owczarka oraz para Tomaszewska—Stefański, która wygrała z parą Chrzanowska—Owczarek.

W kolejnym meczu z Posnanią II, dó którego wystąpiliśmy już z Piątkiem, odnieśliśmy łatwy sukces, wygrywając 6:0. Wysokie zwycięstwo 7:0 przyniósł nam również trzeci mecz z poznańską Legią.

Ostatnią przeszkodą w rozgrywkach wojewódzkich był zwycięzca równoległego rzutu, AZS. Ze strony tego klubu spotkał nas jednak przykry zawód. Wiedząc mianowicie, że przy starcie Piątka stoją na straconej pozycji, usiłowali wpłynąć na zmianę terminu spotkania, której z uwagi na jego udział w imprezach Rady Narodowej, nie mogliśmy przyjąć. Wobec nie stawienia się przeciwnika, sprawę rozstrzygnął POZT, przyznając nam zwycięstwo wo.

Pierwszym naszym przeciwnikiem na szczeblu centralnym był Olsztyński K. S. Mimo absencji Piatka wygraliśmy na wyjeździe 6:1. Oto wyniki techniczne tego meczu: Tomaszewska—Konarska 6:2, 6:1; Eichstädt—Jabłonowski 7:5, 6:4, 6:2; Stefański—Jabłonowski 7:5, 6:4, 4:6, 1:6, 6:3; Tomaszewska, Stefański — Konarska, Jabłonowski 6:2, 6:3; Stefański, Eichstädt —Jabłonowski, Kur 4:6, 1:6, 4:6.

O wiele trudniejszym okazał się drugi przeciwnik, Szczeciński KS., z którym przypadło nam grać znowu na wyjeździe. Na szczęście wystapiliśmy z Piatkiem i zwycięstwem 4:3 zakwalifikowaliśmy sie do rozgrywek finałowych. Wyniki meczu: Tomaszewska—Andrutowa 2:6, 2:6; Piatek—Tomaszewski 6:1, 7:5, 6:0; Stefański—Bojera 6:1, 6:0, 6:0; Piątek—Bojera 6:1, 6:0, 6:0; Stefański—Tomaszewski 6:2, 3:6, 2:6, 1:6; Tomaszewska, Piątek—

Andrutowa, Tomaszewski 6:0, 6:1; Piątek, Eichstädt—Tomaszewski, Bojera 6.4, 6:3, 6:3.

W rozgrywkach finałowych przeciwnikami naszymi byli zwycięzcy trzech pozostałych grup eliminacyjnych: Piast—Gliwice, Stal—Sosnowiec i Sparta —Warszawa. Wszystkich trzech pokonaliśmy w jednakowym stosunku 4:3, zawdzięczając je w głównej mierze — zgodnie z przewidywaniami — Józefowi Piątkowi. Droga do I ligi nie była więc łatwa.

W poszczególnych meczach finałowych uzyskaliśmy indywidualne rezultaty: z Piastem w Poznaniu: Piątek—Wilczek 6:1, 6:2, 6:0; Stefański—Marcin 6:8, 7:9, 3:6; Piątek—Marcin 6:1, 6:2, 6:1; Stefański—Wilczek 4:6, 3:6, 1:6; Tomaszewska—Popławska 1:6, 1:6; Tomaszewska, Piątek—Popławska, Wilczek 6:4, 4:6, 9:7; Piątek, Stefański—Wilczek, Marcin 6:3, 7:5, 6:4; ze Stalą w Sosnowcu: Piątek—Skonecki H. 6:4, 6:0, 6:1; Stefański—Kulawik 4:6, 1:6, 9:7, 2:6; Piątek—Kulawik 6:1, 6:3, 6:0; Stefański—Skonecki H. 1:6, 2:6, 2:6; Tomaszewska—Piątkowa 0:6, 2:6; Tomaszewska, Piątek—Piątkowa, Skonecki H. 6:2, 6:0; Piątek, Stefański—Skonecki H., Wilczek 6:4, 6:4, 2:6, 7:5; ze Spartą w Poznaniu: Piątek—Łuckiewicz 6:2, 6:0, 6:4; Stefański—Wójtowicz 2:6, 2:6, 5:7; Piątek—Wójtowicz 6:3, 6:0, 6:0; Tomaszewska—Moraczewska 1:6, 5:7; Tomaszewska, Piątek—Wójtowicz, Łuckiewicz 6:2, 3:6, 6:0, 6:2.

Drugi nasz zespół w rozgrywkach odpadł w drugiej kolejce. Po zwycięstwie nad AZS III 4:3, uległ 1:6 AZS-owi I. Występowali w nim: Sobańska, Eichstädt, Kędziora i Ból.

Drużyna III zakończyła swą karierę już w pierwszym meczu, przegrywając z Ostrovią II 3:4, przy czym oddała be zwalki punkty z braku zawodniczki, grając w składzie: Ból, Kluczyński i Zapłata.

Na zakończenie sezonu rozegraliśmy towarzyskie spotkanie z AZS-em, wygrywając 5:2, czym rozproszyliśmy ew. pretensje naszych rywali.

Mecze międzyklubowe

Lp.	Data	Miejscowość	Druż. wł. s.	Druż. przeciwnika	Wyn.	Uwagi
1	8-9. 6.	Poznań	II	AZS III Poznań	4—3	dr. mistrz. woj.
2	8-9. 6.	„	III	Ostrovia II	3—4	„
3	6. 6.	Ostrów	I	Ostrovia I	4—3	„
4	16. 6.	Poznań	II	AZS I Poznań	1—6	„
5	27. 6.	„	I	Posnania II	6—0	„
6	30. 6.	„	I	Legia Poznań	7—0	„
7	25. 8.	Olsztyn	I	Olsztyński K. S.	6—1	o wejście do ligi
8	1. 9.	Szczecin	I	Szczeciński K. S.	4—3	„
9	16. 9.	Poznań	I	Piast Gliwice	4—3	„
10	23. 9.	Sosnowiec	I	Stal	4—3	„
11	30. 9.	Poznań	I	Sparta Warszawa	4—3	„
12	13. 10.	„	I	AZS Poznań	5—2	towarzyskie

Poza tym obsadziliśmy w sezonie: ogólnopolski turniej o mistrzostwo Poznania, w którym zdobyliśmy mistrzowskie tytuły: w grze pojedynczej mężczyzn przez Józefa Piątka, w grze podwójnej przez parę Piątek—Stefański

i w grze mieszanej przez Tomaszewską i Piątka, oraz indywidualne mistrzostwa Wielkopolski, w których zajęliśmy: 1 miejsce w grze pojedynczej przez Piątka, 2-gie w grze podwójnej przez Piątka i Stefańskiego, 8-me w grze juniorów Cieślaka Andrzeja oraz dwa pierwsze w grach pocieszenia juniorów przez Scheflera Ryszarda i Jakowlewa Bolesława.

Osobną kartę w imprezach sekcji stanowią starty Piątka, wyłączając już w.w. Oto one: międzynarodowe mistrzostwa Polski w Sopotach, gdzie w grze pojedynczej pokonał m. in. Stahlberga (NRD) i Birkasa (Węgry), a uległ w 5 setach Rumunowi Visiru 4:6, 6:2, 7:5, 4:6, 2:6; w grze podwójnej wespół z Radziem zdobył mistrzostwo, zwyciężając w półfinale parę węgierską Asboth—Birkas a w finale parę polsko-francuską Skonecki Wł.—Haillet 6:4, 6:3; w grze mieszanej wraz z Jędrzejowską Jadwigą zdobył drugi tytuł, wygrywając kolejno z: Wild—Stahlberg (NRD), małżeństwem Haillet (Francja), parą węgiersko-rumuńską Brosman—Visiru oraz w finale parę francusko-węgierską Kasmina—Asboth 6:3, 6:1; turniej o mistrzostwo Szczecina parę francusko-węgierską Kasmina—Asboth 6:3, 6:1; zdobył tytuł mistrza m. Szczecina, zwyciężając w finale Kwiatkowskiego (Legia W-wa); miasta Łodzi, wygrywając w finale z Maniewskim (Sopot); miasta Krakowa; uczestniczył w zimowych mistrzostwach kraju w hali gliwickiej, w których po zwycięstwach nad Faruzelem i Sebralą, uległ niespodziewanie Piotrowskiemu, a w grze podwójnej zdobył wraz z Radziem 1 miejsce; bronił barw

Tabelka finałowych rozgrywek o wejście do ligi

Klub	Warta	Piast	Sparta	Stal	gier	wygr.	przegr.	Duże pkt.	Małe pkt.
Warta	X	4—3	4—3	4—3	3	3	—	3	12-9
Piast Gliwice	3—4	X	5-2	6—1	3	2	1	2	14—7
Sparta Warszawa	3-4	2-5	X	6-1	3	1	2	1	11—10
Stal Sosnowiec	3—4	1—6	1—6	X	3	—	3	0	5—16

Warszawy w meczu halowym z Budapesztem w Warszawie, wygrywając z Katoną 6:4, 6:3 oraz w grze podwójnej z Radziem z parą Gulyass—Katona 6:3, 6:2; barw stolicy w meczu z Sztokholmem w Warszawie, wygrywając z Rosbergiem 1:6, 6:4, 6:3 i wespół z Radziem ulegając parze Rosberg—Schmidt 3:6, 4:6; brał udział w międzynarodowych mistrzostwach Rumunii w Bukareszcie, gdzie odpadł w grze pojedynczej po przegranej z Rumunem Badinem, ale zdobył mistrzowskie tytuły w grze podwójnej wraz z Radziem, wygrywając w finale z parą radziecką Andrejew—Anisimow 6:4, 6:2, 6:2 oraz w grze mieszanej z Jędrzejowską J. po zwycięstwie nad parą radziecką Kuzmienko—Anisimow 6:3, 6:1.

Startował w Pakistanie. W Lachore wygrał z Pirzadą i Salah-ud-Din a przegrał z Australijczykiem Arkinstall; w grze podwójnej z Radziem po trzech zwycięstwach uległ parze australijsko-amerykańskiej Arkinstall—Vorheese 6:4, 2:6, 6:3, 4:6, 6:8, przegrywając również w grze mieszanej wspólnie z Pakistanką Tagi-Butt z parą pakistańsko-amerykańską P. Nasir-Ahmad—Brinkman 4:6, 3:6; w Lyallpur wygrał z Pakistańczykiem Outb-ud-Din i Amerykaninem Brinkmanem a przegrał ponownie z Arkinstallem (Australia), natomiast w grze podwójnej z Radziem po zwycięstwach nad parami Outb-ud-Din i Rafig Pinada (Pakistan) oraz Van Voorheese (USA) i Salah-ud-Din (Pakistan), uległ parze amerykańsko-australijskiej Brinkman i Arkinstall 4:6, 5:7, 2:6.

Na międzynarodowym turnieju w Nicei we Francji przegrał z Austriakiem Hainka 4:6, 11:9, 6:8, a w grze podwójnej ze Skoneckim Wł. wygrał z parą francuską Grandet—Lamasson, lecz przegrał z parą Bergerat—Drobny 4:6, 3:6.

Na międzynarodowym turnieju w Hamburgu uległ Francuzowi Haillet 3:6, 1:6, 2:6 oraz wygrał w grze podwójnej wraz z Wł. Skoneckim z parą niemiecką Feldbausch—Branowic 11:13, 6:3, 9:7, 6:2.

W ramach międzynarodowego turnieju w Monte Carlo w Monaco uległ w grze pojedynczej Duńczykowi T. Ulrichowi 5:7, 1:6, a w grze podwójnej z Wł. Skoneckim parze hiszpańskiej Coder—Olazaga 6:4, 2:6, 4:6, 6:2, 2:6, wygrał w grze mieszanej z Jędrzejowską J., z parami: Vollmer (NRF) i Kermadec (Francja), Lansulut i Bazin (Francja) oraz z parą francusko-hiszpańską Estalella—Olazage, przegrywając natomiast 4:6, 2:6 z parą australijsko-amerykańską Samson—Stewart.

W Erlangen w NRF pokonał Niemca Kerndla i Kubańczyka Garrido 3:6, 6:4, 12:10 przegrał natomiast z Meksykańczykiem Contrerasem 6:4, 3:6, 2:6, a w grze podwójnej, mając za partnera Kwiatkowskiego, zwyciężył parę NRF May—Kophamer 6:2, 6:1, przegrywając z Jugosłowianinami Tomianovic—Keretic 3:6, 2:6.

W Cannes (Francja) uległ Budingowi (NRF), wespół z Radziem pokonał Francuzów Boulet i Oliviere, przegrał z parą Bergerat i Hailler (Francja) 4:6, 9:7, 3:6, a w grze mieszanej z Francuską Kerminą po zwycięstwach nad Francuzami Ghirlanda i Buihert oraz Niemcami Versteeg i Bohnen (NRF), przegrał z parą polsko-urugwajską Jędrzejewska J. i Argon 7:5, 4:6, 6:8.

W międzynarodowych mistrzostwach Węgier w Budapeszcie, Piątek odpada w czwartej kolejce w której przegrywa z Węgrem Gulyasem 2:6, 9:7, 6:3, 4:6 5:7; zdobywa tytuł w grze mieszanej wespół z Francuska Kerminą, bijąc w finale parę Brosmann, Viziru 6:8, 6:2, 6:0, a w grze podwójnej wraz z Licisem wygrywa z parą Major—Lenart i przegrywa z parą Gulyass—Katona 2:6, 7:5, 4:6, 3:6.

A oto jego starty w reprezentacji Polski w spotkaniach międzypaństwowych: z Luksemburgiem w Mondorf Les Bains o Puchar Davisa wygrał wraz Skoneckim Wł. grę podwójną z para Wertheim—Wampach 6:2, 6:4, 6:4, a w grach pozakonkursowych pokonał Luksemburczyków Deckera i Badena;

z Chile w Warszawie o Puchar Davisa uległ wraz z Radziem w grze podwójnej parze Ayala—Hammersley 2:6, 4:6, 3:6; z Włochami w Palermo o Puchar Davisa uległ wraz z Wł. Skoneckim parze Pietrangeli—Sirola 2:6, 7:9, 2:6; z NRF w hali warszawskiej pokonał w grze pojedynczej Hermanna 6:4, 6:2, a w grze podwójnej z Wł. Skoneckim parę Huber—Hermann 6:4, 6:3, 6:4 oraz z Radziem parę Feldbausch—Hermann 6:2, 6:4, 7:5; wreszcie z Meksykiem w Warszawie przegrał w grze pojedynczej z Contrerasem 2:6, 2:6, 7:9, a w grze podwójnej z Radziem z parą Contreras—Llamas 3:6, 3:6, 4:6.

Cóż? — Pracowity ale i na prawdę piękny sezon!

Oddzielnym zagadnieniem w sekcji było jej kierownictwo, które faktycznie nie istniało.

Ostatecznie, po dwóch bezowocnych próbach skompletowania kierownictwa, za trzecią w dniu 12 lutego wybrano je w składzie: kierownik — Kłosowski Heliodor, zastępca dla spraw sportowych — Jackowski Czesław, zastępca dla spraw młodzieży — Horęziak Lubomir, sekretarz— Zapłata Stanisław, zastępca — red. Gołębniak Jerzy, gospodarz — Kluczyński Jerzy, skarbnik — Tuszyński Roman, radni: inż. Gruszka Mieczysław, inż. Stefański Jan i Kusztelski Wincenty. Na tym jednym zebraniu zaczęła i jednocześnie zakończyła się działalność tego kierownictwa. Z licznego kolektywu pozostało trzech ludzi, którym leżał na sercu rozwój sekcji, których ambicją było zdobycie I ligi. Byli to kol.: Stefański, Kluczyński i częściowo w drugiej połowie roku, Horęziak. Odpowiedzialność organizacyjno-administracyjną wziął na siebie pierwszy z nich, który poza tym był jedynym przedstawicielem Klubu w nowopowołanych w ciągu roku władzach OZT.

Mimo poważnych trudności i braków w sprzęcie, upór garstki działaczy i zawodników dokonał swego celu i wprowadził jako jedyną w roku sprawozdawczym sekcję Klubu do ekstraklasy.

Sekcja tenisa stołowego

Do wspomnień należą lata, w których Klub nasz w tej dyscyplinie sportu przodował nie tylko w Wielkopolsce... Nawet trzej „muszkieterowie" w spódnicy: Kosicka, Tomaszewska i Knowczyńska, mimo że na terenie województwa nie mają nadal konkurencji i walczą od dwóch lat z powodzeniem w towarzystwie męskich drużyn A-klasy, nie mogą odzyskać swej mistrzowskiej pozycji w kraju. Ich ubiegłoroczny start w drużynowych mistrzostwach Polski zakończył się, podobnie jak w roku poprzednim, w rozgrywkach półfinałowych, lecz wypadł gorzej niż w r. 1956, bowiem wyniosły z nich zaledwie jedno zwycięstwo przy trzech porażkach. Nie odegrały też żadnej roli w indywidualnych turniejach krajowych. W mistrzostwach Polski w dniach 8—10 lutego w Warszawie, Kosicka i Tomaszewska odpadły w eliminacjach. W turnieju o puchar Warmii i Mazur, rozegranym 15 i 16 czerwca w Olsztynie, Kosicka i Mańka wypadły analogicznie.

W ciągu roku miejsce Knowczyńskiej zajęła w drużynie Mańka. Obie te zawodniczki ustępują jednak dwom pozostałym, a jednoosobowe kierow-

nictwo sekcji w osobie kol. Thomasa Leona nie przykłada specjalnej wagi w kierunku zabezpieczenia tej drużynie nowego, młodego narybku. W ogóle należy stwierdzić, że działalność sekcji z roku na rok zawęża się. Nie wykazuje ona poza tym niemal żadnej własnej inicjatywy, ograniczając się do udziału w rozgrywkach mistrzowskich.

Bilans spotkań sekcji w 1957 r.

Drużyna	Meczy	Wygr.	Rem.	Przegr.	Stos. pkt.
I męska	14	7	2	5	82—58
II "	12	9	3	—	84—36
kobieca	15	3	3	9	63—82
Razem	41	19	8	14	229—176

Pozycja naszej I drużyny męskiej w mistrzostwach ligi wojewódzkiej nie jest budująca. Natomiast zupełnie dobrze spisuje się w klasie A nasz II zespół.

Mecze I drużyny męskiej w 1957 r.

Lp	Data	Miejscowość	Przeciwnik	Wynik	Char. meczu
1	17. 3.	Poznań	Stal Ostrów	4—6	liga wojew.
2	24. 3.	Gniezno	Stella Gniezno	7—3	"
3	24. 3.	"	Włókno Gniezno	9—1	"
4	26. 3.	Poznań	Budowlani Poznań	1—9	"
5	30. 3.	Leszno Wlkp.	Polonia Leszno	4—6	"
6	31. 3.	Poznań	Piast Ostrzeszów	4—6	"
7	10. 4.	"	AZS Poznań	8—2	"
8	23. 4	"	Admira	8—2	"
9	26. 10.	Ostrów	Stal Ostrów	2—8	"
10	3. 11.	Poznań	Polonia Leszno	5—5	"
11	10. 11.	"	Stella Gniezno	9—1	"
12	10. 11.	"	Włókno Gniezno	5—5	"
13	13. 11.	"	Stomil	8—2	"
14	4. 12.	"	Admira	8—2	"

Mecze II drużyny męskiej w 1957 r.

Lp	Data	Miejscowość	Przeciwnik	Wynik	Char. meczu
1	31. 3.	Kościan	Obra	9—1	m. klasy A
2	7. 4.	Poznań	Piast Ostrzeszów	5—5	"
3	12. 4.	"	Blask	6—4	"
4	14. 4.	Opalenica	Promień	5—5	"
5	26. 4.	Poznań	Kolejarz Poznań	7—3	"
6	5. 5.	Krotoszyn	LZS	6—4	"
7	5. 5.	Jarocin	Zryw	9—1	"
8	27. 10.	Ostrzeszów	Piast	5—5	"
9	3, 11.	Poznań	Obra Kościan	9—1	"
10	6. 11.	"	Promień	9—1	"
11	12. 11.	"	Pocztowiec	7—3	"
12	24. 11.	"	Blask	7—3	"

Mecze I drużyny kobiecej w 1957 r.

1	1. 2.	Szczecin	Budowlani Bydg.	6—2	półf. m. Polski
2	1. 2.	„	Warszawianka	2—6	„
3	2. 2.	„	Gedania Gdańsk	3 6	„
4	2. 2.	„	Pogoń Szczecin	4—6	„
5	31. 3.	Poznań	Sparta Rogoźno	3—7	m. klasy A
6	14. 4.	Gniezno	Włókno	5—5	„
7	16, 4.	Poznań	Budowlani Poznań	5—5	„
8	30. 4.	„	Kolejarz Czempin	5—5	„
9	4. 5.	„	Budowlani Poznań	7—3	„
0	12. 5.	Chodzież	Polonia	3—7	„
11	27. 10.	Poznań	Polonia Chodzież	4—6	„
12	10. 11.	Czempin	Kolejarz	3—7	„
13	14. 11.	Poznań	Budowlani Poznań	4—6	„
14	17. 11.	„	LZS Krotoszyn	7 3	„
15	3. 12.	„	Budowlani Poznań	2—8	„

Ogółem sekcję naszą reprezentowało w 1957 r. 12 zawodników, a mianowicie: Kosicka Maria — 19 razy, Tomaszewska Aleksandra — 18, Oczkowski Janusz i Baraniak Zenon — po 15, Tomczak Zdzisław — 14, Feyerhern Konrad i Mańka — po 11, Grochowski Leszek — 10, Majewski — 9, Knowczyńska Marta — 7, Piechowiak Józef oraz Sielski Kazimierz — po 5 razy.

Sekcja zapasów

Start naszej drużyny w rozgrywkach I ligi zapaśniczej nie wypadł pomyślnie. Dwa pierwsze mecze przyniosły jej porażki 3:5 z Unią w Swarzędzu oraz 2:6 z Legią w Warszawie. Przegrane te, biorąc pod uwagę pozycje obu przeciwników w kraju i obcy w obu wypadkach teren spotkań, nie degradowały naszego zespołu. Potwierdziły to zresztą już mecze następne: zwycięstwa nad warszawską Gwardią 6:2 i Pogonią Nowy Bytom 5:3 oraz remis z prowadzącym w tabeli Górnikiem z Mysłowic 4:4.

Tabela I ligi zapaśniczej

Lp.	Drużyna	Spotk.	Pkt. d.	Pkt. m.
1	Legia Warszawa	14	24	109—57
2	Górnik Mysłowice	14	19	89—79
3	Unia Swarzędz	14	15	89—79
4	Warta	14	15	84—84
5	WSK Wrocław	14	11	79—89
6	Gwardia Warszawa	14	11	74—92
7	Pogoń Nowy Bytom	14	10	79—88
8	AZS AWF	14	8	67—99

Niestety, górnicy, nie mogąc pogodzić się z utratą punktu, wnieśli protest odnośnie powyższego spotkania, który, mimo braku zasadniczych podstaw, znalazł poparcie w PZA i „zielony stolik” zmienił wynik na macie na walkower 8:0! Decyzja ta, podjęta jednostronnie, znalazła głęboki od-

dźwięk krzywdy tak w kierownictwie jak i w samym zespole. Ujemne jej skutki nie kazały na siebie czekać. Tracimy jeszcze jeden punkt remisując z WSK Wrocław i kończymy pierwszą rundę dość ciężko wywalczonym zwycięstwem nad najsłabszym w tym sezonie zespołem I ligi, warszawskim AZS-em, który oddał nam w dwóch wagach punkty bez walki.

Spotkania międzyklubowe sekcji w 1957 r.

Lp.	Data	Miejscowość	Drużyna własna	Drużyna przeciwnika	Wyn	Char. meczu
1	13. 1.	Wiry	mł.	LZS Wirenka	6—3	towarzyski
2	3. 2,	Swarzędz	I	Unia	3—5	m. I ligi
3	10. 2.	Poznań	II	Unia II Swarzędz	8—0	m. klasy A
4	22. 2.	„	II	Legia Poznań	5—3	„
5	24. 2.	Warszawa	I	Legia Warszawa	2 6	m. I ligi
6	8. 3.	Poznań	III	Start II Poznań	7—1	m. klasy B
7	9. 3.	„	II	AZS II Poznań	7—0	m. klasy A
8	24. 3.	Pobiedziska	III	Start II Pobiedziska	4—4	m. klasy B
9	24. 3.	„	II	Start I Pobiedziska	5—3	m. klasy A
10	6. 4.	Poznań	II	Posnania	4—4	„
11	12. 4.	„	II	Kolejarz II Poznań	7—1	„
12	14. 4.	„	I	Gwardia Warszawa	[illegible]—2	m. I ligi
13	1. 5.	Swarzędz	II	Unia II	5 5	m. klasy A
14	5. 5.	Nowy Bytom	I	Pogoń	5—3	m. I ligi
15	10. 5.	Poznań	II	Legi II Poznań	6—2	m. klasy A
16	10. 5.	„	III	LZS Wirenka	6—2	m. klasy B
17	2. 5.	„	II	Kolejarz II Poznań	5—3	m. klasy A
18	1. 6.	„	II	Huragan Pobiedziska	4—4	„
19	2. 6.	Sulmierzyce	III	Sulmierczyk	0—7	m. klasy B
20	9. 6.	Poznań	II	Posnania	1—7	m. klasy A
21	14. 6.	„	I	Wisłoka — Dębica	6—1	towarzyski
22	16. 6.	„	I	Górnik Mysłowice	4—4*	m. I ligi
23	23. 6.	Wrocław	I	WSK	4—4	„
24	30. 6.	Poznań	I	AZS AWF	5—3	„
25	11. 9.	„	jun.	Kolejarz jun. Poznań	0—6	m. juniorów
26	17. 9.	„	„	Start Pobiedziska	3—5	„
27	29. 9.	„	I	Unia Swarzędz	10—6	m. I ligi
28	2. 10.	„	jun.	Legia Poznań	3—4	m. juniorów
29	8. 10.	„	„	Posnania	3—5	„
30	13. 10.	„	I	Legia Warszawa	7 9	m. I ligi
31	22. 10.	Pobiedziska	jun.	Huragan	4—6	m. juniorów
32	27. 10.	Warszawa	I	Gwardia Warszawa	9—7**	m. I ligi
33	3. 11.	Poznań	I	Pogoń Nowy Bytom	8—8	„
34	10. 11.	Warszawa	I	AZS AWF	7—9	„
35	12. 11.	Poznań	jun.	Posnania	8—8	m. juniorów
36	24. 11.	„	I	WSK Wrocław	10—6	m. I ligi
37	9. 11.	„	III	Posnania	8—8	m. klasy B
38	3. 12	„	III	Huragan Pobiedziska	10—4	„
39	8. 12.	Mysłowice	I	Górnik	10—6	m. I ligi
40	15. 12.	Wiry	III	LZS Wirenka	13—3	m. klasy B
41	22. 12.	Sulmierzyce	III	Sulmierczyk	14 - 0	„

* mecz zweryfikowano 8:0 wo. dla Górnika; ** zweryfikowano na 8:8.

Ogólne zestawienie spotkań 1957 r.

Drużyna	Spotk	Wygr.	Rem.	Przegr.	Stos. pkt.
ligowa	15	8	3	4	98—79
klasa A .	11	7	2	2	57—32
klasa B	8	5	2	1	62—29
juniorzy	6	—	1	5	21—34
młodzicy	1	1	—	—	6—3
Razem	41	21	8	12	242—177

Depresja trwa. Maleje zaznaczająca się zresztą już wcześniej aktywność kierownictwa sekcji, a zwłaszcza kierownika Barańskiego Zygmunta, który w dniu 16 sierpnia składa rezygnację z pełnionej funkcji. Z dniem 15 sierpnia wycofuje się z pracy szkoleniowej w sekcji trener Smoczyński Romuald. Strata ta jest szczególnie dotkliwa dla Klubu.

Tabela klasy A 1957 r.

1	Posnania	12	21	75—21
2	Warta	12	19	63—31
3	Huragan Pobiedziska	12	11	54—42
4	Kolejarz Poznań	12	11	53—43
5	Legia	12	10	40—43
6	Unia Swarzędz	12	10	34—51
7	AZS	12	0	2—90

Tabela klasy B 1957 r.

1	LZS Sulmierczyk	8	14	70— 54
2	Warta III	8	12	62— 75
3	LZS Wirenka	8	5	31—148
4	Huragan Pobiedz. II	8	5	27 - 135
5	Posnania II	8	2	28—140

Tabela mistrzostw juniorów

1	Legia	10	20	117—76
2	Posnania	10	13	94 122
3	Warta	10	8	72—132
4	Kolejarz Poznań	10	8	55—194
5	LZS Sulmierczyk	10	6	54—198
6	Huragan	10	3	44—190

Jego dziesięcioletnia praca w sekcji, kilkuletnie samotne jej prowadzenie i zmagania się z trudnościami nie tylko wewnętrznosekcyjnymi, które niejednokrotnie można by porównać z bezskuteczną walką z wiatrakami, wyczerpały wreszcie jego zapał, entuzjazm i wiarę w celowość tej walki. Moment wprowadzenia drużyny do ekstraklasy oraz przekonanie o jej pozostaniu w niej, uznał za najodpowiedniejszy do rozstania się z nią.

Fakty powyższe spowodowały przeprowadzenie zmian w sekcji. Miejsce trenera Smoczyńskiego Romualda objął instruktor Klorek Marian, a dotychczasowe kierownictwo: kierownik — Barański Zygmunt, zastępcy: Rost Aleksy i Rutkowski Czesław, sekretarz — Gintrowski Stanisław, skarbnik — Borsukow Mikołaj i radni — Dajerling Stefan oraz Dopierała Antoni, przejęło z dniem 14 października nowe w składzie: kierownik — Gintrowski Stanisław, zastępcy — Lipiński Czesław i Dajerling Stefan, sekretarz — Borsukow Mikołaj, skarbnik — Gaworzewski Mieczysław, radni — Spychała Józef i Dopierała Antoni. Podczas gdy w pierwszym żadnej aktywności nie wykazali zastępcy kierownika, tak w drugim całą odpowiedzialność wziął na siebie kol. Lipiński wespół z instr. Klorkiem.

Drugą rundę mistrzostw drużyna nasza rozpoczyna udanym rewanżem z Unią Swarzędz, wygranym 10:6, przy czym od wznowienia rozgrywek zastosowano zmiany w punktowaniu walk, wprowadzone przez PZA, a obejmujące m. in. uznawanie wyników remisowych.

Nie stawienie się na mecz z warszawską Legią Dobierskiego powoduje oddanie jej jednej walki wo. oraz przegraną 7:9. Mimo tej przegranej po meczu tym awansujemy z 4-go na 3-cie miejsce w tabeli i wydaje się, że nic nie może nam go już odebrać, zwłaszcza po dalszym sukcesie nad Gwardią w Warszawie 9:7, chociaż i tu oddaliśmy bez walki punkty w wadze muszej. Po raz drugi jednak rezultat na macie zmienia „zielony stolik" na 8:8. Kolejny remis z Pogonią Nowy Bytom, w którym to meczu po raz trzeci występujemy w ... „siódemkę", spycha nas ponownie na 4-tą pozycję. Przykra porażka (znowu w siódemkę) z AZS AWF jest dzwonkiem alarmowym. Drużyna mobilizuje się. Wygrywamy u siebie z WSK Wrocław 10:6 i w identycznym stosunku zwyciężamy w Mysłowicach wicemistrza Polski, Górnika. Nie mamy jednak szczęścia, bowiem Unia remisuje z Legią i lepszym stosunkiem małych punktów zdołała się utrzymać na 3-cim miejscu. Nasz debiut w I lidze uznać możemy w rezultacie za całkowicie udany. Należy jednak stwierdzić, że dotychczasowy system tych rozgrywek, biorąc pod uwagę małą popularność tej dyscypliny, obciąża bardzo poważnie borykające się z trudnościami finansowymi kluby. Powinien on też ulec zasadniczej zmianie w kierunku ich zmniejszenia.

Dobrze spisały się również dwie pozostałe drużyny seniorów. Druga, walcząca w klasie „A", doznała jedynej porażki ze zdobywcą tytułu, Posnanią, wraz z którą odbiegała zdecydowanie od pozostałych konkurentów.

Drużyna III nie przegrała na macie żadnego meczu w rozgrywkach klasy „B", oddała jednak jedno spotkanie wo. (LZS. z Sulmierzyc).

Słabiej natomiast wypadli w mistrzostwach drużynowych juniorzy, którzy zajęli w nich co prawda 3-cie miejsce, ale ustępowali wyraźnie i Legii i Posnanii.

Z imprez indywidualnych najlepiej wypadł nasz start w mistrzostwach Wielkopolski. Zdobyliśmy w nich trzy tytuły mistrzowskie: Miecznik w wadze muszej, Konieczny w lekkiej i Czujewicz w półciężkiej; dwa tytuły wicemistrzowskie: Kaczmarek w muszej i Mocny w średniej oraz trzy trzecie miejsca: Jankowski w piórkowej, Klocek w lekkiej i Drożdżyński

w półciężkiej. Dało to nam w sumie zdecydowane pierwszeństwo w punktacji zespołowej — 16 pkt. przed Kolejarzem — 10 i Unią — 9 pkt.

Zestawienie stoczonych walk w 1957 r.

L. p.	Nazwisko i imię	R.O.		M.P.		M.O.		I			II			III			jun.			mł.		Razem			
		w.	p.	w.	p.	w.	p.	w.	r.	p.	w.	r.	p.	w.	r.	p.	w.	r.	p.	w.	p.	w.	r.	p.	og.
1	Konieczny Henryk			4	2	6		10	4	2	2		1									22	4	5	31
2	Miecznik Romuald		1	3	2	4		9		1	3			1								20		4	24
3	Pierard Ryszard		1			1	2	9		4	3											18		7	20
4	Boiński Konrad					3	4	5		5	3											11		9	20
5	Koziarski					1	2	4	1	4	3		2	2								0	1	8	19
6	Mocny Edward		2	4	3	4	1	4		1												12		7	19
7	Jankowski Franciszek				2	2	2		1	4	6		1	1								9	1	9	19
8	Jopek Edmund	1		3	1	4					2		2	1		1	2		1	1		14		5	19
9	Kaczmarek Władysław		1	4	2	4	1	2	1	2												10	1	6	17
10	Namysł Ryszard					3	2			1			1	3		1	5					11		5	16
11	Ciesielski Kazimierz			5		4	1							1			2		1			12		2	14
12	Mąka Wincenty		2					7	1	2	1											8	1	4	13
13	Szymański Józef						2	2	1		1		3	4								7	1	5	13
14	Witkowski Janusz					1	2			1				1		1	4		3			6		7	13
15	Dobierski Juliusz						2	5	1	3	1											6	1	5	12
16	Klorek Marian				2	3	2	1		1	2			1								7		5	12
17	Kegel Czesław		1	4	1	4	1													1		9		3	12
18	Pietrzak Jerzy				2	4	1				1						1		3		1	6		6	12
19	Krauze Ryszard			3	1		2			3	1		1									4		7	11
20	Czujewicz Jerzy					4		1	1	2			1									5	1	3	9
21	Fertyk Florian					1	2			1	2		4									3		6	9
22	Augustyniak			3	1	2	2											1				5	1	3	9
23	Walewski									5	1		1	1								2		6	8
24	Cyplik Sylwester					1	2				1		2	2								4		4	8
25	Jędrzejczak Mieczysław					1	2				1			4								6		2	8
26	Czajka Grzegorz					2	2						2	2								4		4	8
27	Walich										1		1			2			3	1		2		6	8
28	Drożdżyński Karol					2	3	1														3		3	6
29	Janczewski Remigiusz						2	1			1			2								4		2	6
30	Szczygieł												1						5					6	6
31	Dopierała Jan						2						2			1								5	5
32	Krach Józef									1			2	2								2		3	5
33	Kukiełczyński Stefan																1		4			1		4	5
34	Smoczyński Andrzej			2	1	1														1		4		1	5
35	Piosicki					4	1															4		1	5
36	Wyrwas					4	1															4		1	5
37	Szczepaniak							2	1	1												2	1	1	4
38	Smoczyński Wiesław			2	1															1		3		1	4
39	Matysiak			1	1										1							1	1	1	3
40	Drobnik Jerzy						2														1			3	3
41	Stencel Mieczysław					1	2															1		2	3
42	Janik															3								3	3
43	Kąsinowski Edmund													2								2			2
44	Tomkowiak Leszek																			1		1			1
45	Świerzowski																				1			1	1

Uwaga: R.O. = repr. okręgu, M.P. = mistrz. Polski, M.O. = mistr. okręgu, w = wygrana, r = remis, p = przegrana.

Nie powtórzyliśmy natomiast ubiegłorocznych sukcesów w mistrzostwach Polski. Kaczmarek zajął tym razem zaledwie trzecie miejsce, identyczne wywalczył w wadze lekkiej Konieczny, a Miecznik zajął czwarte w muszej.

W mistrzostwach okręgu w stylu wolnym tytuły mistrzowskie zdobyli: Pierard w wadze koguciej i Konieczny w lekkiej. Krach i Koziarski zajęli trzecie miejsca. Udział w mistrzostwach Polski wziął tylko Konieczny. Wywalczył czwarte miejsce.

Z czterech reprezentantów, uczestniczących w mistrzostwach województwa w kategorii juniorów tytuł zdobył jedynie Ciesielski. On też zdobył zaszczytny tytuł mistrza Polski w wadze lekkiej i zronił zwycięsko barw narodowych w meczu juniorów z Austrią (pokonał na punkty Ragingera).

Barw okręgu przeciwko reprezentacji Budapesztu bronili w stylu klasycznym: Kaczmarek przegrał z Korékoszem, Pierard (przegrał z Hodosem), Mocny (przegrał z Guriczem) i Mąka (przegrał z Fülöpem), a w stylu wolnym: Miecznik (przegrał z Pagerem), Mocny (uległ Kissemu) i Mąka przegrał ponownie z Fülöpem). W obu tych spotkaniach Węgrzy odnieśli wysokie zwycięstwa 7:1 i 8:0.

Sekcja młodzieżowa

Osobny rozdział poświęcić należy sekcji młodzieżowej, która do września 1957 r. wchodziła w skład Wielosekcyjnej Młodzieżowej Szkoły Sportowej przy Klubie i była przez nią finansowana z specjalnej dotacji.

Pod kierownictwem instruktora Kaczmarka Władysława osiągnęła ona pozycję najlepszej w kraju, odnosząc zwycięstwo w klasyfikacji zespołowej zarówno w mistrzostwach indywidualnych młodzików okręgu jak i w ogólnopolskim turnieju w tej kategorii, rozegranym w Chylicach. Rozegrała poza tym dwa zwycięskie spotkania towarzyskie z LZS Wirenka 6:3 i 7:1.

W mistrzostwach okręgu młodzi nasi reprezentanci uzyskali wyniki: waga papierowa — 1. Smoczyński Andrzej; kogucia — 2. Kegel; lekka — 2. Piosicki, 6. Stencel; półśrednia — 2. Pietrzak, 3. Wyrwas; lekkośrednia — 3. Augustyniak, 7. Drobnik; średnia — 1. Jopke; ciężka — 1. Matysiak. Punktacja zespołowa: 1. Warta — 17 p., 2. Unia — 17 p., 3. Posnania — 6 p., 4. LZS. Wirenka — 5 p., LZS. Sulmierczyk — 3 p., 6. Legia — 2 p., 7. Huragan — 2 p., 8. Kolejarz — 1 p.

A oto ich rezultaty z Chylic: w. kogucia — 1. Kegel; średnia — 1 .Jopek; piórkowa — 2. Smoczyński Wiesław; półśrednia — 2. Augustyniak; 3. ciężka — 2. Matysiak; papierowa — Smoczyński Andrzej. Dało to im zwycięstwo zespołowe.

Likwidacja MSS i wyczerpanie funduszy na dalsze finansowanie działalności jej sekcji, zmusiły Zarząd Klubu, pragnący utrzymać dorobek ich pracy, do przekazania ich sekcjom wyczynowym klubu. Pociągnęło to jednak za sobą, wobec trudnej sytuacji materialnej klubu, rezygnację z płatnej kadry instruktorskiej MSS. Reakcja instruktora Kaczmarka była natychmiastowa — wniosek o zwolnienie z Klubu.

Sekcja żeglarska

Zlikwidowanie Sekcji Żeglarskiej przy WKKF i reaktywowanie Poznańskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego nie spełniło — przynajmniej w pierwszym roku jego działalności związanych z tym nadziei. Jedyną jego zasługą było wprowadzenie do kalendarza imprez dorocznych regat ogólnopolskich (w przyszłości międzynarodowych) o Puchar Międzynarodowych Targów Poznańskich. Inicjatywa bezsprzecznie cenna, ale nie wystarczająca wobec zrezygnowania z kontynuowania regat o Puchar WKKF czy też zawodów klasyfikacyjnych, które wypełniały klubom nieomal cały sezon i zmuszały je do stałej mobilizacji. A że same kluby nie wykazały przy tym żadnej własnej inicjatywy, choćby w wznowieniu organizowanych dawniej regat międzyklubowych, miniony rok w wielkopolskim sporcie żeglarskim cechował po prostu zastój.

Znalazł on też jaskrawe odbicie w działalności naszej sekcji, która ograniczyła się do udziału w czterech imprezach POZŻ, a mianowicie regat: otwarcia i zamknięcia sezonu, o Puchar MTP oraz o mistrzostwo okręgu.

W pierwszej z wymienionych imprez, odbytej w dniu 12 maja, startowało ośmiu naszych zawodników. W klasie „Finn" na 22 uczestników Łuczak Jarosław zajął 7-me a Dzieweczyński 8-me miejsce, natomiast w klasie „Stonka" na 12 załóg nasze zostały sklasyfikowane: Kiciński Andrzej i Zoellner Jerzy na 6-tej, Podlawski Jerzy i Zalewski Ryszard na 7-mej oraz Zieliński Zygmunt i Kaczyński Marcin na 10-tej pozycji.

W regatach o puchar „M. T. P." w dniach 11—16 czerwca uczestniczyliśmy tylko w klasie „Finn", którą obsadziło 38 zawodników. Łuczak Jarosław był 17-ty, a Dzieweczyński Michał 31-szy.

Tradycyjnie już największe dla nas sukcesy odnoszą juniorzy. Tak było i w roku ubiegłym. W mistrzostwach okręgu załoga: Kiciński Andrzej i Zoellner Jerzy zdobyła tytuł mistrzowski w klasie „Stonka" przy 6 startujących jachtach (Kaczyński Marcin i Kosicki Janusz zajęli 3-cie a Konca Waldemar i Musiałkowski Jeremi 5-te miejsce), natomiast Zieliński Zygmunt zdobył wicemistrzostwo wśród 7 jachtów klasy „Finn". Zoellner Andrzej był w tej konkurencji 4-ty.

W kategorii seniorów uzyskaliśmy gorsze wyniki. W klasie „Finn" — Łuczak Jarosław był 8-my a Dzieweczyński Michał 10-ty na 14 załóg; w klasie „Stonka" — Zalewski Ryszard i Zoellner Andrzej uplasowali się na 5-tej a Ruchaj Kazimierz i Konca Waldemar na 6-tej pozycji wśród 11 załóg; w klasie „Omega" — Włoch Jerzy, Kosmowski Stanisław i Kaczyński Marcin zajęli 6-te, ostatnie miejsce.

Wreszcie w ostatniej imprezie roku, regatach zamknięcia sezonu, reprezentanci nasi zostali sklasyfikowani na miejscach: w klasie „Finn" — Wiertelak Roman 7-mym a Golis Eugeniusz 10-tym przy 11 startujących; w klasie „Stonka" Podlawski Jerzy i Kiciński Andrzej 3-cim a Zoellner Andrzej i Zoellner Jerzy 7-mym przy 9 załogach, oraz w klasie „Omega" — Łuczak Jarosław, Kromski Stanisław i Biedna Lidia 4-tym przy 7 załogach.

W kierownictwie, wybranym na Walnym Zebraniu sekcji w dniu 13 stycznia w składzie: kierownik — inż. Konca Edmund, zastępca — Szeląg Henryk, sekretarz — Nowacka Barbara, gospodarz — Liszkowski Mieczysław, skarbnik — Podlawski Jerzy, kapitan przystani — Czarnecki Bogusław i kapitan sportowy — Wiertelak Roman, nie zaszły w ciągu roku żadne zmiany. W pracy jego wyróżnili się kol.: Szeląg, Podlawski i Czarnecki.

Sekcja kajakowa

Aż sześć zmian personalnych nastąpiło w r. 1957 w kierownictwie sekcji kajakowej. Z początkowego jego składu: kierownik — Książkiewicz Mieczysław, zastępcy — dyr. Polowczyk Marian i Algusiewicz Stanisław, sekretarz — Grajek Antoni, skarbnik — Młynarz Stanisław, kpt. sportowy i gospodarz — Dolata Mieczysław, ref. kulturalny — Silski Marian, kronikarz — Sypniewski Jan oraz radni — Rodziejczak Edwin, w ciągu roku zastąpiono: Młynarza, który powołany został do czynnej służby wojskowej, Donderem Eugeniuszem; Sypniewskiego, który zrezygnował, Rybkowską Aleksandrą, oraz nie wykazujących żadnej aktywności, Grajka, Silskiego i Wojnowską, k,: Osieckim Józefem, Napierałą Marianem, Radke Florencją i Bielerzewskim Andrzejem.

Słabą aktywność wykazali również obaj zastępcy kierownika. W pracy sekcji wyróżnili się natomiast kol.: Książkiewicz, Dolata, Donder i Ratajczak.

Sezon imprezowy otworzyła sekcja, po zimowej zaprawie gimnastycznej i technicznej na krytym basenie, w dniu 22 kwietnia wewnętrznymi regatami „jedynek" o przechodnią nagrodę na dystansie 1 km, którą wygrał Rodziejczak, wyprzedzając Maruta, Młynarza, Hauschilda, Sypniewskiego, Dondera i Napierałę, oraz towarzyskim spotkaniem w piłce siatkowej z sekcją „Stomila".

Pierwszą imprezą zewnętrzną były mistrzostwa Poznania, rozegrane 1 maja. Zajęliśmy w nich w klasyfikacji klubowej 2-gie miejsce — 290 pkt. za Surmą — 400 pkt. a przed Stomilem — 178, Posnanią, Budowlanymi, Lechem i LPŻ, zdobywając mistrzowskie tytuły w konkurencjach: K 4 mł 500 m — Wiczyński, Dziekan, Cichoński, Nowacki; K 4 jun. 500 m — Przedwojski, Chwalisz, Piszcz R., Boruczkowski; K 4 sen. I klasy 500 m — Młynarz, Sypniewski, Marut, Rodziejczak; C 1 sen. 1000 m — Kozieras oraz C 2 sen. 1000 m — Osiecki, Kęsy.

Zrewanżowaliśmy się Surmie w dniu 19 maja w kolejnych regatach pn. „Maraton kajakowy", w których zdobyliśmy zespołowo 1-sze miejsce — 150 pkt., wyprzedzając Surmę — 114, Stomil — 109, Zryw — 74, Posnanię — 28 i Budowlanych — 24 p. Zawody te, rozegrane na trasie Poznań—Puszczykowo—Poznań, przyniosły nam również 4 zwycięstwa indywidualne i to: w klasie I „jedynek" przez Rodziejczaka; w klasie II — przez Hauschilda w „jedynkach" i Napierałę z Foryckim w „dwójkach", oraz w klasie III — przez Walewskiego.

30 maja obsadziliśmy wojewódzkie regaty klasyfikacyjne, a w dniach 8 i 9 czerwca odnieśliśmy duży sukces w ogólnopolskich regatach eliminacyjnych na torze wioślarskim w Łęgnowie pod Bydgoszczą, zajmując wśród 18 startujących klubów 2-gie miejsce za warszawską Spartą. Oto wyniki techniczne naszych reprezentantów: kobiety: K 1 na 500 m — 3. Radke; K 2 na 500 m — 1. Radke wraz z Torzecką (Stomil); mężczyźni: K 1 na 500 m — Hauschild i Sypinewski odpadli w przedbojach; K 1 na 10 km — 9. Hauschild; K 2 na 500 m — 8 Hauschild i Rodziejczak (osada braci Niemczyków odpadła w przedbiegach); K 2 na 10 km — 3. bracia Niemczykowie;

Czwórka: Foryński, Donder, Walewski i Napierała startowała w zawodach międzynarodowych z udziałem Duńczyków, Szwedów i Niemców

K 2 na 1 km — 4. Marut i Młynarz (bracia Niemczykowie odpadli w przedbiegach); K 4 na 1 km i K 4 na 10 km — 1 Młynarz, Sypniewski, Rodziejczak i Marut; C 1 na 1 km i 10 km — 1. Kozieras ; C 2 na 1 km — 2. Osiecki i Kęsy (na 10 km nie ukończyli wyścigu).

Nowym sukcesem zakończyły się dla nas regaty klasyfikacyjne na Warcie w dniu 22 czerwca, w których zajęliśmy 1-sze miejsce — 194 pkt. przed Stomilem — 168, Budowlanymi — 156, Posnanią — 144, Zrywem — 121, Lechem — 69 i Surmą — 44 pkt., wygrywając następujące biegi: K 4 mł. 500 m — Peta, Bartkowiak, Sarniak, Pawlicki; K 2 kob. kl. III 500 m — Cerba, Seneńko; K 2 sen. kl. II 500 m — Napierała, Forycki oraz K 1 sen. kl. II 500 m — Hauschild.

Zwycięstwem zespołowym zakończyliśmy również doroczne regaty długodystansowe w dniu 4 sierpnia — 284 pkt., wyprzedzając Surmę — 226, Sto-

mil — 208, Zryw — 137, Posnanię — 124, Lecha — 63 i Budowlanych — 52. Na regaty te składały się następujące wyścigi: sztafeta K 2 na trasie Śrem—Poznań 3×17 km — 2. Piszcz Wł., Hauschild—Marut, Młynarz—bracia Niemczyk; 3. Donder, Walewski—Kozieras, Napierała—Forycki; 9. Osiecki, Kęsy—Knowczyński, Wencel—Łakomy, Czerwiński; K 4 juniorów na trasie Puszczykowo—Poznań długości 16 km — 9. Wiczyński, Cichański, Nowacki, Forycki; K 1 seniorek na trasie Dębina—Poznań długości 4,5 km — 1. Radke, 6. Cerba, 7. Seneńko, 11. Rądlewska; K 2 S—R 21 seniorów na trasie Starołęka—Poznań długości 4 km — 1. Piszcz Wł., Przedwojski, 8. Jażemski, Pawlicki, 9. Boruczkowski, Młynarz.

Po tych sukcesach doznaliśmy nieoczekiwanie dotkliwej porażki w mistrzostwach Wielkopolski, rozegranych w dniach 23—25 sierpnia. Wygrała je Surma — 2580 pkt. przed Stomilem — 2548, Wartą — 2104, Zrywem — 1130, Budowlanymi — 1114, Lechem — 1090, Posnanią — 768 i Olimpią — 150 pkt.

11 tytułów mistrzowskich i 5 wicemistrzowskich, które były plonem naszych reprezentantów, świadczy, że porażkę tę przypisać należy niedostatecznej obsadzie imprezy. Mistrzami zostali: Radke w K 1 klasy I na 500 i 3000 m; Piszcz i Przedwojski w K 2 na tych samych dystansach; Piszcz, Przedwojski, Boruczkowski i Chwalisz oraz Wiczyński, Forucki, Cichański i Nowacki w K 4 na 500 m; Napierała i Forycki w K 2 klasy II na 1 i 10 km; Hauschild w K 1 na 10 km oraz Seneńko w K 1 klasy III na 500 i 3000 m. Wicemistrzostwo zdobyli natomiast: Młynarz i Donder w K 2 klasy I na 10 km; Hauschild w K 1 kl. II na 1 km; Walewski w K 1 kl. II na 10 km; Napierała i Forycki w K 2 kl. II na 500 m oraz Cerba Krystyna w K 1 kl. III na 3000 m.

Liczba 706 osad, którą otrzymaliśmy z podsumowania zgłoszeń do mistrzostw Polski, byłaby naprawdę imponująca gdyby równała się liczbie osad... startujących. Różnica była jednak dość poważna. Nie ustrzegliśmy się jej zresztą sami, wystawiając 24 na 29 zgłoszonych osad. Podobnie, jak na poprzednich i tym razem najsłabiej obsadzone były konkurencje „kanadyjek" — po 5 osad, Najliczniej wśród kajaków reprezentowane były jedynki juniorów na 500 m — 68, oraz dwójki w tej samej kategorii — 54 łodzie.

W kanadyjkach nasi reprezentanci utrzymali swą hegemonię, wygrywając wszystkie cztery biegi, Podwójne tytuły mistrzów zdobyli w nich: Kozieras Leon w „C 1" na 1,000 i 10,000 m oraz Osiecki i Kęsy w „C 2" na tych samych dystansach.

Niemniej cennym sukcesem zakończył się start naszej czwórki kajakowej seniorów: Młynarz, Marut, Sypniewski i Rodziejczak, która wywalczyła wicemistrzostwo wśród 21 osad. Ta sama osada zajęła poza tym 3-cie miejsce na 10.000 m oraz 4-te na 500 m. Dobrze spisała się jedyna nasza reprezentantka, Radke Florentyna, która zajęła dwukrotnie 3-cią pozycję: na 3000 m wśród 16 rywalek oraz na 500 m wśród 31. Na wyróżnienie zasłużyła również dwójka juniorów: Przedwojski i Piszcz Rafał — trzecia wśród 54 osad na dystansie 500 m.

A oto wyniki pozostałych naszych zawodników: seniorzy: K 1 na 10.000 m — 13 Piszcz Włodzimierz, 27 Knowczyński Zygmunt (Hauschild wycofał się po 1 okrążeniu z powodu niedyspozycji); K 2 na 10.000 m — 5. Niemczyk J. i Niemczyk W.. K 4 na 1000 m — 7. Donder, Forycki, Walewski i Napierała, K 1 na 500 m — 7. Hauschild. K 2 na 500 m — 6. Niemczyk J. i Niemczyk W.; K 4 na 500 m — 7. Donder, Forycki, Napierała i Walewski; juniorzy: K 2 na 3000 m — 7. Przedwojski i Piszcz Rafał, 8. Kamiński i Boruczkowski; K 4 na 500 m — załoga: Przedwojski, Piszcz R., Boruczkowski i Kamiński zajęła 4-te miejsce w eliminacjach i nie zakwalifikowała się do finału.

W dniach 14 i 15 września w międzypaństwowym meczu Polska—Szwecja, rozegranym w Poznaniu, barw narodowych broniła Radke Florencja, która była 2-gą w K 1 na 500 m oraz 1-szą w K 2 na tymże dystansie.

Równolegle rozegrano międzynarodowe regaty z udziałem reprezentantów NRF i Danii. Startowali w nich z naszych zawodników: Rodziejczak w K 1 na 500 m, 1 km i 10 km; Hauschild i Piszcz Wł. w K 2 na 1 km oraz na 10 km (zajęli 2 miejsce); Niemczyk i Młynarz w K 2 na 500 m; Forycki, Donder, Walewski i Napierała w K 4 na 1 km i 10 km (w obu wyścigach zajęli 3 miejsce), oraz Radke w K 1 na 500 m (2-ga).

W dniach 28 i 29 września barwy naszego miasta w trójmeczu Bydgoszcz—Poznań—Szczecin, rozegranym w Bydgoszczy a wygranym przez Poznań, reprezentowali z naszego Klubu: Radke, Cerba Kr., Rodziejczak, Piszcz Wł., Młynarz, Hauschild, Donder, Walewski, Napierała i Forycki.

Sezon 1957 r .zakończyliśmy udziałem w regatach okręgowych w dniu 13 października. Zwycięstwa odnieśli w nich: Wiczyński i Forycki K 2 mł; Cichański, Nowacki, Wiczyński i Czechowski w K 4 mł; Piszcz Rafał i Przedwojski w K 2 juniorów; Przedwojski, Chwalisz, Kamiński i Piszcz R. w K 4 juniorów.

Po zakończeniu sezonu zrezygnowano z pracy dotychczasowej kadry trenersko-instruktorskiej, a w jej miejsce Zarząd Klubu zaangażował trenera Rumieja.

W kadrze narodowej mieliśmy w roku sprawozdawczym 8 zawodników: Radkę Florencję, Rodziejczaka Kazimierza, Sypniewskiego Jana, Maruta Bolesława, Młynarza Stanisława, Kęsego Henryka, Osieckiego Józefa i Kozierasa Leona, przy czym Radke wchodziła również w skład kadry olimpijskiej.

Radke, Marut, Młynarz i Hauschild zdobyli w ub. roku drugie „Kółko Olimpijskie".

Sekcja motorowa

Na duże trudności napotkała w swej ubiegłorocznej działalności sekcja motorowa. Wynikły one w następstwie odebrania jej przez prywatnego właściciela wykorzystywanego dotychczas locum na garaż i świetlicę sekcyjną przy ul. Traugutta, zużycia wysłużonych już maszyn klubowych i nie-

możności przeprowadzania ich napraw na terenie naszych zakładów oraz braku środków materialnych na zakup nowego sprzętu.

Wspomniane fakty ograniczyły do minimum działalność sportową sekcji, a więc jej udział w imprezach raidowych i wyścigowych, co w konsekwencji, na zebraniu jej w dniu 21 grudnia, doprowadziło do zawieszenia tej działalności i przejścia, aż do chwili usunięcia braków, na działalność wyłącznie turystyczną.

W pierwszym z trzech raidów motocyklowych, objętych eliminacjami do mistrzostw Polskiego Związku Motorowego — Okręg Poznań, zorganizowanym przez Motoclub „Unię” w Poznaniu w dniu 12 maja, zdobyliśmy 12 punktów. Imprezę tę obsadziliśmy 10 zawodnikami, przy czym najlepsze rezultaty uzyskali Antkowiak Zygmunt — pierwszy i Drygalski Ryszard — trzeci w kategorii do 250 ccm^3. Pozostali, a więc: Węclewicz Marian i Tomczyk Tadeusz w kat. do 125 ccm^3 oraz: Wojtkowski Jan, Niedośpiał Marcin, Grembowski Józef, Gerwazik Zygmunt, Wolny Bernard i Henschel Bolesław w kat. z wózkami nie odegrali poważniejszej roli.

W drugiej eliminacji, której organizacja spoczywała w naszych rękach, odbytej w dniu 30 czerwca, zajęliśmy miejsce 5—7 łącznie z LPŻ Turek i LPŻ Wągrowiec — po 6 pkt. Uczestniczyło w niej już tylko 5 naszych zawodników: w kat. 125 ccm^3 — Węclewicz Marian i Tomczyk Tadeusz; w kat. 250 ccm^3 — Drygalski Ryszard oraz w kat. z wózkami — Grembowski Józef, Gerwazik Zygmunt i Gerwazik Franciszek.

Wreszcie ostatnią eliminację obsadziliśmy: Węclewiczem Marianem i Tomczykiem Tadeuszem w kat. 125 ccm^3 oraz Antkowiakiem Zygmuntem i Drygalskim Ryszardem w kat. 250 ccm^3, nie zdobywając żadnego punktu.

Skład kierownictwa sekcji tworzyli w roku sprawozdawczym: kierownik — Szyszka Teobald, zastępcy — Wojtkowski Jan i Wolny Bernard, sekretarz — Dziedzic Tadeusz, zastępca — Radojewski Henryk, kpt. sportowy — Henschel Bolesław, kpt. turystyczny — Bednarek Leon, skarbnik — Staszak Leszek, gospodarz — Gerwazik Franciszek, magazynier — Feldgebel Florian i kronikarz — Gruszczyński Bolesław.

Sprawozdanie finansowe Klubu Sportowego „Warta" Poznań sporządzone na dzień 31 grudnia 1957 roku

Konto	Nazwa konta	Sumy bilansu otwarcia		Obroty od początku roku		Saldo na dzień sprawozdawczy	
		W-n	Ma	W-n	Ma	W-n	Ma
1	Gotówka w kasie	76,40		2 408 733,23	2 407 880,97	928,66	
2	Gotówka w banku	42 290,18		1 530 036,26	1 572 025,74	300,72	
3	Należność i zobowiązania	6 9[illegible]0,25	108 513,61	1 520 378,47	1 617 592 76	35 046,14	231 823,79
5/1	Nieruchomości	11,—		—	1,—	10,—	
5/2	Ruchomości biurowo-gospodarcze	532 256,39		38 399,—	49 040,82	521 614,57	
5/3	Sprzęt sportowy w magazynie	41 754,87		53 609,50	71 609,87	23 754,50	
5/4	Sprzęt sportowy w sekcjach	805 372,—		148 143,21	268 702,07	684 813,14	
7/1	Fundusze w środkach trwałych, nieruchomych i ruchom.		1 379 344,26	310 918,79	161 716,74	—	1 230 192,21
7/3	Fundusze własne i inne	59 196,78		197 548,27	59 196,78	197 548,27	
	Razem sumy bilansowe	1 487 907,87	1 487 907,87	6 207 766,75	6 207 766,75	1 462 016,—	1 462 016,—
9	Sumy pozabilansowe	1 743 675,37	1 745 675,37	1 213 798,37	1 213 798,37	779 257,—	779 257,—
	Razem	3 231 583,24	3 231 583,24	7 421 565,12	7 421 565,12	2 241 273,	2 241 273,—

Księgowy:
Sieredzka Irena

Zarząd:
inż. Bernatowicz Witold
Prezes

Mazurek Władysław
Skarbnik

Poznań, dnia 23 stycznia 1958 r.

Gnz. zam. 710 28. III. 58 R-5